

PREU 1,90

Juny 2005
Número 300

Delta

LLOBREGAT
ANY XXVIII

EL PERIÒDIC INDEPENDENT D'EL PRAT

Edicions de Delta

LLOBREGAT

El port de Barcelona
agafa sorra del riu
i la posa a la platja

Èxit del
nou bus
nocturn

Fotos
Salvador Grau
Carles Juscafresa

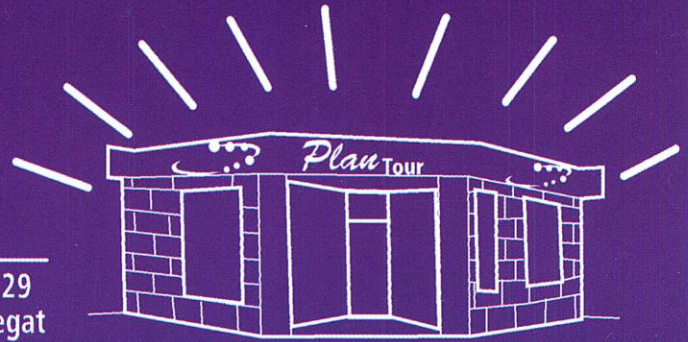
PLANTOURVIAJES

INAUGURA SU AGENCIA
EN EL PRAT DE LLOBREGAT

VIAJES AM10

ESTAMOS EN

Calle Barcelona,29
El Prat de Llobregat
Barcelona

PNEUMÀTICS

PUIG

C. Madoz, 11 • Telf. 93 379 13 98 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Anys 2000, 01, 02, 03 fem país...

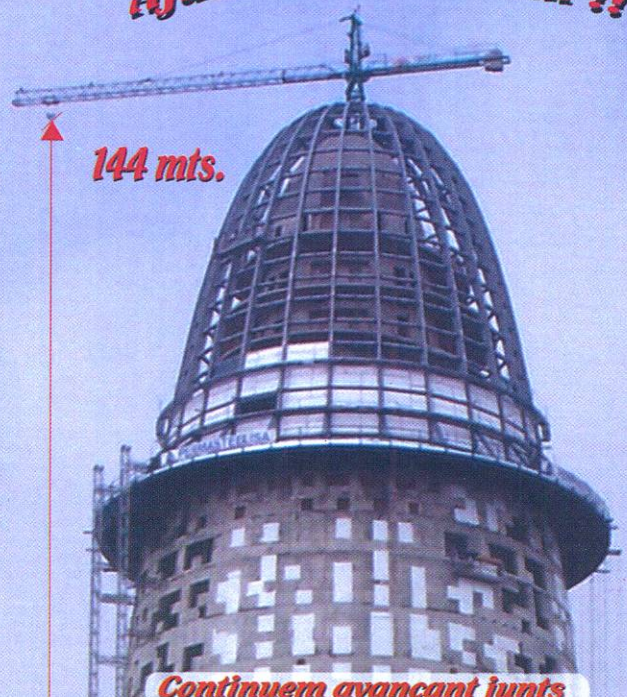
15 Anys
Ajudem a fer...
Pais!!! ... **Poblet!!!**

GRUPRAT, S.A.

15 Anys
Ajudem a fer...
Pais!!! ... **Poblet!!!**

GRUPRAT, S.A.

Anys. 2005, 06, 07, etc...
Ajudem a fer Ciutat !!

Continuem avançant junts

*Anys 2004 ...
Amb la Indústria !!*

*El futur es aquest.
(Ploma Abaritja)*

1ra Catalunya y España

*El motor de
1ra Economía*

Recomendada per la Ley de Riesgos Laborales

GRUPRAT S.A. C/MORERAS N° 13 POL IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT
902.370.901 EMAIL: GRUASTORRE@GRUPRATSA.COM

300 edicions de Delta: un número per mirar endavant

El proper mes de desembre farà 28 anys que el número "0" del periòdic que té a les mans va sortir al carrer amb la finalitat de cobrir un buit i amb la vocació d'informar –i opinar– sobre la realitat del nostre poble, de manera àmplia i independent i, perquè no dir-ho, per mantenir una tradició històrica que ens van legar els nostres avantpassats: gaudir d'un mitjà de comunicació local, proper, nostre.

Eren temps de profunds canvis polítics i socials, iniciats tímidament uns anys abans, i que serien a la fi determinants per canviar la forma de governar, de fer la coses. Segur que va ser una casualitat però varem néixer en una època en la que es produïren grans transformacions, i nosaltres, "els del Delta" érem allà per explicar-ho, per escriure-ho, per imprimir-ho, per fer arribar als nostres conciutadans una realitat que resultava necessària, imprescindible, reflectir, doncs, amb tota certesa, no es tornaria a donar.

Una "passejada" tranquil·la, sense presses, per les pàgines dels 299 exemplars que precedeixen a aquesta edició de "Delta", li permetrà veure la transformació del nostre municipi i les circumstàncies que la van envoltar; el personatges, els protagonistes, les picabaralles, els interessos creats i tot un seguit de fets que ens han portat fins on som avui, data en la que "Delta" arriba al número 300. I ho celebrem, i els ho fem saber, amb molta alegria, però sense estridències, mitjançant aquest editorial i el reportatge-crònica que publiquem d'aquest fet a la pàgina 26.

Però tot això és passat i el que ens interessa és el present i, més encara, el futur on "Delta" vol continuar sent-hi, per millorar la tasca feta fins ara en un context molt més competitiu i canviant. Volem ser el referent periodístic d'informació i opinió de la ciutat. Per aconseguir-ho segurament serà necessari fer –i farem– els ajustos que calgui per garantir la continuïtat, la independència, la qualitat i el creixement exponencial de la difusió.

Per assolir-ho contem amb vosaltres: lectors, subscriptors i anunciants, així com amb un equip de redactors i col·laboradors motivats i tècnicament molt capaços i competents.

Ens proposem fer la feina amb rigor i serietat. A canvi, esperem seguir contant amb la vostra fidelitat.

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos.

Telèfons: 93 379 05 33 - 93 370 69 12 Fax: 93 379 05 33 • periodicedelta@yahoo.es

CONSELL EDITORIAL

President

Jaume Monés

Vice-Presidents

Alfredo García

Josep Maria Canalias

Secretari

Pere Manuel Azuara

Director: Josep Maria Canalias

Director Adjunt: Vicenç Tierra

La crònica de la ciutat i cultura: Neus Macias, Javier Martínez, Raül Quesada, Mariano Martínez, Azahara Palomares, Alicia Castañeda, Agustín Morales • Esports: Toni Espigares, Iván Álvarez, Manolo Gol, Marta Buceta, Lalo González, Elisenda Gálvez, Juan Carlos Cebrián, Jaume Monés Feu, Jaume Vilà Fotos: Aurelio Poyato • Publicitat: Marta Raventós Maquetació: Mariano Martínez

Associació Catalana de la Premsa Comarcal

MEMBRE FUNDADOR

Dipòsit Legal B.48419-1977

Tallers gràfics: La Impremta Frederic Soler, 81-83 • El Prat de Llobregat

PREMI TASIS-TORRENT 1996

Delta, el periòdic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial

EL TEMA

5 i 7 El Port de Barcelona reposa ja sorra a la platja d'El Prat

L'ENTREVISTA

9 Raül Sabater, professor d'educació física a l'IES Doctor Trueta

LA POLÍTICA

16-17 Paellades polítiques a gogó

LA CRÒNICA DE LA CIUTAT

21 Agents de la policia local es queixen de les seves condicions

LA CULTURA

34 Alberto Chamorro, guanyador del Certamen Rafael Alberti

ELS ESPORTS

41 Adéu al somni de l'ascens al CB Prat

45 Els millors esportistes pratencs del 2004

Piera

Asesorías y Servicios

ASESORAMIENTO INTEGRAL:

- Laboral
- Fiscal
- Contable
- Financiero

Avda. Verge de Montserrat, 114 1º 1ª • Apartado de Correos: 97
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)
Tel. 93 379 57 04 • Fax 93 370 05 60
www.asesoriapiera.com - E-mail: piera@tuasesor.net

C. Penedès 117 (Cantonada de Montserrat)
Av. Verge de Montserrat
08820 • EL PRAT

*Clínica
Pediàtrica i Familiar*

Dr. Nevot - Dra. Casas

 93 370 12 53

- PEDIATRIA I ADOLESCÈNCIA
- ANÀLISIS CLÍNICS
- AL·LÈRGIA I APARELL RESPIRATORI
- ENDOCRINOLOGIA INFANTIL
- PSICOLOGIA I LOGOPÈDIA
- HOMEOPATIA
- OTORRINOLARINGOLOGIA (O.R.L.)
- OFTALMOLOGIA
- TRAUMATOLOGIA I ORTOPÈDIA
- EXPLORACIONS: proves funcionals respiratòries, electrocardiogrames
- MEDICINA FAMILIAR
- CIRURGIA INFANTIL

CLINICA DE DIA

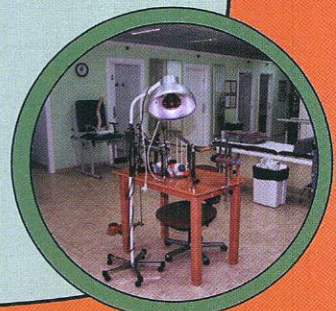

Assistencial Prat

Trauma Salut

- *Mútues mèdiques i particulars*
- *Accidents de tràfic*
- *Revisions*
- *Certificats*
- *Disposem de 24 especialitats mèdiques*
- *Servei de Densimetria, Ecografia i Radiologia*

LA MEDICINA PRIVADA AL SEU ABAST

**URGÈNCIES:
93 478 05 05**

*C/ Enric Morera, 20
(cantonada Pau Casals)
EL PRAT*

El Port de Barcelona repone ya arena en la playa de El Prat

Una moción del ayuntamiento exigía medidas definitivas para estabilizar el litoral

DELTA / La temporada de playa en El Prat comenzó con un litoral sin apenas arena en determinadas zonas, especialmente frente a los antiguos chiringuitos -donde ahora sólo se apostan pescadores- y hasta llegar al puesto de vigilancia de la Cruz Roja. La gravedad de la situación hizo que el ayuntamiento presentase una moción de urgencia en el pleno municipal del 1 de junio, para exigir al Port de Barcelona la reposición inmediata de la arena perdida desde el verano pasado, dado que es esta entidad la responsable de velar por la situación del litoral pratense. Al día siguiente de presentar este documento, Port de Barcelona inició la aportación de arena, en unas maniobras que se realizan de ocho de la tarde a ocho de la mañana, para no interrumpir la jornada de los bañistas ni alterar el tráfico en El Prat. La arena procede de la excavación del nuevo cauce del río Llobregat.

Els molls del Port de Barcelona, responsables

Una de las obras más importantes del Pla del Delta era la ampliación mar adentro de los muelles del Port de Barcelona. El proyecto contó con un Estudio de Impacto Ambiental (EIA) y una posterior Declaración de Impacto Ambiental (DIA). El EIA planteaba que uno de los impactos más importantes de la obra sería la aceleración del proceso de erosión de la playa de El Prat. Entre las diferentes alternativas para minimizar y compensar la falta de arena, la DIA recogía la propuesta de la creación de una gran playa frente a la nueva desembocadura del río Llobregat. Esta nueva playa, denominada de Ca l'Arana, habría de haber alimentado, por efecto de las corrientes marinas, la zona central de la

Una excavadora allana la tierra.

Los primeros bañistas de la temporada, en el primer tramo de arena de la playa del Prat.

**La arena
procede de la
excavación del
nuevo cauce
del río Llobregat**

playa, la más afectada por las ventiscas del invierno. Esta alternativa fue considerada viable por todas las administraciones presentes en la Comissió de Seguiment Ambiental, ya que respetaba la dinámica de la costa y preservaba su normal funcionamiento. El estudio de viabilidad para este proyecto fue encargado a la Universitat Politècnica de Catalunya, que dio su

visto bueno. De este modo, la ejecución de la primera aportación de arena finalizó en octubre de 2004, aunque el tiempo ha demostrado la inutilidad del plan.

Medidas definitivas para recuperar arena

La moción de urgencia apro-

Continúa a la página 7 ▶

**MARMOLES
CUTILLAS**

**CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ**

MARBRES, PEDRES I GRANITS

PENEDÈS, 66
POL. IND. FONDO D'EN PEIXO

TELÉFONO: 93 370 15 14 - FAX: 93 370 18 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

¡LO TENEMOS TODO PARA SU AUTOMÓVIL

**AUTO
SONIDO**

VEGA

Accesorios y recambios para el automóvil

RADIO CD MP3
100 EUROS

· AUTORADIOS

· ALARMAS

· TELEFONIA MOVIL

**MONTAJE Y
REPARACIÓN**

CONJUNTO
RADIO CASSETTE CD
150 EUROS INSTALADO

Manos libres instalado
99 euros IVA incluido

Caldetas, 5 - Tel. y fax: 93 478 37 09 - El Prat de Llobregat

INSTALACIÓN DE NEONES

OFERTA: Radiocassette con frontal extraíble 30 euros

Más de 30 años
de experiencia

**INSTALACIÓN Y ADAPTACIÓN
DE NUEVOS CANALES LOCALES**

Televisió de
l'Hospitalet

1112/ER/11/02
ISO 9002

- CANALES DIGITALES TERRESTRES
- CANALES DIGITALES

INSTALACIÓN Y PREPARACIÓN DE PORTEROS AUTOMÁTICOS

INFORMESE SIN COMPROMISO
DE NUESTRAS OFERTAS
93 379 18 29

DISTRIBUIDOR E
INSTALADOR DE

Pje Arús, 9 • Telf. 93 478 14 55 • El Prat de Ll.
Av. Verge de Montserrat, 233-235 • Telf. 93 379 18 29 • El Prat de Ll.

Reciclatges de Ferralles i Metalls
i deballestament en general

J.J. MERCÉ, S.L.

Joan Roch

Gestor de Residus nº E-774.02

Transportista Autoritzat

Oficines:

Juan Maragall, 51
08820 El Prat de Llobregat

Magatzem:

Tres Rieres, Nau 7
08292 Esparraguera

Telf. 93 379 36 75 — Mòbil 687 407 041 — Fax. 93 478 36 91

**POTA SUD
POTA SUD**

**MATERIALS DE
CONSTRUCCIÓ
POTA SUD S.L.**

CONSTRUCCIONS PITARCH

- Albañilería en general
- Sustitución de bajantes
- Sustitución de claraboyas
- Construcción de cubiertas
- Tratamientos antigrafitis
- Tabiques pluviales
- Pinturas exteriores e interiores
- Casas unifamiliares
- Carpintería de madera

- Rehabilitaciones de fachadas
- Consolidación de obra vista
- Vestíbulos de escalera
- Aseos y baños
- Reformas de cocinas
- Electricidad y fontanería
- Calefacción y aire acondicionado
- Carpintería de aluminio
- Falsos techos

C. Jaume Casanovas, 1 • 08820 El Prat de Llobregat (Barcelona) • Telf. 93 370 06 55 / Fax. 93 370 23 54 • Móvil 615 57 86 84 / 615 83 28 70

Teléfonos
93 658 21 33 • 93 658 21 37
Fax
93 659 40 97

C. Andorra, 63-65 Viladecans
e-mail: transportespratscc@telefonica.net

SEUPRAT

ALMACENAJE Y DISTRIBUCIÓN

Tel. / Fax.: 93 659 40 97
e-mail: seupratlogistic@telefonica.net

Nos hemos
trasladado a la nave
del Polígono
Can Calderón de
Viladecans

bada por todos los grupos políticos con representación el el consistorio asegura que esta insuficiencia «está representando para nuestra ciudad un coste social y ambiental muy importante e inaceptable, que se ve agravado por su coincidencia temporal con la recuperación del uso social de la playa».

Así, se exigía al Port de Barcelona la reposición urgente de la arena, y al Ministerio de Medio Ambiental la ejecución de las medidas necesarias para recuperar la playa de El Prat y para estabilizar esta dinámica de forma definitiva, «como alternativa a la aportación anual de arena, costosa y vulnerable». ■

Arena que parece barro

NEUS MACÍAS / «Esto es una chapuza. Si no lo arreglan bien y después no lo cubren con arena de playa, no se arregla nada», asegura Javier. Este pratense caminaba el domingo 12 de junio por el litoral

junto a un grupo de amigos, y comentaba los avances de las máquinas que hacen la reposición de arena en El Prat. «Pero es que esto no es

arena, es un asco. Parece barro», explica Gertrudis. «Seguro que si plantas aquí la toalla, se ensucia», continúa la bañista.

El propietario de un negocio en la playa se mostraba más prudente. «Yo comprendo que esto no es culpa del ayuntamiento. Ellos hacen lo que

pueden, y me han asegurado que los camiones acabarán su trabajo antes del 23 de junio». Pero las ventas son escasas. «Todos los bañistas se van a la otra zona, donde hay más arena». Efectivamente, las excava-

vadoras -hoy paradas porque es domingo- trabajan frente a su chiringuito de ocho a ocho. «Y no nos dejan dormir, porque nosotros

ahora pasamos la noche en el interior del local, mientras estamos de obras», continúa. Pero eso es lo de menos. Lo más importante es que para Sant Joan la playa esté en las mejores condiciones posibles. «Y haremos una gran fiesta para celebrarlo e inaugurar la temporada», concluye.

SUEPRAT

**C. Ribes de Freser, 7
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (BARCELONA)**

DISTRIBUÏDORS DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE FONTANARIA

**OSRAM
SIEMENS
SIMON**

Telf. 93 370 83 11 • Fax. 93 370 43 42

Fontanería

C. Castilla, 38 • El Prat

Iluminación

C. Indústria, 90 • El Prat

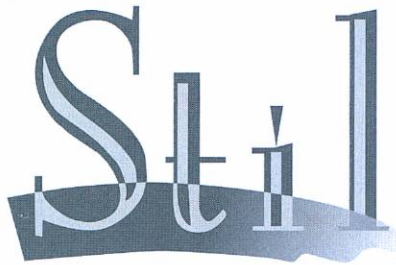
C. Consejo de Ciento, 245 • Barcelona

Telf. 93 451 59 52

Carrer de l'Amor, 19-21 • Igualada

PELUQUERÍA • ESTILISTA UNISEX

Miquel Martí i Pol, 24 Bajo 3ª • Telf. 93 370 85 46
08820 El Prat de Llobregat

HORAS CONVENIDAS

EL FORNET
DE L'IMMA

FORN DE PA

Carretera de la Marina, 29
Telf. 93 379 42 46 • El Prat de Llobregat

SERVICIO
OFICIAL

TALLERES J.GARCÍA

CITROËN

C. CATALUNYA, 59-61 • EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 379 16 55 - 93 379 32 23

TEMA SISTEMAS
ABIERTOS S.L.

C/ Víctor Casanovas, 15-17 (tda.1) • 08820 El Prat de Llobregat

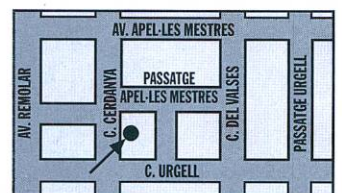
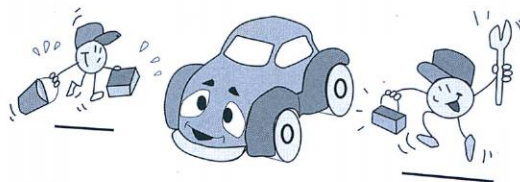
Telf. 93 379 15 98 • 93 479 20 59 • Fax. 93 479 22 65

e-mail: infor@temasisa.com • web: <http://temasisa.com>

- ✓ Ordenadores
- ✓ Impresoras
- ✓ Software
- ✓ Redes Locales
- ✓ Internet
- ✓ Consumibles
- ✓ Videoconsolas
- ✓ Juegos

TOT AUTO PRAT

- ▶ Mecánica General de l'Automòbil
- ▶ Electricitat
- ▶ Revisió pre ITV
- ▶ Neteja Integral de l'Automòbil a mà
- ▶ Carroceria
- ▶ Interiors
- ▶ Motor
- ▶ Centre de Greixatge

Cerdanya, 89-91
El Prat de Llobregat
Telf. 93 370 08 11

• SERVEI INTEGRAL DE L'AUTOMÒBIL •

Raül Sabater, professor d'educació física a l'IES Doctor Trueta

“Al Prat hi ha instal·lacions privilegiades per impartir formació esportiva”

JAVIER MARTÍNEZ / Raül Sabater (1971) va deixar el 1998 les pistes d'atletisme (va aconseguir un bronze als campionats d'Espanya i va proclamar-se 12 vegades campió de Catalunya) per dedicar-se a l'ensenyament. Quatre anys abans havia finalitzat la seva llicenciatura en Educació Física (la que tothom coneix com INEF). Després de passar per instituts de Sant Joan Despí i Sant Cugat, imparteix educació física a l'IES Doctor Trueta des del 2002, i és el cap del departament d'aquesta matèria des de fa dos anys.

—“Cicle formatiu de grau mig de Conducció d'Activitats Físicoesportives en el medi natural”. Què hi ha darrera d'aquest nom?

—És una titulació que impartim a l'institut a partir del curs vinent i que pot formar l'alumne com a guia de muntanya, rutes en bicicleta, turisme eqüestre... i el pot convertir en promotor d'activitats que es desenvolupen en el medi natural. Per això s'imparteixen assignatures que van des de l'escalada i la supervivència en la muntanya fins a l'administració i gestió de la petita empresa.

—És una titulació accessible?

—Sí, perquè s'hi accedeix mitjançant una preinscripció després d'aprovar l'ESO o bé fent unes proves de selecció si no s'ha aprovat l'Educació Secundària Obligatòria. En tot cas, ha tingut un gran èxit. És la titulació més demanada, tot i que és de les més cares, perquè la inversió en material és molt gran: has de fer reserves en clubs d'hípica, has de comprar moltes bicicletes, llogar piragües...

—S'utilitzaran espais del Prat per impartir-hi les assignatures?

—Naturalment. El Prat és una població privilegiada per impartir aquest tipus d'estudis. Tenim pistes d'atletisme al Sagnier, piscines al Sagnier, el rocòdrom de l'Estruch, que diuen els experts que és dels millors de

Catalunya, les pistes poliesportives del Julio Méndez... I tot amb un accés fàcil i a peu. També caldrà, però, desplaçar-se al Open club o al Canal Olímpic de Castelldefels. Intentarem, però, promocionar al màxim els espais del delta quan fem passejades, i l'ajuntament hi col·laborarà proporcionant-nos tota la informació al respecte.

—L'altra titulació que impartiran és Animació d'Activitats Físiques i Esportives. En què es diferencia de l'anterior?

—Aquest és un cicle formatiu de grau superior. Té una durada de dos anys, mentre que l'altre dura només un, i és el que més s'apropa a una titulació universitària. De fet, s'hi accedeix des del batxillerat, COU o FP-2, i molts l'escollitzen com alternativa a la clàssica INEF. Jo mateix recomano que si una persona vol treballar de socorrista o monitor d'aerobic o altres esports, es decantin pel cicle de grau superior, ja que no els hi cal estudiar INEF. En aquest cicle s'estudien

L'IES Dr. Josep Trueta, referent comarcal

El 23 de maig, a la sala polivalent del Sagnier, hi havia un convidat especial: l'IES Dr. Josep Trueta, capdavanter a la nostra comarca en formació professional esportiva, en cicle formatiu de grau superior i grau mitjà. Francesc Cazorla, director de l'Institut, va resaltar aquests cicles formatius com a eines per a una forma de vida saludable i d'integració social. Va pendre la paraula Raül Sabater, el cap d'estudis de l'IES en aquesta formació professional, i va explicar amb més detall la proposta educativa. Els acompanyaren a l'acte l'excampió de tennis Sergio Casal, el professor i entrenador de taekwondo pratenc Fran Martín i el jugador de futbol del Barça, Damià. També assistiren els tinentes d'alcalde de l'Ajuntament del Prat José García i José Luis Olivera, la regidora d'educació María José Albadalejo, la directora dels serveis territorials de la Generalitat Carme Arnau, Francesc Ranchel i el secretari general de l'esport de la Generalitat Rafael Niubó, tots sota la presidència de l'alcalde del Prat Lluís Tejedor.

més a fons esports d'equip com ara futbol, voleibol o bàsquet; individuals com l'atletisme o la natació; primers auxilis i salvament aquàtic...

—Caldran, doncs, unes grans aptituds físiques...

—No, no es pretèn que l'alumne sigui un malabarista amb la pilota o salti tanques de metre i mig, però sí que sàpiga de memòria quins moviments i quina tècnica ha de buscar en un futur alumne seu a l'hora d'ensenyar-li a saltar la tanca. L'únic que si demanem és que dominin una mica la natació, per poder superar l'assignatura de salvament aquàtic.

—Quina inserció laboral podem esperar d'aquests cicles?

—Molt bona, perquè els alumnes faran obligatòriament 400 hores de pràctiques en empreses. Després, moltes de les empreses, quan necessiten gent, contracten els alumnes, perquè ja els coneixen i saben que tenen la formació.

—És un privilegi haver obtingut el permís de la Generalitat per impartir aquestes titulacions?

—Sí que ho és, ja que som l'únic centre del Baix i dels voltants que ho fa. És un privilegi, però per arribar a aconseguir-ho ha calgut fer un gran esforç d'organització. Impartir aquests cursos requereix una gran capacitat de gestió de material, d'assegurances, i crec que per això són estudis amb els quals no s'atreveixen tots els centres.

—La vessant esportiva que ha adoptat l'IES Doctor Trueta ha revifat les ganes d'estudiar en un barri amb problemes d'absentisme?

—Crec que el fet que hi hagi alumnes de batxillerat compartint centre amb alumnes de tercer i quart d'ESO motiva a aquests últims a seguir estudiant. Crec, però, que el paper dels pares segueix essent important a l'hora de motivar els fills. Els pares han de ser més conscients de la importància de l'educació obligatòria. ■

Dr. TEOFILO DEZA ALLODI

(Odontólogo)

Les atende en la

CLÍNICA IBÉRICA

C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3ª

Teléfono 93 370 43 77

EL PRAT DE LLOBREGAT

AGÈNCIA DE TRANSPORTS
SALVADOR S.L.

ESPECIALITAT EN:

Camions grua i transports en
general per a tota la Unió Europea

Poligon Industrial Can Estruch
C/ Lo Gaiter del Llobregat, 129
EL PRAT DE LLOBREGAT
Fax: (93) 370 70 56

Tels.: (93) 379 40 06
(93) 379 21 18
(Part.) (93) 370 73 88

Ferram

Fusteria i decoració

Ens trobareu a les noves oficines de
l'Avinguda Josep Anselm Clavé, 86-88

Telèfon: 93 479 18 70 • Fax: 93 479 10 45 • e-mail: carpinteria@ferram.com

GRUP 3 ASSESSORS
Gabinet comptable, fiscal i laboral

- ✓ ÀREA MERCANTIL
Tramitació Constitució de Societat
- ✓ ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ
COMPTABLE
Comptabilitat de Societats
Confecció i Dipòsit Comptes Anuals
- ✓ GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni
IVA
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials

- ✓ ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ
DE PERSONAL
Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal

OFICINES AL CARRER CASTELLA, nº 9 • Telf. 93 379 85 66
El Prat de Llobregat (Barcelona)

DOMINGO PITARCH ESCRIBANO
Arquitecto Técnico

Informes y valoraciones
Asumes y dirección de obras
Estudios básicos de seguridad
Células de habitabilidad
ITV de edificios

Oficina: C. Jaume Casanovas, 1 Tel. 615 57 86 54 • 93 370 06 55
08820 El Prat de Llobregat Fax: 93 370 23 54

flors

company

Madoz, 4 • Tel. 93 379 02 70 • El Prat de Llobregat

TRIF TORRENTS® S.L.

Construcciones Metálicas
Puertas - Automatismos
Cerrajería

Lloret de Mar, 9
Teléfono. 93 379 40 95 EL PRAT DE LLOBREGAT
Fax. 93 379 31.18 (Barcelona)

cuibany

CUINES I BANYS

CADA REFORMA UNA CREACIÓ
Moquetes, parquets i paviments plàstics

Coronel Sanfeliu, 34
Telèfon 93 379 52 48

EL PRAT DE
LLOBREGAT

El 12 Festival Internacional de Cinema del Medi Ambient, resultó un fiasco. Ya el día de la inauguración, allí no había ni la acostumbrada alfombra roja, ni tan sólo verde, ni el glamour de ninguna estrella de la pantalla. No sabemos porque se reservó media sala, porque con excepción de cinco concejales y el alcalde nadie apareció en la sala y media platea estuvo vacía. La película resultó entretenida por el erotismo de la misma, aunque el transfondo era el medio ambiente.

Vaya lío que se hicieron con las entradas para el festival. Había entradas a tres euros para la inauguración; de 10 euros para las sesiones diarias y 3 euros -otra vez- para el último día. Total no entendimos para qué. Porque al final, las entradas resultaron ser gratis ya que nadie te las pedía en la entrada a la sala. Y encima de ser gratis muy pocos ciudadanos se acercaron. Claro que después de lo ocurrido en nuestra municipio con el desvío del río, la ampliación del aeropuerto, la desaladora y el Ave, que nos vengán ahora con peliulitas de medio ambiente tiene cierto morbo.

Al "toro de Osborne" el va succeir el burro català. Ara ja hem vist cotxes amb la silueta d'un gall enganxada al darrere. Sí senyor, construim un país potablava a base d'enganxines!

Tot i que desgraciadament va morir fa 10 anys, els programes de premsa rosa han ressuscitat recentment la figura de Lola Flores. Aquí al Prat, i en cercles amb prou autoritat, "la Faraona" també està tenint molt d'èxit, però en premsa més aviat blava.

El presidente de la cooperativa de pagesos, nos ha manifestado su indignación porque desde el ayuntamiento no ayudan al colectivo de agricultores como debieran. Antes cuando estaba Josep Pérez Moya de teniente de alcalde, se desvivía por ayudar eco-

nómicamente a los pagesos cuidando los caminos y subvencionando algunas actividades. Ahora, se quejan de que nadie les ayuda. Dicen algunos pagesos. Sr. Pérez, vuelva aunque sea de cabo.

Nos aseguran que el concejal Sergi Alegre dijo a un grupo de afectados del Prat Nord que las expropiaciones que pagará Renfe para adaptar el trazado ferroviario a las necesidades del tren de alta velocidad, les hará ricos. Las casas del lado mar de la calle Nicolás M^o Urgoiti perderán los patios posteriores,

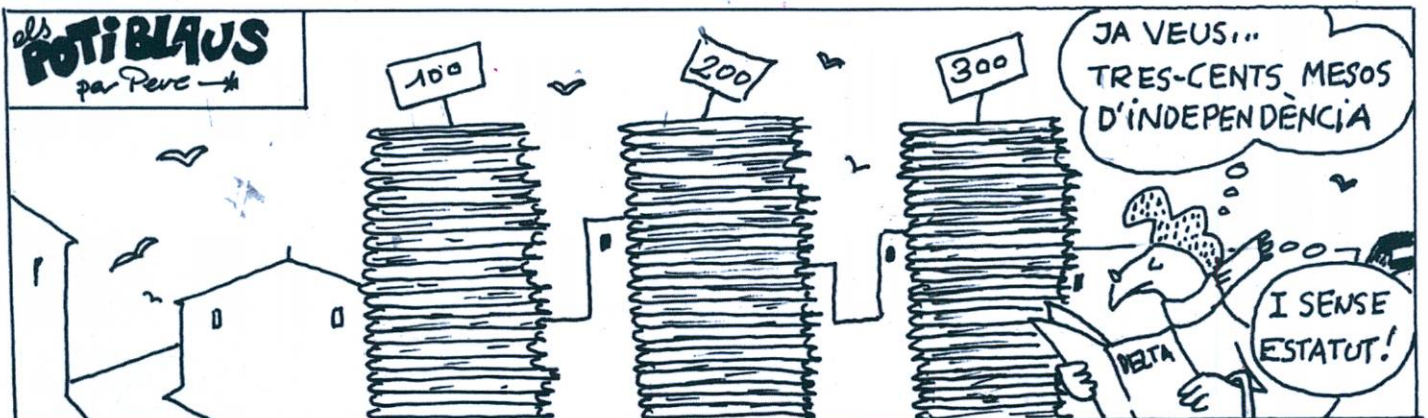
"l'eixida", algo así como doce metros de profundidad multiplicados por la longitud de la fachada de cada vivienda. A la luz de tal afirmación, parece que el ínclito concejal de ICV defienda la teoría (?) de que el dinero, la plata, es lo importante, al más puro estilo capitalista. ¡Si el compañero Marx levantara la cabeza!

No només el company Marx quedaria sorprès, ja que la cosa no acaba aquí. Segons ens comenten, una afectada, després d'escoltar les bondats del Pla Nord explicades pel senyor Alegre, li va respondre que, per a ella l'important era seguir vivint allà on ho havia fet tota la vida. Entre altres coses, ens diuen que la veïna va comentar que Renfe els donava "pel darrere i pel davant". Segons sembla, el comentari no va ser del gust del regidor, que, sorprès per la veïna li va empeltar -ens asseguren- que si no havia entès l'explicació potser hauria d'anar a un psicòleg o psiquiatra. Desconeixiem les inclinacions freudianes del regidor Alegre!

Qui avisa no és traïdor. Seguirem investigant aquest tema, recolzats per les teories de Marx i Freud, si fos necessari, per conèixer tota la veritat.

LA TIRA

El gran abisme

La compareixença de la senyora Pilar Manjón davant la Comissió parlamentària del 11-M o, més recentment, els referèndums holandès i francès sobre la Constitució Europea han posat en evidència, una vegada més, el divorci entre la política oficial i la realitat social. Fa molt temps que les societats europees mostren, en general, un allunyament creixent vers la classe política. A les enquestes, els polítics són el grup amb menys credibilitat, fins al punt que el ciutadà europeu considera que mentir és part integrant de la naturalesa política. No voldria caure en el discurs fàcil, amb ribets demagògics, contra els polítics i els partits, però esbrinar el perquè d'aquest desfasament entre la classe política i la societat és de tal importància –ens hi juguem el futur de la democràcia– que cal que hi reflexionem una mica.

Els polítics arriben al Parlament sense el mínim contacte amb la societat. Els nostre diputats no representen a un districte que els hagi escollit davant del qual siguin responsable. Aconseguir l'escó l'únic que els importa als polítics és l'opinió que tenen els seus caps, deixant de banda el criteri de la societat. Recordo haver escoltat que una vegada, un diputat d'un Parlament europeu que contestava a una pregunta sobre un tema d'educació deia el següent: "Si els hi dic el que penso, perdo el meu lloc de treball, i si els hi explico el que voldrien els meus caps, perdo la meua reputació".

El model de partit de masses que introduí el moviment obrer fa poc més d'un segle ha quedat obsolet tot i que tots facin veure que és viu. Davant aquesta mancança els polítics no han cercat o no han volgut crear un nou model que segueixi amb aquell esperit i, per contra, han construït un sistema polític que gira al voltant d'ells mateixos. D'altra banda cal afegir que la confrontació ideològica ha perdut contingut i força i, per tant, la línia divisòria entre dreta i esquerra compta cada vegada menys.

Crec sincerament que cal una reforma a fons de la de la Llei electoral que faci possible que els candidats siguin escollits per la seva presència i el seu reconeixement social, i que directament depenguin del control dels electors, i no només de la fidelitat i obediència a les cúpules. D'aquesta manera evitarem que creixi l'abisme entre classe política i societat i que el poble s'instal·li en un rebuig sistemàtic a qualsevol proposta dels nostres parlamentaris donant, en ocasions i sense voler-ho, oxigen a l'extrema dreta i/o esquerra.

MÀXIM PUJADE I MUMBARDÓ

LA BÚSTIA

Totes les cartes adreçades a la 'Bústia' del periòdic "Delta" –encara que es publiquin amb inicials– han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les vint-i-cinc línies d'extensió. "Delta" es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques. Es poden enviar per correu, per fax o a l'adreça electrònica del periòdic "Delta": periodicdelta@yahoo.es

El TGV, sense declaració d'impacte ambiental al seu pas per Barcelona

Des de DEPANA, volem expressar a l'opinió pública, al Ministeri de Foment i les autoritats ambientals nacionals i estatals, la nostra preocupació per la forma com s'està duent a terme tota la tramitació ambiental al voltant del accés ferroviari d'ample europeu amb la línia d'alta velocitat, en el seu traçat per l'entorn barceloní. Les complicacions tècniques i polítiques que el projecte s'ha anat trobant a mesura que s'apropava a la ciutat de Barcelona i els polítics entraven en discussions bizantines sobre la necessitat de fer-lo arribar aquí o allà, han acabat produint presa de solucions polítiques salomòniques, i poc rigoroses.

Tot això, ha desembocat en una tramitació atomitzada i parcialment incompleta. El sector més complicat és el tram Sant Joan Despí-El Prat-L'Hospitalet-Sants-C/Mallorca fins la Sagrera, que finalment s'ha dividit en cinc subsectors amb tramitacions i DIA segregades, trencant la possibilitat d'elaborar possibles propostes alternatives i, el que és pitjor, la correcta valoració i correcció de tots els seus efectes mediambientals.

D'aquests cinc subsectors, quatre tenen Estudi d'impacte ambiental (EIMA) i la seva pertinent declaració d'Impacte Ambiental (DIA) de cada un dels mateixos. Tres dels quatre tenen ja licitada l'obra.

El quart, té una complicació especial, discorre pel tram urbà del Prat del Llobregat i afecta de forma considerable al recorregut de les línies de rodalies de Vilanova i l'aeroport. Per això pensem que encara no ha estat licitat. A més, dintre d'aquest subsector trobem una obra complexa i amb afectacions urbanes i ambientals derivades de la solució optada que no tenen EIMA exposat, ni DIA aprovada. La nova gran estació del Prat, té efectes sobre els aqüífers protegits del Delta i sobre el entorn urbà, raons per les quals creiem que es necessària la tramitació pública del EIMA i la pertinent DIA.

Des de DEPANA, demanem a les autoritats responsables que reconduixin la situació, paralitzin el procés de licitacions i iniciïn una nova tramitació ambiental conjunta i complerta de tot aquest sector que permeti el compliment de normativa d'impacte ambiental que deriva de la UE. D'aquesta manera es permetrà la presentació d'alternatives, la correcta identificació d'impactes, la seva valoració i correcció, així com la participació pública de totes les parts socials interessades.

Des d'aquesta entitat pensem, que, més important que el objectiu polític de que el TGV arribi a Barcelona l'abans

possible, és que el TGV arribi bé a Barcelona. Considerem que no ens podem tornar a permetre errors com el de la tercera pista de l'aeroport, ni actuacions que puguin donar la sensació d'inseguretat a la ciutadania, després dels esdeveniments succeïts durant l'execució urbana d'infraestructures poc curoses en la seva tramitació.

DEPANA

Más ruido

Vivo, desde hace muchos años, muy cerca del barrio de Sant Jordi, desde donde se oye mucho el ruido de los motores de los aviones al despegar, quiero decir con ello que estoy acostumbrado a este sonido tan particular. Sin embargo, desde finales del pasado mes de mayo y lo que llevamos de junio, el ruido –según mi parecer– es mucho más intenso, impresión que comparto muchos de los vecinos con los que he hablado de este asunto.

Unos dicen que ello es debido a la nueva configuración de los despegues, cambiada por las quejas de los vecinos de Gavá Mar, otros que depende de "dónde sopla el viento" y unos terceros sostienen que esto depende de la pista que se utilice.

No tengo ni la más remota idea de aeronáutica, aunque conozco las leyes físicas que hacen posible que un avión despegue y se mantenga en el aire, pero lo cierto es que hace una temporada que este ruido me despierta todos los días sobre las seis de la mañana, que es cuando debe salir el primer vuelo del día. No quiero pensar que sucederá en pleno verano, cuando se incrementa el número de vuelos nocturnos.

¿Alguien puede darme una explicación? ¿Es una situación puntual o general, a partir de ahora?

Agradecería una respuesta en estas mismas páginas.

A.Sánchez

Agraïment

Fa uns dies vaig acompanyar a la meua àvia a l'ambulatori que hi ha davant de les cases de La Seda, Sant Cosme i Sant Damià em sembla que es diu. No era res greu, li tenien que fer un control periòdic previament programat, ja se sap: controlar el sucre, el colesterol, el pes, la tensió arterial, i fer-li un electrocardiograma. No l'havia acompanyada mai, sempre hi havia anat la meua mare, per això tot era nou per a mi, a pesar de que tinc vint-i-catre anys. Com que havia sentit dir tantes coses del funcionament de la assistència sanitària en general i de la primària en particular, vaig anar molt expectant.

Després de comprovar la tendresa i la professionalitat en las que l'enfermera i el metge la van tractar, donant-li tota clase

¿¿¿Bandas sonoras!?!??

No voy a hacer referencia a las sinfónicas ni a las filarmónicas; las bandas a que me refiero te suenan – y bien!!- si te saltas el espíritu y la letra por el que han sido concebidas: alertarnos de que la velocidad de nuestro vehículo es inadecuada teniendo en cuenta la zona por la que transitamos. Y no deja de ser una redundancia para nuestro subconsciente porque con anterioridad, las señales de tráfico ya nos han advertido hasta la saciedad.

Recuerdo que hace un par de años, un artículo que apareció en “Delta” firmado por uno de los colaboradores habituales, y que se titulaba “Compadir-nos...”, hablaba y nos concienciaba del grave problema de los pasos cebra en el aeropuerto y de los peligros para los peatones: hubo varios muertos en dos años. Al cabo de un mes y medio de leer el escrito, me acerqué hasta el aeropuerto para comprobar “in situ” la magnitud de la cuestión: por fortuna, alguien ya había reaccionado y estaba ya toda la fachada circulatoria de las tres terminales con un sinfín de letreros advirtiéndolo de la peligrosidad de los pasos de peatones, y las “bandas sonoras” clavadas en el pavimento para que los coches aminoren la velocidad y la sitúen en el límite que marcan las señales de tráfico. Nunca ninguna molestia es mucha ni poca si el resultado positivo es altamente gratificador.

Al hilo de esto, he percibido que en la Avda. Anselmo Clavé (la mal llamada “rambla” – una rambla es una avenida o calle con la zona central para los peatones-, aunque así se la conozca por todos los pratenses), deberían ponerse ancladas en el pavimento algunas bandas sonoras porque viendo el tránsito, parece que los vehículos tengan siempre la preferencia; y no es así, si no al contrario: hay varios pasos de peatones (además, mal iluminados de noche porque los árboles y su frondosidad “engullen” la luz de las farolas) que son o pueden ser peligrosos, todo y que el semáforo ha disminuído el riesgo.

Y otra zona en la que debería hacerse algo (también pudiera ser con más presencia de la guardia urbana, pues en definitiva hay que prevenir mucho más que penalizar) está en el final de la calle Dolores Ibarruri, cuando procediendo de la Avenida Onze de Setembre llega a la Avda. Verge de Montserrat. Justo al girar, hay un paso de peatones también muy peligroso porque dado la precariedad del aparcamiento, los coches aparcan en el chanflán y la visibilidad para el peatón es nula y para el coche que viene – lanzado a ciertas horas de la noche-, también. Algún día podría haber un disgusto.

Por cierto, creo que costaría bien poco – amén que resulta normativamente procedente- adherir a una de las paredes de los edificios que flanquean la c./ Dolores Ibarruri entre Pompeu Fabra y Avda. Verge de Montserrat, el rótulo con el nombre de la calle: en más de dos o trescientos metros, en la acera de enfrente del parque, no existe identificación callejera alguna.

Ana María G.M.

d“explicacions a les seves preguntes y tranquilitzan-la quan era necessari, vull fer públic al meu agraïment a tots els professionals d’ aquest centre sanitari per la seva funció, penso que no sempre reconeguda com es mereix.

Un cop més, moltes gràcies.

Lourdes Buisán

El desarrollo empieza en El Prat

No sé qué es lo que nos tienen que hacer más para que los pratenses digamos basta. El desarrollo quiso que nos desviara el río, y nos lo desviaron. Quisieron colocar una

nueva pista en el Aeropuerto a pesar de la pineda y todo lo que conllevaba y nos la colocaron. Ahora nos pondrán la desaladora. Qué vendrá más tarde..... Posiblemente, quién sabe. Yo apuesto por una pista de aterrizaje en la playa... ¿Qué compensaciones hemos tenido y tendremos los pratenses de todo este desarrollo? Creo que debemos ser la ciudad más sacrificada del estado español... Me gustaría que alguien, algún político saliera y nos enumerará cuales son los beneficios que El Prat está teniendo de todo este desarrollo. Si alguien se digna a hacerlo, que no empiece por la playa por favor.....

M. Campos

Amb l'aigua al coll

Camí de sirga

Avui, 14 de juny, he escoltat per la ràdio que havia mort Jesús Moncada. M’he emocionat com si el conegués. Ho he sentit com si pogués evocar records comuns.

No vaig conèixer mai Jesús Moncada. Una vegada li vaig preguntar a Ignasi Riera perquè es parlava tant de *Camí de sirga*. Em va contestar: “és una novel·la molt bona”, amb l’aire de convicció que a vegades posa.

En aquell temps, la paraula de Nani era, per a mi, la d’un gurú. L’endemà vaig començar *Camí de sirga*. La vaig disfrutar com quan vaig llegir *Cien años de soledad*. Més encara, perquè Mequinensa era un univers proper. Va ser amb *Camí de sirga* que vaig comprendre que Macondo és la pàtria de la infància de cadascú. Vaig comprendre que la màgia està on la posi el narrador. L’exòtic està en qualsevol món sempre que l’escriptor sigui bo.

Em va agradar l’exaltació del riu Ebre. Per les seves aigües hi baixen els llaguts amb carbó, amb persones, amb notícies... Per la vora del riu, les cavalleries fan el camí de sirga, els amants s’hi troben i els cadàvers hi suren entre l’encanyissada... I la batalla decisiva de la Guerra Civil va ser la de l’Ebre (més avall de Mequinensa).

Em van semblar extraordinàries algunes de les històries de Mequinensa. Palaus amb pintures. Pensava: “quina sort haver viscut en un lloc així”. Més tard, em vaig adonar que si pensava de veritat, més enllà de la superfície plana dels records, jo també sabia històries entrellucades d’amors amagats, de cases grans, de guàrdies civils contrabandistes...

I encara que els pobles de la meua infància no estan sota les aigües, han canviat tant que caldria aixecar carrers, pisos, adossats d’alumini daurat i places de ciment i disseny, per trobar les parets emblanquinades amb capes successives que es poden rascar amb l’ungla, els horts amb fruiters esplendorosos a la vora del rec i el riu sense marges per on baixen taronges que poden estirar-se amb un branquilló com una forca.

Ho confesso, des que vaig llegir *Camí de sirga*, sempre he volgut escriure una novel·la com aquesta, explicar l’univers de la meua infantesa. A voltes, imagino un episodi, li busco els protagonistes... Alguna vegada, fins i tot he pensat que podria anar-hi un temps per preparar-la. Després, em dic: “no t’enganyis, el lloc no hi farà res”. El que fa falta és l’impuls poderós de la creació. L’impuls de *Camí de sirga*.

MANOLITA SANZ

El «Prat Nord»: una oportunitat de canvi

El futuro desenvolupament del denominat "Prat Nord" (l'Eixample), des de nostre punt de vista, suposa una gran oportunitat per posar en pràctica noves formes i mètodes, tant en lo relatiu a la implicació de los ciutadanos y ciutadanas en la definició del futuro de nuestra ciudad, como en la consecució de un desenvolupament urbanísticu diferent, donde las personas (¡todas!), y nuestra calidad de vida, junto con un estricto respeto por el medio ambiente y el entorno natural, sean el principal objetivo de todas las actuaciones.

En primer lugar, hay que crear los cauces para la participación directa de los vecinos y las vecinas, como practicantes activos, y potenciando su capacidad de decisión sobre todos aquellos temas de la función pública. Los ciudadanos y ciudadanas responden a las expectativas si se les facilita el acceso a la información municipal, y si sus opiniones y/o propuestas tienen significación práctica (que sus opiniones, trabajo, esfuerzo y dedicación se tienen en cuenta y sirven para algo). EUiA estamos plenamente convencidos/as que la participación ciudadana es un hábito que ayuda a profundizar y reforzar la democracia a nivel local, y a todos los niveles.

Debemos implicar al conjunto de la sociedad pratense en la reflexión, el debate, y en la definición y elaboración del futuro, tanto del Prat Nord, como de toda la ciudad en su conjunto. Así, partidos políticos (con y sin representación municipal), sindicatos, asociaciones, colectivos y/o entidades ciudadanas (cívicas, culturales, AA.VV., AMPAS, comerciantes, deportivas, jóvenes, mujeres, personas disminuidas, 3ª edad, inmigrantes, solidaridad, ecologistas), junto con el Ayuntamiento, y el apoyo y asesoramiento de técnicos especializados en urbanismo, arquitectura,

ecología, movilidad, participación ciudadana, debemos ser los protagonistas.

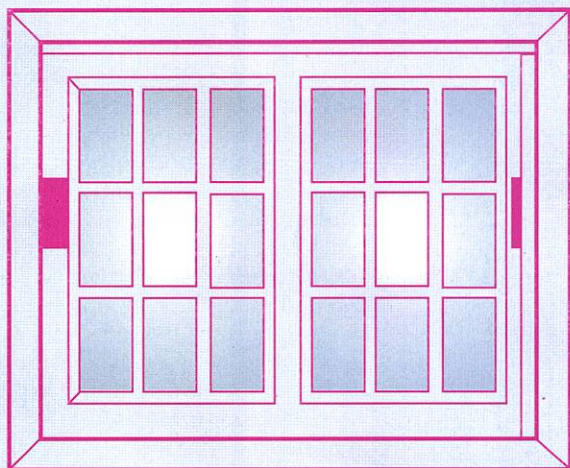
Se debe elaborar el reglamento de información y participación ciudadana que defina, entre otras cosas, los cauces e implicación en la información, el debate y la toma de decisiones. Centrándonos en el Prat Nord, deben de abordarse, entre otros, los siguientes aspectos:

-Desarrollo sostenible, huir de la masificación y definir el número óptimo de habitantes. Diversidad e integración social y cultural. Ni zona marginal, ni elitista. -Integración real y efectiva con el resto de la población. Eliminación de todas las barreras urbanísticas que puedan dificultarlo. En este sentido, debemos plantearnos si la última solución planteada respecto a la autovía es la más idónea. -Diversidad en la oferta residencial, pero con especial apoyo a la vivienda de protección oficial (de venta, y de alquiler) para favorecer el acceso de los/as jóvenes. -Integración de edificios y equipamientos al entorno medioambiental. Desarrollo basado en los principios de la arquitectura y el urbanismo bioclimático. Ahorro energético, integración de las energías renovables, y aplicación de los principios de la denominada "construcción sana". -Fomento de buenas prácticas medioambientales: buen uso y ahorro del consumo de agua, recogida selectiva, respeto de zonas verdes -Mejora del río y de su entorno. -Una ciudad DE y PARA las personas. Fomento de los servicios a las personas, del transporte público, de las zonas peatonales, del uso de la bicicleta..... -Ver las necesidades de servicios y equipamientos públicos, y su complementación con los existentes

SALVADOR MARTÍNEZ CABALLÉ

Coordinador Local de Esquerra Unida i Alternativa.

SANTI

- CRISTALERIA Y CARPINTERIA DE ALUMINIO
- PERSIANAS Y PVC

C. Santfeliu, 124 • Telf. 93 370 27 90
EL PRAT DE LLOBREGAT

ASESORIA

CARNIAGO, S.L.

ASESORAMIENTO INTEGRAL

- Administrativa
- Fiscal
- Laboral
- Contable
- Jurídica

15
AÑOS
A SU SERVICIO

SEGUROS GENERALES

- Automóviles
- Motocicletas
- Hogar
- Comercio
- Salud

Ctra. Marina, 71 bajos
Tel.: 93 370 62 68
Fax: 93 370 77 11
08820 El Prat de Llobregat

El Consell dels Infants reclama en un manifest una ciutat més cívica

N. M. / Més festes populars, autobusos ecològics, espais verds adaptats per a tothom....Aquestes són algunes de les propostes recollides en el manifest que es va elaborar en el marc de la I Trobada de Consells d'Infants, i on van participar un total de 200 nens i nenes. El text va ser llegit pels petits que van assistir al ple municipal de l'Ajuntament d'El Prat, celebrat l'1 de juny, i va ser signat també pels portaveus dels diferents grups polítics amb representació al consistori.

«Si els infants tenim una ciutat que ens agrada, tots els ciutadans i ciutadanes ens beneficiem». Sota aquesta premissa, els nens demanen sancions per a les persones que no reciclin, i propostes per incentivar el reciclatge. A més, volen que a les ciutats es facin «tallers gratuïts de manualitats amb material reciclable». També reclamen més contenidors i millor repartits. El document posa l'accent en el civisme, i parla de posar a disposició de les persones amb dificultats visuals gossos-pigall, i rampes al costat de les escales, a més de revisar les voreres que dificulten la mobilitat dels cecs i minusvàlids. L'urbanisme també s'ha de transformar per tal de fer una ciutat més habitable: els

nens volen que les places i els parcs siguin espais verds adaptats a ciutadans de totes les edats, «des dels més joves fins a les persones grans».

L'alcalde, Lluís Tejedor, va agrair als nens la feina feta, i els va explicar que a l'ordre del dia d'aquest ple municipal «ja estan recollides algunes de les coses que manifesteu», referint-se a les relacions amb «la ciutadania i la solidaritat». Tejedor va animar els nens en aquesta tasca que duen a terme. «No tingueu la sensació que esteu fent un treball inútil», va demanar-los. I va acabar amb un consell. «Heu de ser punyents i positius».

Els portaveus dels grups municipals van agrair la feina feta. El socialista José García va assegurar que, formant part del Consell d'Infants, han adquirit «un compromís de responsabilitat que esteu fent amb entusiasme». El portaveu accidental del PP, Juan Manuel de las Heras, va assegurar que els petits seran «els propers regidors de l'ajuntament».

El manifest ha estat recolzat pels consells d'infants de Cardedeu, Súria, Sant Feliu del Llobregat, Berga, Rubí, Cornellà, Badia del Vallès, Sitges, Callús, L'Hospitalet de Llobregat i Barcelona. ■

«No tingueu la sensació que esteu fent un treball inútil», va demanar l'alcalde

El paso inferior de las vías, en estado deplorable

DELTA / El PP presentó una protesta per el estado del paso inferior para cruzar las vías del tren, y solicitó que se realice un mantenimiento periódico de la limpieza, además de la instalación de iluminación

adecuada. El grupo popular considera que se debería señalar para que los ciudadanos puedan cruzar las vías por este lugar, más seguro que el paso superior de barreras. ■

Pancartas contra la ordenanza de publicidad

Juan Manuel de las Heras, portavoz accidental del PP en la última sesión plenaria, denunció la colocación de pancartas y carteles informativos -especialmente los que anuncian las pallas de los grupos políticos- y aseguró que dichos carteles «infringen la ordenanza de publicidad estática, que prohíbe hacer uso de los árboles como elementos de sujeción». De las Heras solicitó la retirada de dichas pancartas, e instó a las agrupaciones locales a «predicar con el ejemplo».

Agenda esportiva local

El PP va reiterar una demanda efectuada en anterior ocasions, sobre l'edició d'una agenda esportiva que indiqui els actes que es realitzin mensualment a la ciutat, tal i com es fa amb la guia d'activitats culturals que es reparteix per les bústies d'El Prat. La regidora d'Esports, Ma. Eugenia Cruz, va explicar la dificultat de posar en marxa aquesta iniciativa, «degut al gran volum de competicions esportives que es duen a terme a la ciutat».

Lenta retirada de cotxes abandonats

El portaveu de CiU, Felip-Neri Gordi, va protestar per l'abandó d'un alt nombre de cotxes a la zona del carrer Serra del Canigó, al barri de Ribera Baixa. «Estem parlant d'uns quinze o vint cotxes, tots amb l'enganxina per tal de ser retirats», va explicar el convergent. El regidor de Via Pública, Antoni Pedrero, va explicar que existeix un procés burocràtic que s'està duent a terme en aquests casos.

Un Airbus portarà el nom Delta del Llobregat

La companyia Iberia batejarà un dels seus nous avions amb el nom Delta del Llobregat, segons va desvetllar l'alcalde, Lluís Tejedor, en la passada sessió plenària. L'aparell serà un Airbus 321 de la nova flota adquirida per la companyia aèria, i el requeriment va ser fet personalment per Tejedor davant el president d'Iberia. «Estem molt satisfets per la sensibilitat que ha demostrat», va assegurar l'alcalde.

Taules de ping-pong als parcs

El PP va demanar la instal·lació de taules de ping-pong als parcs públics de la ciutat, «on el terreny sigui l'adient», va manifestar el regidor popular Juan Manuel de las Heras. El portaveu accidental d'aquesta formació política va argumentar que això no suposaria cap cost per al consistori, «ja que algunes empreses les financien de forma gratuïta, pels sols fet d'anunciar-se a la taula». La regidora d'Esports, Ma. Eugenia Cruz, va assegurar que ja existeixen taules així a l'Estruch, i que el seu departament no ha rebut cap demanda en aquest sentit per part dels practicants d'aquest esport.

Trobada d'EUA al Parc Nou: Cap a una Tercera República?

N. MACÍAS / «Assistim a un revifar de la ideologia de la República, que preocupa a la dreta i a la monarquia». Així es va expressar Albert Escofet, secretari general del PSUC-Viu, en la festa celebrada per l'agrupació local d'Esquerra Unida i Alternativa (EUiA) al Parc Nou el passat 29 de maig. L'objectiu era reivindicar la II República, però també demostrar que aquesta forma de govern «té força i té futur», segons Escofet, que va destacar el fet que, cada vegada més, a les manifestacions dels moviments obrers es poden veure banderes amb els colors republicans. «Vivim un moment d'il·lusió que enarbora la gent jove», va assegurar el secretari general, que es va referir a la redacció del nou Estatut i al debat sobre el finançament. «La República és un projecte federal que ens agermana amb tot l'Estat», va sentenciar Escofet.

L'agrupació que lidera Salva-

Antoni Luchetti (dret) parla als assistents. Al seu costat, Albert Escofet, secretari general del PSUC-Viu.

dor Martínez va convidar també l'historiador Antoni Luchetti, membre de l'Executiva del PSUC-Viu i de la recentment creada Unitat Cívica de la República. Luchetti va parlar d'incorporar els valors del govern sorgit al 1931 i incorporar-los a una futura III República, «que tant de bo arribi aviat». El cèlebre militant va assegurar que s'estava duent a terme «una intensa campanya de desmemòria per part de la dreta

amb l'objectiu de fer-nos oblidar la nostra pròpia història», i va citar autors com Ricardo de la Cierva o Pío Moa. A continuació, i davant el més d'un centenar de persones que es trobava al Parc Nou, Luchetti va explicar el procés d'adveniment de la II República, després que a les eleccions municipals del 12 d'abril de 1931 els partits més votats fossin els que propugnaven una forma de govern republicana. Luchetti va enumerar les diverses reformes que havien dut a terme, com la separació de l'església i l'Estat, la reforma agrària, l'educativa o la de l'exèrcit. Els membres d'EUiA van organitzar una exposició de cartells de la República i altres objectes de l'època. Salvador Martínez va tenir el suport de membres d'Iniciativa per Catalunya Verds, com el seu president, Francisco Villena, o el regidor Sergi Alegre, que es van apropar a la festa. ■

ÚLTIMA HORA

«La Local està que arde»

Policia Local a Internet

Ja tancada l'edició de *Delta* i en procés d'impressió, ens arriba un e-mail del regidor de Seguretat Ciutadana, Antoni Pedrero, datat el 16/6/05, aportant una informació que li fou sol·licitada sis dies abans.

Lamentem no poder-la incloure al reportatge «La Local està que arde» per raons òbvies, en estar imprès el plec que correspon a la pàgina 22.

Delta, atenent a la voluntat de objectivitat informativa, inclourà la informació tramesa pel referit regidor a la propera edició.

DELTA

La contracrònica

Manar II

«És normal que sonessin les campanes. Ja tocava». Aquesta expressió fou l'escollida pel portaveu de Convergència i Unió (CiU), Felip-Neri Gordi, després d'escoltar la moció d'urgència proposada per l'equip de govern per a la reposició de sorra a la platja de El Prat. Efectivament: ja era hora. La inoportuna absència del portaveu del Partit Popular (PP), Antonio Gallego, va impedir una ofensiva més ardorosa de l'oposició. Tot i això, el seu substitut, Juan Manuel de las Heras, no es va amagar i va preguntar retòricament: «Com es pot exigir una cosa que ja estava prevista?». Aquesta exhibició de lògica política, tan encertada com elemental, hauria de guiar més sovint els dissenys dels plens municipals. A una ciutat petita, com la nostra, els temes tendeixen a repetir-se, i cal seguir-los de prop i fer les preguntes més senzilles, que sempre són les més punyeteres. «La moció té un valor polític», va contestar el regidor de Medi Ambient, Sergi Alegre. Quin altre valor podria tenir la moció que no fos polític? Intentem no fer jocs de paraules, però. Siguem benivolents. Potser Alegre es referia a què ja s'havien donat les passes pertinents per acabar amb el problema de la platja, i que ara calia reclamar la reposició urgent de la sorra mitjançant una moció institucional, *de ciutat*, com hauríem de dir aquí, que queda més bonic que allò de *fer país*.

La lliçó d'aquest mes és potser la mateixa de sempre: l'equip de govern, amb ICV al capdavant, fa i desfà segons la seva conveniència. Lògic. Ai, el poder. El poder és capaç de provocar les més sonades transformacions del pensament. Hi ha quelcom més diferent que l'*ara toca* pujolista i el recent estrenat *ja tocava*

nerigordista? Jo cada cop associo més el verd d'ICV a la Casa de la Vila de El Prat amb el verd de CiU al Palau de la Generalitat. Són de la mateixa textura. I deixen tots dos una flaire punyent, tot i que el convergent ja ha estat fumigat, i l'ecosocialista és d'una resistència a prova de bomba. La direcció catalana d'ICV, per cert, ja està preparant l'assalt de 2007 als ajuntaments del Baix Llobregat, segons va reconèixer Jaume Bosch, portaveu d'ICV-EUiA. A la nostra ciutat esperen revalidar la majoria i, si és possible, tornar a la majoria absoluta. Teòricament, però, la seva formació hauria d'anar perdent pes. No obstant, és possible que aquest declivi es doni esglaonadament. El Prat porta molt de temps sense un canvi polític, i aquest període amenaça amb perpetuar-se per molts anys. No hi ha dos blocs en pugna per l'alcaldia; no hi ha alternatives, perquè el més possible és que els vots d'esquerres desencantats amb ICV vagin a parar a mans del PSC. M'imagino l'equip de govern el 2019: el PSC amb més vots que ICV però revalidant el bipartit per quarta vegada consecutiva. I, per suposat, ICV com a soci de govern no seria una mera comparsa...

L'encallament al poder d'ICV només és comparable amb la malastrugança política de l'oposició. A l'últim ple, un cop més, el PP va intentar desestabilitzar l'equip de govern amb un dard enverinat dirigit a les seves «activitats culinàries», en referència a les paelles populars d'ICV i el PSC. Però també preguntà sobre el preocupant estat del pas subterrani del pas a nivell. L'oposició va obtenir un silenci per resposta. Silenci dels qui manen.

AGUS MORALES

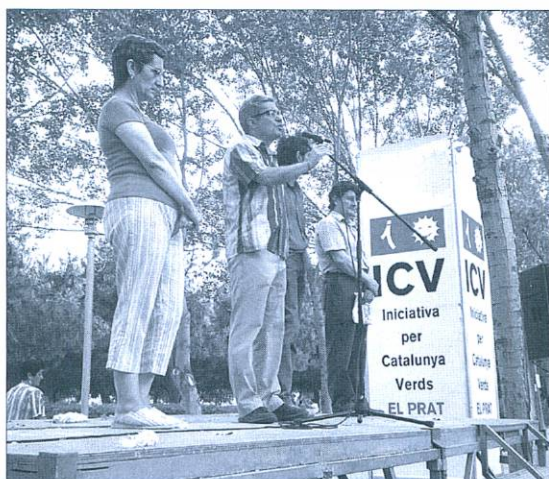
El Prat porta molt de temps sense un canvi polític

El medi ambient centra la festa d'ICV al Parc Nou

NEUS MACÍAS / La coincidència del Dia Mundial del Medi Ambient -5 de juny- amb la Festa del Baix Llobregat que cada any celebra ICV va donar peu a diferents discursos reivindicatius sobre el riu Llobregat, i referits a la política de sostenibilitat que practica el govern de la Generalitat des de la conselleria que dirigeix l'ecosocialista Salvador Milà.

Al Parc Nou es van reunir cinc-centes persones per menjar paella, per primera vegada en uns quants anys sense unes eleccions a la vista. Tot i això, el president d'ICV al Baix Llobregat, Lluís Moreno, va assegurar que la formació tenia posada la mirada en els propers comicis municipals, on va augurar «un bon resultat», perquè el partit està «en un dels seus millors moments». ICV és «l'alternativa a la primera força política de la comarca», i té com a objectiu recuperar «les alcaldies de Sant Feliu i Sant Vicenç dels Horts», va desvetllar Moreno.

Genoveva Català, secretària general del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat, va referir-se a un recent documental emès a televisió, on es parlava

Durant la seva intervenció, Durant la seva intervenció, Durant la seva intervenció,

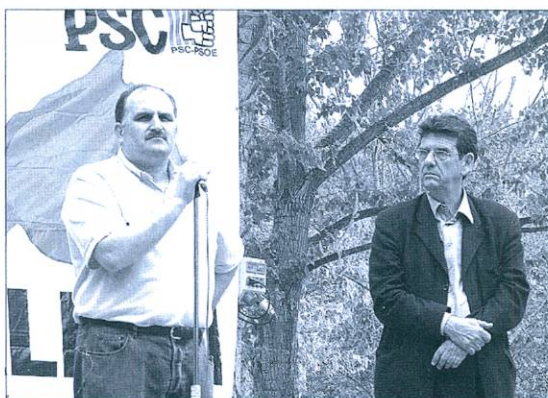
del riu Llobregat com «un riu cansat». Català va argumentar que, efectivament, el cabdal del Llobregat ha fet «molta feina, i ara tenim el repte de regenerar-lo i donar-li vitamines». En aquest sentit, la secretària general va esmentar que el programa de la ONU pel Medi Ambient vol «donar un impuls a les polítiques ambientals relacionades amb

la participació ciutadana, perquè es necessita un compromís social i polític». Català va mencionar que, entre els reptes de la seva conselleria, està el de preservar els entorns naturals, desenvolupar una política energètica, racionalitzar els recursos combustibles i també l'aigua. «S'ha de compaginar el medi ambient amb els models de desenvolupament». En la mateixa línia es va manifestar Joan Saura, president d'ICV i conseller de Relacions Institucionals. L'ecologia és compatible amb la creació de llocs de treball. I cap manera millor de demostrar-ho que fer una ullada a la política practicada per ICV a l'ajuntament d'El Prat, va assegurar Saura. «En aquest municipi s'expressa de forma clara què vol dir una política d'esquerres i ecologista de debó», va assegurar el conseller. Segons Saura, no pot existir un Estat del Benestar sense una política de sostenibilitat que faci més competitives les empreses catalanes. Saura també va parlar de la política antiterrorista del govern de Zapatero i de la redacció de l'Estatut d'Autonomia per Catalunya. ■

Final de curso político en el décimo aniversario del Encuentro Socialista

N. MACÍAS / En el final del curso político, es hora de hacer balances. Así lo entendieron los responsables de la agrupación local del PSC, que celebraron los diez años del Encuentro Socialista en el Parc Nou y echaron la vista atrás para recordar lo que han dado de sí estos dos años de legislatura, en los que han ejercido tareas de gobierno. «La nota de este curso la deben poner los ciudadanos -explicaba José García, primer secretario de la agrupación y portavoz socialista- pero creemos que hemos hecho un buen trabajo». El líder local destacó la incorporación de «gente joven y nueva, sin experiencia de gestión» al equipo de gobierno, y los buenos resultados que están alcanzando.

Durante el acto, se repartió la revista del PSC local, en que destacaban proyectos como la nueva línea de autobús urbano o la construcción de aparcamientos subterráneos. «Muchas de las actuaciones previstas en el PAM

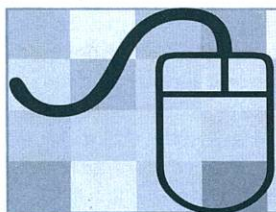

Josep M. Sala, a la dreta de la foto, junt amb José García.

(Pla d'Actuació Municipal) son propuestas socialistas», aseguraba García. El órgano de comunicación de la entidad señalaba también el inicio de una campaña que los socialistas llevarán a cabo durante estas semanas «para subrayar que hemos llegado al ecuador de la

legislatura, y que queremos rendir cuentas a los ciudadanos». José García también destacó el componente lúdico de la fiesta. «Este encuentro trata de fomentar la relación entre la gente. Es un momento sin tanto contenido político, en que queremos relajarnos y estar juntos».

La agrupación local contó con la presencia de Josep Ma. Sala, actual responsable de Formación de la Executiva de Catalunya del PSC, y siempre muy vinculado a la sección pratense, entre la que dice encontrarse «muy a gusto». En su discurso, Sala señaló temas de actualidad «pero que parece que pasan desapercibidos para la sociedad». Entre estos, citó la «radicalización del discurso de la derecha en España», que ha decidido tomar las calles. También se mostró preocupado por la construcción europea, «que pasa por un mal momento», y por la redacción del Estatut de Catalunya. ■

Envían's bústies, suggerències o textos

periodicdelta@yahoo.es

Los empleados de Correos protestan por la demora en el traslado a la nueva oficina

Las obras del nuevo local llevan un año de retraso

LAURA RAMOS / Tras casi un año de demora en el traslado de la central de reparto de Correos a la calle Dolores Ibárruri, los empleados de la empresa pública salieron a la calle para demostrar su malestar por el incumplimiento de lo establecido. Un grupo de trabajadores se organizó ante la propia oficina de Correos el pasado 29 de mayo para reivindicar un traslado y mejoras en las instalaciones. Unas mejoras que según Fabián Benito, delegado de UGT, beneficiarán tanto a trabajadores, usuarios como a la propia empresa.

El problema de Correos surgió hace ya unos meses a causa de las irregularidades en el diseño, equipación y adaptación del nuevo local de la empresa. La constructora a la que se le adjudicó las obras dejó sin finalizar algunos aspectos como los aseos (sólo uno para todos los empleados), el revestimiento de algunos muros y el vado para la carga y descarga, entre otros, que afectaban directamente al correcto funcionamiento del servicio de reparto y al acomodo de sus trabajadores, retrasando así su puesta en marcha. Preocupante es sobretodo la carencia de vado, un requisito fundamental y que parece no tener de momento una solución del agrado de todos. Desde Correos se ha propuesto la colocación de una rampa mecánica a la espera de lograr una nueva empresa que se comprometa a hacerlo. Pero desde UGT no se ve con buenos ojos esta posibilidad, pues creen que si los trabajadores aceptan el acuerdo, una vez instalados allí no se llevarán a cabo las reformas necesarias y se establecerá un sistema de trabajo con grandes deficiencias. Por ello aseguran que las protestas se mantendrán, tanto desde la oficina actual como desde la nueva sede si finalmente se lleva a cabo el traslado en estas condiciones.

Las reivindicaciones de los empleados continúan meses después de la primera queja tras las irregularidades del local adquirido por la empresa en el barrio de Sant Jordi. Las malas condiciones de trabajo, 30 personas en 100 metros cuadrados, y la insuficiencia de recursos, llevan de nuevo a los trabajadores a manifestar su malestar.

Un grupo de empleados de Correos manifestándose frente de la actual oficina.

de logística que sustentan las protestas de los trabajadores, existe un aspecto mucho más grave a tener en cuenta, y es que el retraso de la inauguración del nuevo local supone un grave perjuicio para los usuarios. El deterioro del servicio es patente día tras día y parece difícil que la creación de las cinco nuevas secciones de reparto previstas se pueda llevar cabo en estas condiciones. El Prat ha experimentado un gran crecimiento y las secciones de reparto han quedado desfasadas.

Las nuevas secciones facilitarían el acceso diario a todos los rincones de la ciudad; sin ellas habrá zonas de la ciudad que deberán conformarse con un servicio de reparto que, en vez de ser diario, contará con una periodicidad de entre dos y tres días. Una periodicidad ele-

vada en casos de cartas o comunicados urgentes.

Pero mientras se solucionan los problemas de la nueva oficina, las 30 personas que trabajan para Correos deberán organizarse en los escasos 100 metros cuadrados de la actual oficina para intentar ofrecer el mejor servicio posible. La nueva sede de Correos comportaría la división del trabajo ya que el reparto se coordinaría y dirigiría desde Dolores Ibárruri, mientras que los servicios de recogida y oficina se mantendrían en la actual localización de Correos. Pero hasta entonces, los trabajadores mantendrán sus reivindicaciones y, lo que es peor, el servicio de Correos en el Prat seguirá mostrando importantes carencias y deficiencias en algunas zonas de la ciudad. ■

Nova temporada de platja

REDACCIÓ /Durant el mes de juny s'ha anat acondicionant la platja per poder oferir el màxim de serveis i activitats de cara a aquest estiu. El primer tram de platja continua albergant el major nombre d'activitats i serveis (dutxes, zona esportiva, jocs infantils) i amplia d'un a dos el nombre de xiringuitos. A banda d'això, es podrà participar en nombroses activitats lúdiques i culturals organitzades per l'ajuntament i diverses entitats de la ciutat. El consistori ha deixat a totes les bústies un complet programa amb totes les dates de les activitats (castells de sorra, volei platja, tai-xi, gimcanes...).

Des del 4 de juny, funciona amb normalitat l'autobús que connecta el casc urbà amb la platja. Enguany, la novetat ha estat que tant l'origen com el final del recorregut seran a l'estació de Rodalies Renfe, per fer la platja més accessible a persones que vinguin d'altres poblacions. ■

Actos vandálicos de madrugada

J. M. / La madrugada del 28 al 29 de mayo, alrededor de las 4 horas, unos golpes tremendos despertaron a más de un vecino de la calle Empordà. Por la mañana, las causas del alboroto se hicieron patentes. Una decena de vehículos aparecieron con los espejos retrovisores colgando, o sin ellos, en algunos casos. Dos motocicletas fueron volcadas sobre el capó de sendos coches, lo que provocó daños en los cuatro vehículos. Los vecinos de esta zona están acostumbrados a cierto alboroto los fines de semana, ya que la calle Empordà, al igual que la calle Penedès, es un paso casi obligado para los jóvenes que se dirigen a los locales nocturnos ubicados en el polígono Fondo d'en Peixo. Sin embargo, en pocas ocasiones los actos vandálicos han provocado destrozos tan considerables. Dos vecinos coinciden en señalar que una mayor vigilancia policial en la zona a las horas de salida de los locales de ocio ayudaría a evitar que se produjesen este tipo de actos. ■

Un retraso que empeora el servicio

Pero más allá de los problemas

La protesta de Reno de Medici, a la plaça de Sant Jaume

NEUS MACÍAS / Los trabajadores de Reno de Medici siguen con las movilizaciones para denunciar la situación de la factoría, que tiene previsto cerrar sus puertas a finales del 2006, tras la compra de los terrenos donde está ubicada por parte del grupo inmobiliario Espais.

En esta ocasión, el pasado 23 de mayo los afectados se manifestaron por las calles de Barcelona y hasta la Plaça de Sant Jaume, donde se reunieron con un asesor de Presidència, que les aseguró que su protesta sería trasladada a la conselleria de Treball i Indústria. El comité de empresa ha solicitado una reunión con el conseller Josep Ma. Rañé para trasladarle su preocupación por el incierto futuro de Reno de Medici. Además, entregaron un comunicado donde expresaban su protesta por lo que ellos consideran «cierremamente especulativo» de la fábrica. En el documento explicaban los pasos que ha dado el comité para encontrar una solución a este conflicto laboral, desde la labor informativa realizada entre los partidos políticos de la ciudad hasta lectura de manifiestos en el pleno municipal. También han denunciado continuamente en los medios de comunicación que la venta de estos terrenos responde a un interés puramente especulativo, debido al «alto desarrollo urbanístico y de servicios, a causa de las infraestructuras necesarias por

La movilización para denunciar la situación de Reno de Medici llega a la Plaça Sant Jaume.

El comité pide la implicación de la conselleria de Treball en la resolución del conflicto

Fomento -AVE, puerto y aeropuerto-».

Los trabajadores critican, además, la actitud de Garofano, responsable de la multinacional papelera en Italia, «por haber faltado a la palabra dada a los responsables sindicales, de emitir una nota informativa en

el último trimestre de 2004 o primero de 2005, definiendo el plan de futuro para Reno en España». El comité pide la implicación de la conselleria de

Treball en la resolución de este conflicto, «y pedimos a los organismos públicos que nos ayuden a fin de conseguir la continuidad de nuestro trabajo». ■

*La millor qualitat
al
millor preu!!*

SERVIFRUIT

L'HOSPITALET (93) 338 12 80
C/MAESTRO CANDI, 10

CASTELLDEFELS (93) 636 19 44
C/MAJOR, 50

PRAT I (93) 478 25 20
C/FERRAN PUIG, 67

COLLBLANCH (93) 333 05 70 C/
LLOBREGAT, 26

ST. JOAN DESPÍ (93) 477 39 13
FRANCESC CAMBÓ, 17

BADALONA (93) 383 12 80
C/NAPOLS, 7-9

VILADECANS (93) 658 19 04
DOCTOR REIG, 44

GAVA I (93) 638 04 10
C/ST JOSEP ORIOL, 5

BADAL (93) 296 64 94
C/BADAL, 84

PRAT II (93) 478 55 38
AVD. MONTSERRAT, 212

ESPLUGUES (93) 372 05 52
C/ MESTRE JOAQUIN ROSAL, 15

PRAT III (93) 478 81 19 AVD.
MONTSERRAT, 48

NUMÀNCIA (93) 419 73 44
C/NUMÀNCIA, 98

L'HOSPITALET 2 (93) 331 17 76
C/APRESTADORA, 77

SANT BOI (93) 630 62 53 C/ LUIS
PASCUAL ROCA, 29-31

ALMACEN (93) 262 63 54
C/ LONGITUDINAL 9, 65

• associacionisme • esports
• concerts • teatre • oci •

tot això i més pots trobar-ho al

Suplement

Para ver se ha de mirar

Asociación de abuelos/as, o sea... yayos/as

Propongo a todos los abuelos y abuelas de El Prat, que nos unamos para constituir una asociación a fin de hacer valer nuestros derechos, reglamentar de la mejor manera todas nuestras tareas en relación al cuidado de los nietos, y proveernos de la mejor defensa si las cosas van mal dadas con nuestros hijos.

También propongo, que el primer tema que estudie esta asociación, sea el de clarificar y tener en cuenta una serie de viejas reivindicaciones que los abuelos de este país estamos demandando desde hace muchos años sin que nadie nos haga caso.

Yo, por mi parte, apporto las siguientes exigencias: Exijo un horario máximo de colaboración de seis horas al día, teniendo en cuenta que las horas que se

empleen en los desplazamientos para ir y venir de casa de los hijos, también deben computarse. Nada de horarios flexibles. El horario que definitivamente se acepte, será vigente de lunes a viernes. Los sábados, domingos y demás días festivos, pues eso, como todo hijo de vecino, fiesta. A disfrutarla con los hijos y los nietos.

Exijo, también, gozar de derecho de huelga por si no se satisfacen debidamente nuestros deseos. ¡Ah!, y un seguro que cubra diversas eventualidades: pelotazos con pelotas de fútbol de reglamento en las plazas públicas, ataques incontrolados de otros niños dirigidos contra el que está bajo nuestro cuidado, tropezones con el cochecito dichoso por cuestiones arquitectónicas en las aceras y pasos, metida de mano o de pie en

“cacas” y otros residuos que proliferan en parques y jardines, etc.

Y, sobre todo, que no se me olvide, exijo que nuestros hijos paguen una fuerte multa cada vez que duden -por aquello de si molestan- en dejarnos a sus hijos, nuestros nietos. También, en este mismo capítulo de multas, debería preverse otra, suficientemente cuantiosa, para aquellos casos que al decir a nuestro nieto o nieta: “dí... yayo”, “dí... yaya”, nuestros hijos nos fulminen con la mirada porque el niño o niña todavía no dice “papá” o no dice “mamá”. Y, finalmente, no puedo dejar de solicitar todavía otra multa, para cuando le decimos a nuestro nieto o nieta: “¡te comería!”, nuestros hijos desvanezcan el idilio con aquello de “¡papá, que lo vas a asustar!”.

TOMÁS ALLENDE

Reflexions d'un observador

L'avinguda que havia de ser un bulevard

L'Avinguda Verge de Montserrat és, sense dubtar-ho, l'itinerari més urbà d'El Prat. Poques ciutats grans com la nostra compten amb un vial d'aquesta importància: trenta metres d'amplada des del riu a l'Estadi Moisès Llopart. Bé, s'acaba poc abans: al parc del pélec, diem entre nosaltres quan el fixem com a fita d'una caminada. Quant deu fer de llarg? A passes no ho podem pas comptar. “Deu superar un quilòmetre i mig, sinó dos...”, hi ha qui assegura. Un altre promet agafar un plànol i l'escalímetre i donar-nos exactament la longitud.

La majoria recordem quan “l'avinguda” només anava del carrer Jaume Casanovas al Frederic Soler. Els Balcells, que van crear aquella mena de bulevard, eren estiuejants de l'alta burgesia, i pretenien que a una banda i altra es construïssin torres d'una certa entitat. Es podria dir que ca l'Estrach, a la cantonada de Frederic Soler, és el model que pretenien. Hi ha qui afirma que imposaven la condició d'aquest tipus d'edificació abans de vendre el solar. S'imaginem l'avinguda així? Els Balcells somiaven un espai senyorial entorn la seva torre, avui casal municipal de cultura. Però va anar de ben poc perquè no fos engolida, per la fera ferotge de l'especulació.

El Prat no ha anat pels camins del somni d'aquells estiuejants rics. Amb prou feines s'han conservat algunes mostres d'aquell Prat que no quallà de burgesos aristòcrates aficionats a la pesca i la caça, activitats per a les que el Delta de principis de segle XX era un autèntic paradís que descrivia *La Il·lustració Catalana*. Els Balcells..., els Muntades al Palauet Municipal, en Grau Garriga a la Torre de l'Estació, els Morera a Can Camins, en Ferran Puig, els Mata de ca l'Arana, on també hi va ser un personatge tan singular com Alejandro Lerroux..., els Casanovas de la Colònia Amèrica... Mols pratencs no deuen saber què era això... Ni més ni menys que El Prat tenia una colònia agrícola enmig de l'auge de les colònies industrials. De totes aquelles famílies –segur que ens en deixem alguna–, els Bertrand han

transcendit fins el nostre temps, però un dia o altre s'hauria d'estudiar la presència de tantes nissagues a El Prat.

Haurem de parlar d'aquella gent, però ara som al bell mig de la ciutat, precisament on arribaven els dominis dels Bertrand. L'Avinguda Gallart Monés, que va ser el primer espai urbà exclusiu de vianants, és el centre d'una de les seves propietats que incloïa el solar del primer Institut de Batxillerat, ben a prop d'allà. Però ara seguim caminant per l'avinguda de Montserrat, fins on fa aquella giragonsa, allà on eren les Cases d'en Puig. Algú ironitza dient que les han folrades per dins i per fora. I és molt xocant que per fer un espai dedicat a la conscienciació ecològica dels pratencs, ens han esborrat del mapa un conjunt d'edificis tan representatius com les cases de jornalers més representatives d'El Prat. Fer el que han fet, costa com a mínim tres vegades més que tirar-les a terra i construir de nou. Es podria ben dir que l'ecologia ha sacrificat l'antropologia. Aquelles parets, com d'un metre d'ample, son més les d'un castell que de la modesta casa d'un jornalier.

– Com es veu que mai han administrat ni un duro propi! – ataca el més conservador.

– Digueu que no demostren estimació per les coses del poble... –s'hi afegeix el que sempre li fa costat.

A partir d'aquell punt, comencem a comptar bancs i caixes, caixes i bancs..., i no ens els acabem; com una mena de Wall Street local; quasi tots son aquí. Conviuen amb les botigues que s'han anat implantant a l'avinguda, convertint-la en un important eix comercial. A mig matí, tot és un anar i venir de gent.

L'estàtua metafísica del coronel Sanfeliu, és el punt d'inflexió. Precisament quan començàvem a discutir el missatge de Manuel Álvarez, instituit escultor oficial d'El Prat, ens hem adonat de que no tenim gaire més espai per seguir divagant, quan encara queda molt camí per aquest Wall Street d'estar per casa.

L'OBSERVADOR

“La Local está que arde”

Numerosos policías locales cargan contra la administración a través de Internet

JAVIER MARTÍNEZ / Internet se ha convertido para muchos agentes de la Policía Local de El Prat en una plataforma para expresar sin temor a represalias su descontento con su situación laboral. Mandos (hasta los más altos), instalaciones, vehículos, e incluso los propios sindicatos, no se libran de las decenas de críticas que se vierten desde foros bien conocidos por los internautas de El Prat. El título de uno de ellos es bastante expresivo: “La local está que arde”.

Se puede argumentar que son escritos anónimos. Se puede discutir la idoneidad del vocabulario utilizado en muchos de ellos. Pero, a la vista de la profusión de mensajes en Buscaprat.com o en Melodysoft.com -páginas de Internet fácilmente accesibles y que albergan foros de opinión sobre temas diversos-, es difícil poner en duda que la comisaría de la Policía Local es una olla a presión. Que quede claro -lo advertimos- que el internauta interesado en profundizar en este cocido lo va a tener difícil para separar los garbanzos duros de los tiernos. Sin embargo, este artículo sólo dará publicidad a aquellos comentarios que respeten la dignidad de las personas y que no utilicen lenguaje malsonante.

El convenio más bajo

Una de las extensas intervenciones escritas que puede hallarse en estos foros podría servir como compendio de todos los comentarios -la mayoría más breves y concernientes a un solo tema en cada caso-. En ella, su autor -que no se identifica, si bien da a entender que pertenece al cuerpo- se queja de que “la Policía Local de El Prat tiene el peor convenio del Baix Llobregat”. Como comparación, argumenta que el convenio de Sant Boi “deja por los suelos” el de El Prat. Otros participantes que se identifican como ex agentes confirman que las condiciones de los agentes

de otras poblaciones cercanas son mucho mejores. De hecho, los múltiples comentarios hacen pensar que la cantidad de agentes con intención de marcharse a otras comisarías es considerable.

“Se siguen soportando jornadas de 10 días seguidos trabajados, un plus de nocturnidad pesimo y horas extras ridiculas. Pero hay muchos a los que les sigue gustando, pues cada día hay más agentes con caramelo en turnos partidos de lunes a viernes cobrando plus de comunitario, comiendo en el aeropuerto y más despachos; claro, tampoco hacen horas ni trabajan festivos. ¿Para qué van a protestar? Pero agentes en la calle, cada día menos”, se queja el autor del extenso comunicado.

Internet, un nuevo lugar reivindicativo

Tradicionalmente la Policía Local de El Prat ha sido un colectivo reivindicativo. Lo sigue siendo, pero han cambiado las formas. Internet ha dejado atrás aquella época en que los agentes decidieron teñirse el pelo de colores chillones como señal de protesta, aun a sabiendas de que las sanciones vendrían a renglón seguido. También ha sido un colectivo que, por culpa de unos pocos, se ha ganado el recelo popular en determinados momentos: en el recuerdo permanece la trama de inmigración ilegal en la que estuvieron implicados una veintena de agentes y que ocupó páginas y minutos en todos los medios de comunicación.

Críticas a los sueldos

A juzgar por la cantidad de opiniones vertidas en los foros, el nuevo sueldo asignado a la Jefa de la Policía Local, Teresa Carrasco, ha provocado las opiniones más duras -que el periódico no va a reproducir- por parte de los agentes. La actuación de los sindicatos (CSIF, CCOO, UGT y SPPM) para negociar mejoras en las condiciones tampoco parece contentar a los agentes. Éstos se lamentan en sus escritos de que existe una gran división y clima de crispación entre las diferentes secciones sindicales.

Material insuficiente

Los coches, motos y demás dotación para los agentes tam-

poco escapan a las críticas. “Los vehículos patrulla, la verdad es que es como ir dentro de un container de basura. No hay plan específico de limpieza ni tampoco material para mantenerlo limpio; tampoco ganas, ya que la motivación es mínima. (...) Están muy viejos y son un peligro para la circulación. Las motos, todos pensamos que Ángel Nieto disfrutaría con nuestras reliquias, tan parecidas a las de sus grandes años.

El remitente también se lamenta de que en el aeropuerto continúan los problemas de circulación, “los accidentes y los tirones, y la obligación de poner cuantas más denuncias mejor”. Al respecto, afirma que la cuantía de multas impuestas ha aumentado un 50 por ciento. Las instalaciones también son objeto de crítica. “El mostrador [de atención ciudadana] ya se ha caído mas de una vez. Esos armarios descolgados, viejos, sucios. Esas hojas y folios puestos en cajas de cartón abiertas como si esto fuese un supermercado, los documentos puestos en bandejas de plástico del todo a cien. No es de extrañar que se pierdan todo tipo de documentos como citaciones, denuncias, códigos, cuadernos de campo...”, se menciona en el escrito.

Otro agente hace referencia a la actitud que los superiores han tomado después de conocer la existencia de estos foros. Según los agentes, se ha prohibido utilizar este medio de comunicación en las dependencias de la Policía Local. “¿Desde cuándo a un agente se le impide tener acceso a cualquier tecnología de información?”, se pregunta otro participante del foro.

Delta ha intentado contactar con personas autorizadas para obtener una opinión al respecto de este clima de opinión fraguado en Internet. Hasta el momento, no ha habido respuesta alguna. ■

Ambiente festivo en el nuevo autobús nocturno de El Prat

Jóvenes que salen de marcha y trabajadores que vuelven a casa se mezclan en el N16, la última opción aparecida para desplazarnos a Barcelona

LUIS GARRIDO / Entrar una noche de fin de semana en nuestro nuevo autobús nocturno significa encontrarse con una gran variedad de gente, desde grupos de chavales que salen a conquistar la noche hasta trabajadores que acaban tarde su jornada, pasando por parejas y algún que otro solitario que se desplaza al centro. La puesta en marcha del esperado bus nocturno que conectase El Prat con el centro de Barcelona ha tenido un gran éxito, por lo menos los fines de semana, entre toda la gente que necesita desplazarse y no quiere hacer uso del coche. Nada más entrar en el vehículo, el cual ya va bastante lleno porque transporta gente de Castelldefels, Gavà y Viladecans, se pueden ver los grupos de jóvenes, todos vestidos para la ocasión, montando un poco de escándalo en algún momento aunque sin dejar de ser pacíficos. Por otro lado, también son muchos los que viajan en pareja o simplemente solos, como un chico que sube al autobús en la calle Lleida y nos cuenta que va a ver a su novia que vive en Hospitalet.

Gracias al N16, la gente de El Prat y el resto de poblaciones por las que pasa anteriormente

Uno de los autobuses que forma parte de la flota de la nueva línea N16.

La puesta en marcha del bus nocturno ha tenido un gran éxito

podemos ir al centro de Barcelona sin tener que coger el metro. Esto es algo que ha calado profundamente entre los ocupantes del autobús, y muchos de ellos comentan entre risas que "ya era hora", alguno con las mejillas coloradas y con alguna cerveza de más, y con no para de reiterar que gracias al

nuevo bus nocturno no tiene por qué conducir. También podemos observar que incluso la gente que viene de trabajar se anima con el ambiente que traen los jóvenes, y en el N16 la gente viaja satisfecha de tener un autobús que les lleva de ida y vuelta al centro de Barcelona con bastante regularidad. ■

25È ANIVERSARI

TROBADA D'EXALUMNES
COL·LEGI «MARE DE DÉU DEL CARMÉ»

L'acte es realitzarà el pròxim 28 de juny.

Es celebrarà una eucaristia a 2/4 de 6 de la tarda (17:30) a la Capella del Col·legi.

Tot seguit es realitzarà una gran berenada al Restaurant Bar La Rambla

PELUQUERÍA UNISEX

Sandra Cortés

Estudio tricológico del cabello •
Asesoramiento de imagen •
Últimas tendencias en cortes •
Extensiones de todo tipo • Especialidad

en recogidos novias y acompañantes • Lo último en mechas, color, bitonos, ... • Maquillajes de noches y de día

Martes a Viernes de 09:00 a 19:00 horas
Sábados de 08:00 a 18:00 horas
Telf. 93 370 18 56 • Av. Libertad, 21 • El Prat de LL.

Passat, present i futur de l'entitat Amics d'El Prat

L'entitat celebra els seus 50 anys amb un sopar multitudinari a la pista Xavier Marcilla

NEUS MACÍAS / «El compromís d'Amics d'El Prat amb la comunitat és avui més vigent que mai». Així responia l'alcalde, Lluís Tejedor, a una de les preguntes més formulades durant la nit en què l'entitat Amics d'El Prat celebrava els seus 50 anys d'història. Una associació que al llarg de la seva trajectòria ha «aferrat la identitat de la comunitat i ha preservat un llegat», segons paraules de Tejedor. En aquests termes es va pronunciar també Jordi Gili, president d'Amics d'El Prat, davant els dos-cents convidats al sopar d'homenatge que es va celebrar a la pista Xavier Marcilla. «En moments de gran transformació són necessàries aquestes entitats», va dir Gili. Tot i que la conservació del patrimoni sempre ha estat «una constant» a la trajectòria d'Amics d'El Prat, Gili va reconèixer que en els últims anys s'ha dedicat molta atenció a aquest projecte, especialment des de la creació de la Comissió del Patrimoni. «Cal estar atents a la transformació de la ciutat», va assegurar el president.

Amics d'El Prat va néixer amb l'objectiu de vetllar per la cultura catalana i amb una vocació benèfica, però es va anar transformant, fins a desenvolupar una intensa activitat política en els anys de la transició, o una lluita ferma contra el desviament del riu Llobregat.

Un recull de fotografies en una pantalla gegant va fer un recorregut per aquests 50 anys de vida de l'entitat, i també per les diferents seccions, com Amics del Cavall, Amics de la Sardana i la Comissió del Patrimoni. Les imatges van mostrar les activitats que ha realitzat l'associació, com l'Aplec de la Tartana, els cursos d'història d'El Prat o la Xarxa d'Altaveus. També va fer un repàs pels diversos presidents que ha tingut Amics d'El Prat. Tots els que són vius, presents al sopar, van rebre un guardó de mans de Jordi Gili. Destaquen noms com Jaume Codina, Gerard Giménez, Pere Rodríguez Darnés,

Dos-cents convidats es van aplegar al sopar de les noces d'or d'Amics d'El Prat que es va celebrar a la pista Xavier Marcilla, on el president de l'entitat Jordi Gili va demanar estar atents «a la transformació de la ciutat». (Foto superior)

Jaume Monés, guardonat amb l'Amic d'El Prat 2004. (Foto dreta)

Tota una vida vinculat al periodisme local

N.M. / L'Amic d'El Prat de les noces d'or de l'entitat va ser enguany per Jaume Monés, fins fa pocs mesos director de la revista Delta. Felip-Neri Gordi, que es va definir com un deixeble de Monés, va ser l'encarregat de presentar el guardonat, amb qui comparteix una trajectòria al periodisme local. Gordi va assegurar que havia rebut del premiat «llicions de convivència», i el va definir com un home capaç de «fer equip i que al seu voltant les coses funcionin». El presentador va assegurar que persones com Monés «fan que viure a El Prat valgui la pena». L'homenatjat va mostrar-se molt agraït per aquest premi, i molt il·lusionat per aquest reconeixement a una tasca a la què ha dedicat «tota la meua força i voluntat». Monés va recordar els seus anys vinculat al món del periodisme, i també el fort vincle que l'ha unit sempre a Amics d'El Prat. Va tenir paraules de reconeixement a Jaume Codina, «que ha estat el mestre», i va donar les gràcies a tots els amics i al teixit cultural i social de la ciutat.

Jaume Monés, Josep Ma. Vilà (fundador de l'entitat), Josep Bel o Benjamí Company. Aquest últim va dirigir al públic unes emotives paraules sobre el que havia estat el seu pas per l'entitat, i els magnífics records que guardava d'Amics d'El Prat.

Entre els convidats es troben molts dels guardonats amb el premi Amic d'El Prat, que cada any atorga l'entitat a aquell pratenc que ha destacat en el seu servei a la comunitat. El primer d'aquests Amics d'El Prat va ser Moisès Llopart, l'any 1980. Després van seguir noms com Josep Mayol, Josep Marin, Josep Costa, Fermí Marimon, Gerard Giménez, Teresina Puigpelat o Valentina Guisado. ■

El carrer Ferran Puig celebra la seva Festa Major

DELTA / La festa major del carrer Ferran Puig es va clausurar el diumenge 5 de juny amb un dinar de gemanor que va aplegar a veïns i representants de partits polítics i ajuntament. A les postres, el tinent d'alcalde Antoni Rodés, que ostentava la representació de l'alcaldia, va felicitar a la jun-

ta per l'èxit de la festa i va anunciar que esperava que abans de la propera festa major s'obriera l'hotel d'entitats situat en l'edifici dels terrenys que ocupava el sindicat de pagesos. Al mateix temps, va anunciar que s'està acabant de redactar el pla d'actuació de l'Artesà. ■

La UEC al Prat celebra 50 anys

LAURA RAMOS / No totes les entitats poden presumir de arribar a les noces d'or ja que són molts els esforços que s'han de fer per poder arribar a aquesta mítica commemoració. A la nostra ciutat n' existeixen ja unes quantes, símbol de la bona salut que gaudeix el moviment associatiu pratenc, i des d'ara n'hi ha una més: La Unió d'Excursionistes de Catalunya (UEC), que aquest 2005 celebra els seu cinquanta aniversari.

Molts anys han passat des de que Valentí Vilà, Jordi Monés i Fèlix Amat, entre d'altres, van decidir iniciar el projecte de la Unió Excursionista de Catalunya al Prat. Una associació que encara manté l'essència amb la que va ser creada i és que, per als més de cent socis que té actualment la UEC al Prat, conèixer i gaudir de la muntanya i de la natura són els motors d'una entitat que, en els darrers anys, també ha incorporat activitats enfocades cap a l'espeleologia i el submarinisme.

Amb motiu d'aquest aniversari, des d'aquest mes i fins el proper novembre la UEC pro-

posarà d'actes per donar a conèixer la seva tasca i fomentar les activitats de muntanya entre els pratencs, sobretot entre els seus habitants més joves. I és que, tal i com explica Joan Anton Gili, president de la UEC al Prat, el principal objectiu d'aquesta ja veterana entitat és ara aconseguir engrescar al jovent pratenc i formar-lo en el món de la muntanya, per poder crear així el relleu generacional que s'encarregui poc a poc d'una associació de gran tradició a la nostra ciutat com és la Unió d'Excursionistes de Catalunya. L'anada a Montserrat el 10 de juliol, l'ascensió a la Pica d'Estats el 16 i 17 del mateix mes o la coronació dels tretze 3.000 de Catalunya seran algunes de les activitats previstes per aquest any tant especial per la UEC. L'acte més destacat, però, d'aquestes noces d'or tindrà lloc el mes de novembre amb una exposició retrospectiva sobre la història de la UEC al Prat. Tot plegat una bona manera de conèixer una mica més sobre la història social del nostre municipi a través de l'esport i la natura. ■

Gente Singular

Miguel Vázquez

Los niños son –por naturaleza– los seres más preguntones del universo. Eso es lógico, ya que cuando nacemos todo ha de aprenderse, y por no saber, no sabemos ni llevamos la comida a la boca, como cualquier mamífero, hace desde antes incluso de haber abierto los ojos.

Digo esto, porque en mi infancia, cuando te ponías pesado indagando sobre cualquier tema, siempre te decían "*Anda niño y cállate ya, que preguntas más que Miguel Vázquez*" de forma que, sin conocer al personaje, su nombre sonaba como latiguillo, ante cualquiera persona más entrometida de lo necesario, en algún asunto.

De ser ahora, en que todo esta estudiado, catalogado y estructurado, sin duda nuestro hombre, lo habría sido como un inquisidor compulsivo, pero en aquellos tiempos, en que la gente se expresaba en términos mucho menos relamidos, nuestro héroe recibía la catalogación general de entrometido de marca mayor.

No obstante, algo había de haber de patológico en el comportamiento de Miguel, pues cuando la iniciaba con alguien, sus preguntas eran como los disparos de una ametralladora, incesantes, continuados y cadenciosos, y no había aun acabado el interrogado de contestar una pregunta, cuando ya le había asaltado con otra, relacionada o divergente del tema anterior, obligándole –sin casi respirar– a atender a la nueva demanda.

En aquellos años, el modo de ir y volver al pueblo –distante unos cinco kilómetros del lugar en donde la historia sucedió– se solía

hacer, los más afortunados en mulo o asno, y a golpe de tacón el resto, tardándose más de una hora en subir la empinada cuesta que conducía hasta él. No era raro que si alguno de los viandantes divisase la figura de Miguel en el camino, apretase el paso para no ser alcanzado, o lo retuviese para no alcanzarle y verse, inevitablemente sometido, a un tercer grado todo el trayecto.

Pero aquel día, Damián y Antonio esperaron expresamente a Miguel. No bien hubo llegado a su altura uno de ellos, sin darle tiempo a iniciar sus preguntas, comenzó un interrogatorio sobre los más diversos temas, a los que Miguel rápidamente contestaba para intentar a su vez entrar en liza. Vano intento, ya que en cuanto terminaba uno, la emprendía el otro concatenando los interrogantes de forma que no daban a nuestro personaje tregua alguna. Así transcurrió la hora más larga que nunca había vivido Miguel en su vida, convertido en blanco de interminables preguntas cruzadas, como él había hecho cientos de veces, con todas las víctimas que en sus manos caían.

Nada más llegar al pueblo, nuestro hombre, al borde del infarto, al no haber podido preguntar ni una sola vez, se dirigió al bar más próximo, y pidió un doble de algo fuerte con el que pasar el mal rato.

Aquel día –es seguro– nuestro personaje sufrió un trauma psicológico de identidad, mientras los dos amigos, que contaron lo sucedido a todo el mundo y –aunque la mayoría se resistieron a creerles– afirmaron haber disfrutado como enanos mientras lo hacían.

J.M.HIDALGO

EXPOSICIÓ PERSONATGE A LA VISTA!

LLIBRES QUE
FAN LECTORS

Hi ha llibres que ens converteixen, per sempre més, en lectors.
Vine a veure'ls tots junts a l'exposició **PERSONATGE A LA VISTA**,
al Palau Robert, del 21 d'abril al 30 de novembre.

2005
**ANY DEL
LIBRE
I LA LECTURA**

Generalitat
de Catalunya

Delta LOBREGAT Tot un referent de la premsa comarcal

En aquesta edició número 300 de DELTA consta a la capçalera l'any XXVIII com antiguitat del periòdic, perquè s'ha volgut respectar el fet que la primera edició es numerés amb el zero. Té una certa lògica l'aplicació d'aquest criteri, però com avui és evident, no es tractà de "fer un número zero i després ja veurem", sinó que DELTA ha aparegut ininterrompudament des del Nadal de 1977 en que es presentà al local social d'Amics d'El Prat. Aquesta continuïtat té un mèrit notable, perquè precisament no ha estat la continuïtat la característica principal d'aquest tipus de publicacions, fins al punt que, en aquests moments, DELTA es podria considerar com la publicació degana de la premsa del Baix Llobregat. La dada sorgeix d'un estudi sobre els mitjans de comunicació social de la comarca que tot just acabo d'enllestir. Si a la capçalera de la publicació es fes constar ANY XXIX, no seria pas desencertat, perquè darrera d'aquella edició zero hi va haver molt més que un any de treball.

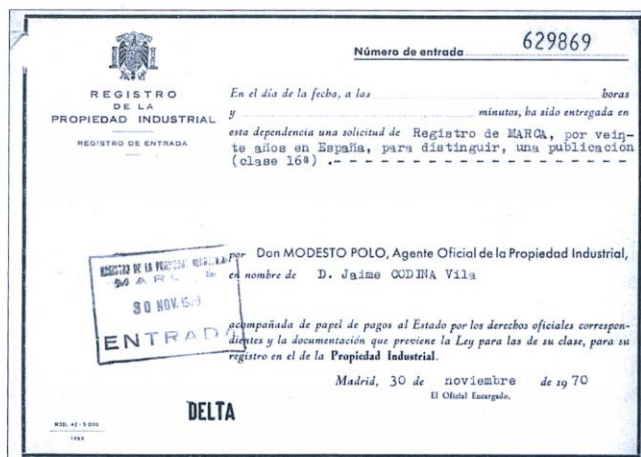
Quan el nostre director, en saber que havia acabat un estudi sobre la premsa, la ràdio i la televisió de la comarca, m'encarregà escriure aquest article, se m'acudí revisar els documents que tinc el vici de guardar per influència del nostre historiador, mestre i amic, Jaume Codina, i també del meu pare que tenia el bon costum de posar a resguard qualsevol paper que tingués pinta de document. La gent que hem fet el DELTA al llarg d'aquests anys no podem ser gaire propicis a les celebracions, cosa que es reflecteix en el fet insòlit de que deixéssim de commemorar el primer quart de segle i, ara mateix, ens estem oblidant que ja fa trenta cinc anys es presentà al registre de la propietat industrial la legalització de la marca Delta, com demostra la certificació del dia 30 de novembre del 1970 amb registre d'entrada 629869, expedida a nom de Jaume Codina Vilà, que actuava en representació d'un grup de persones, que ja feia temps ens reuníem; més aviat es podria dir que conspiràvem, donat el moment en que es produïa el gest esmentat i l'animadversió de les autoritats de l'època envers nosaltres.

Societat de Comptes de Participació

Els esmentats "conspiradors" havíem compartit un projecte periodístic que l'autoritat local del l'època frustrà en liquidar l'existència del setmanari "Prat". També he conservat una còpia simple de l'acta notarial signada per José Luis Pascual Esteban, de la que no hi ha minuta, donada la generositat de qui era en aquell moment l'únic notari d'El Prat.

El document ens permet conèixer els promotors de la iniciativa que, partint de la vinculació al setmanari desaparegut, érem segons la relació notarial: Jaume Codina, Jaume Monés, Daniel Jorge Prat, Pere Baltà, Josep Maria Canalías, Jordi Oliva, Miquel Domènech, Pere Manuel Azuara, Alfredo García Vela i Ramón Roigé, als que s'havien afegit –malgrat no estar vinculats a la publicació desapareguda– Jordi Ribas i Ignasi Ribas. Tots plegats manifestàvem notarialment:

"Que tienen convenido fundar un periódico en esta población, con el título de "Delta del Llobregat", con arreglo a la vigente Ley de Prensa y demás disposiciones complementarias y, al efecto, formalizan como cauce regulador de la publicación en proyecto, un contrato de asociación de cuentas de participación."

L'any 1970 es presentà la marca DELTA al registre de la propietat industrial.

Sense saber-ho, havíem triat una forma jurídica idèntica a l'escollida pels promotors del diari "Avui": una societat de comptes de participació. A la mateixa escriptura, designàvem com a primer gestor de la societat en Jaume Monés i Albet, que havia estat ignominiosament destituït de la direcció del setmanari "Prat". Tots plegats –més enllà de l'apreci personal que li teníem– platejàvem la designació com una defensa contundent de la seva honorabilitat. Aquest document, que adquireix importància històrica una vegada consolidat el periòdic que volíem fundar, fou signat el dia 6 de desembre de 1976 i, immediatament, mentre esperàvem una autorització que vàiem difícil, ens vam dedicar a buscar compta participats. Seguint l'exemple de la meticulositat del doctor Codina, també he conservat la relació dels 56 comptes de participació que vaig aconseguir. Cada participació tenia un valor de mil pessetes de l'any 1977. Després, ja consolidat el projecte, la realitat jurídica aconsellà la creació de l'actual Associació Cultural Delta del Llobregat –els estatuts de la qual redactà el nostre company i advocat Pere Manuel Azuara– i de la que Jaume Monés ha ostentat la presidència fins l'actualitat.

És un record inesborrable el de les reunions del procés inicial que es celebraven a casa de l'advocat Ramon Roigé, home entranyable que, utilitzant la condició de "persona de conviccions profundes", no només ens acollia, sinó que també ens impulsava amb el seu optimisme. Qüestió remarcable, perquè la transició política s'allargava aportant inseguretats al projecte.

La Ley de Prensa de Fraga dificultà l'aparició

Sortíem d'una dictadura que fou especialment dura i desconfiada amb la premsa, fins el punt d'imposar l'obligatorietat d'un carnet de periodista, que es concedia des de l'afinitat política al règim franquista i sense el qual no es podia dirigir una publicació. Condició que, paradoxalment, només es produïa en una altra dictadura: la Unió Soviètica, on l'exercici del periodisme també estava subjecte a control polític. Catalunya, no casualment, va estar anys sense estudis oficials de periodisme. Tampoc es podien cursar altres carreres, com ciències polítiques o sociologia, que tenien una certa implicació política. Els que havien aconseguit el títol ho havien fet examinant-se a les escoles oficials de periodisme de Madrid o de Pamplona, sota el control dels falangistes i el nacional-catolicisme. En el grup fundador de DELTA hi havia uns quants títols universitaris que no ens servien i, en el meu cas, que se'm confià de fet la direcció, ni

l'equiparació amb la llicenciatura en ciències de la informació –branca RP i Publicitat– que m'acabaven de concedir, ni el fet que un setmanari tan prestigiós com *La Gaceta Ilustrada* m'hagués expedit el seu carnet, tampoc servia. Un cas similar podia ser el de l'actual director Josep Maria Canalías, que havia cursat els estudis de periodisme radiofònic que impartia *Radio Juventud*, avui incorporats plenament a la universitat, que havien estat camí de formació d'alguns locutors prestigiosos; tampoc podia ser habilitat per a la direcció de Delta. La *Ley Fraga*, que imposava aquests absurds, no havia estat derogada i la solució va venir de la mà d'Eugeni Molero, que era el responsable de la revista de La Seda de Barcelona col·laborant amb la periodista Gabriela Schröder, filla del director de la empresa. Ella aportà el carnet que va fer possible sortir per la tangent d'aquella imposició que la democràcia liquidà aviat.

Aquesta no vol ser la crònica de quasi trenta anys de periodisme independent al Prat, no obstant que s'hauria d'escriure perquè ja es tracta d'una fita històrica, més aviat es pretén constatar que no va ser fàcil consolidar el

DELTA no ha deixat mai de sortir cada mes els seus 28 anys de vida

projecte. Els comptes de participació permetien engegar la màquina, però el manteniment era car, malgrat que tots fèiem la feina sense cap altra compensació que la satisfacció que ens produïa veure aparèixer el periòdic mes rera mes. Recordo especialment l'acurada tasca de correcció de Jaume Codina als textos d'una redacció que, generalment, desitjava expressar-se en el català que ens havien prohibit aprendre a escriure... El cost d'impressió era alt perquè trèiem un producte d'una certa qualitat dins de les limitacions tècniques de l'època. Les subscripcions arribaven poc a poc i no s'excitaven prou les vendes.

Com arribà la consolidació

No feia ni un any de l'aparició de *DELTA* quan ja corriem el perill de no poder pagar les factures de la Impremta Comercial. Els més pessimistes van plantejar la necessitat de plegar. El debat de la situació provocà l'encàrrec que se'm va fer de trobar camins de viabilitat. Era evident que calia abaratir el cost d'impressió i em vaig passar moltes nits muntant artesanament la revista a fi de rebaixar-lo. Per un altra banda calia fer més atractiva la revista i, en aquell moment, la gent volia que es parlés de política, sobretot perquè s'aproximaven les primeres eleccions municipals democràtiques. Recordo la portada que anuncià el canvi d'actitud: l'ajuntament es posà al bell mig d'una diana envoltada per les sigles dels partits. El títol deia "Tots volen entrar". Des d'aleshores, la crònica política fou el centre d'atenció del periòdic. Era una crònica que es llegia a la redacció i era aprovada com si es tractés d'una editorial. Buscàvem l'equidistància necessària a una publicació amb vocació d'independència.

El periòdic es començà a vendre bé al quiosc i anaven arribant subscripcions, al mateix temps que es consolidaven dues àrees fonamentals cara el futur: algú que portés l'administració (en Felip Traperó, fou una troballa) i la necessitat professional de la gestió publicitària. Només amb un parell d'anys s'equilibrà el pressupost, es consolidà el projecte i *DELTA* es va fer respectar parlant clar.

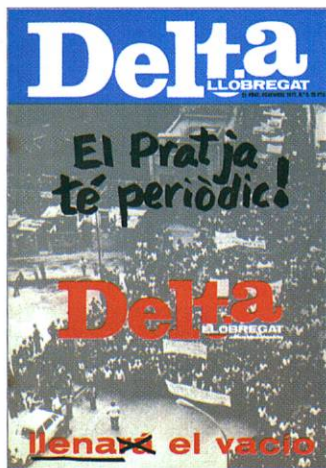
A partir d'aquí la publicació ha tingut alts i baixos, pros i contra, moments estel·lars i moments grisos... Tots plegats han constituït una continuïtat que ja ha fet història. Tres-centes edicions, superant un quart de segle al peu del quiosc. Sense lapsus. Bona part d'aquell grup de fundadors segueix vinculat a *DELTA* i, entre nosaltres, en Jaume Monés ha estat una mena d'enllaç de generacions que ha facilitat la continuïtat.

Promotors de l'Associació Catalana de Premsa Comarcal

La importància d'aquestes tres-centes edicions és palesa en el paper que *DELTA* jugà

a la fundació de l'Associació Catalana de Premsa Comarcal que, en el seu congrés constituent, em va fer l'encàrrec de redactar la ponència sobre la viabilitat de les publicacions bilingües dins del procés de normalització. Aquest periòdic és entre la trentena de publicacions més antigues del Principat i forma part del fenomen periodístic que sorgí en arribar la democràcia, al costat de projectes tan rellevats com *El Punt Diari*, *Regio 7*, *La Comarca* d'Olot, el *3 de Vuit* de Vilafranca, *L'Ebre* de Tortosa, *L'Informador* de Martorell, *El Setmanari de l'Alt Empordà*, *El Pati* de Valls, *La Veu de l'Anoia*, *Plaça Gran* de Granollers, el *9 Nou* de Vic, *Al Vent* de Terrassa..., que van sorgir amb les llibertats recobrades.

L'Associació de Premsa Comarcal està integrada actualment per unes cent quaranta publicacions d'informació local i comarcal,

El periòdic DELTA ha estat fidel a l'esperit de la gran manifestació del 17 de setembre de 1976

que editen uns 250 mil exemplars, amb una incidència superior als 700.000 lectors. 1.200 empleats s'ocupen de l'edició de les diverses publicacions. Les noves tecnologies de la informació han afavorit la implantació d'aquest tipus de premsa, com han palesat les conclusions del darrer congrés.

A una comarca socialment tan complexa com el Baix Llobregat, el periòdic *DELTA* és un referent de la premsa que s'hi publica i, ha consolidat la seva independència, al mateix temps que la comunicació local i comarcal incorporava tot un seguit d'emissores de radiodifusió: vint en total, entre elles El Prat Ràdio. Set televisions locals emeten des d'alguna ciutat de la comarca. S'ha generalitzat la utilització d'Internet com un mitjà de comunicació eficaç per la relació ajuntament-veïnat. Es tracta del fenomen de la premsa oficial que té l'inconvenient de posar una gran capacitat d'informació en mans quasi exclusivament d'aquells que ostenten el poder, qualsevol que sigui el seu signe. Les diferents oposicions tenen poc joc i la pluralitat és escassa.

Un referent al Baix Llobregat

Potser és un dels aspectes de la democràcia

que cal polir. Abans era pitjor, com hem explicat. Però no hi ha dubte que la presència de premsa independent en el si d'una comunitat constitueix una garantia per la llibertat. En aquesta línia, *DELTA* és un veritable capdavanter de la comarca del Baix Llobregat, tot respectant el setmanari "L'Informador" que aparegué més tard i publicacions com *Crònica de la Vida d'Esplugues*, que surt amb una certa discontinuïtat i en diverses etapes tot resistint l'impacte de la "premsa oficial", per igual que li succeeix a *Llaç* de Molins de Rei. *La Vall del Verç* prossegueix com a portaveu de l'històric Ateneu de Sant Just Desvern. En altres quatre poblacions (Esparraguera, Olesa, Vallirana i Pallejà) s'estan produint noves experiències de premsa local independent que es podrien consolidar; una d'elles, *Accents* d'Olesa fou premiada a la Nit de la Comunicació recentment celebrada a El Prat. En conjunt són una bona notícia, en contrast amb el fet que les deu publicacions locals que la Direcció General de Mitjans de Comunicació de la Generalitat inventarià a la comarca l'any 1981, cinc ja no es publiquen, dues van reiniciar camí amb un nou nom, *L'Informador* de Martorell i *Llaç* de Molins de Rei, i *Crònica de la Vida d'Esplugues* ha patit diverses crisis de continuïtat.

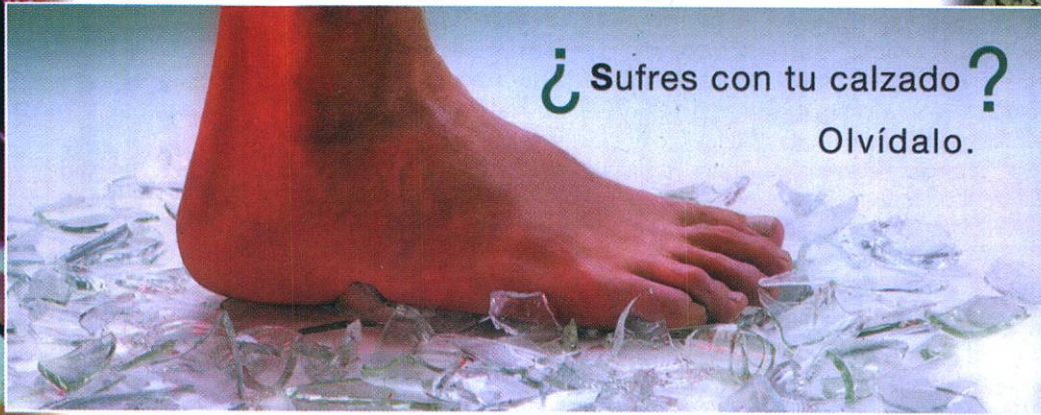
No obstant, un nou model de la premsa gratuïta ha aportat tot un seguit de capçaleres: *l'Aquí* en el seu format és un clàssic que es pot trobar a la comarca. A la nostra ciutat fa temps que han arribat *Tribuna*, de la que sorgí *El Mirall*, hem vist desaparèixer una publicació mensual que titulaven *Diari del Prat* i, de tant en tant, sorgeixen edicions locals de *L'Express*. Hem de recordar que aquest fenomen de la premsa gratuïta fou experimentat a la nostra ciutat cinc anys abans que ens arribés per altres vies recobrant – com experiment amb aparició setmanal durant mig any- la capçalera d'un clàssic del periodisme local com va ser *El Noticiari Pratenc*.

El periòdic de nivell comarcal més consolidat és sense dubtes *El Far* que –malgrat que fixa el preu d'un euro a la seva capçalera– es publica com a gratuït setmanal dins d'*El Periòdic* des de fa vint anys.

Les 300 edicions del periòdic *DELTA* – premi Tassis Torrent al 1996– s'haurien de recollir i analitzar en un llibre, com potser també s'hauria d'explicar el paper que van jugar els corresponsals locals de la premsa de Barcelona quan els del *Movimiento* van liquidar el setmanari *Prat*, contribuint d'una forma notable al procés de transició política que fou singular en la nostra ciutat. A partir d'aquí *DELTA* hauria de planificar el seu futur, sobretot perquè compta amb una redacció de qualitat tècnica apropiada per afrontar un horitzó plantejat des de l'ambició.

PERE BALTÀ

Participa als nostres sorteijos mensuals de dos nits d'hotel per a dos persones, amb un ampli ventalls de destinacions

¿Sufres con tu calzado?
Olvídalo.

Camina pel món amb comoditat. Pells flexibles, suaus, còmodes y transpirables per caminar descansant
En FONT PELL... calçats de noves tecnologies per cuidar els teus peus

FONT PELL
SABATES

DA & AN

BAR DE TAPAS • CAFETERÍA

Crta. Bunyola, 12 • El Prat de Llobregat
Telf. 93 478 55 65

Coneixes els
avantatges
de ser soci
del Club del
Llibre?

Club del Llibre
SERVEI SECRETARIA

Castella, 27 - Telèfon 93 379 37 49
El Prat de Llobregat (Baix Llobregat)

Josep Pi, un pagès vocacional en un món que perd la tradició agrícola

NEUS MACÍAS / Josep Pi va néixer l'any 1930 a la mateixa masia on ara viu, Cal Costelleta «petit», remarca ell. «El meu pare era el petit dels tres germans Costelleta», explica el nostre protagonista. Un nom familiar que ha passat de generació en generació «perquè al meu avi li agradava molt menjar costelles. Això és el que em van explicar, i jo he seguit la tradició», assegura amb un somriure.

La guerra civil va arribar quan ell tenia sis anys, i recorda que, quan els avions tiraven bombes, tota la família sortia de casa i s'amagaven als canals.

La família era pagesa. Conreaven carxofes, bròquil, col-i-flor... Tenien una parada al mercat de Sant Antoni. La mare marxava a la botiga a les cinc del matí. «Agafava l'autobús i anava fins a plaça Espanya, i després, caminant fins al mercat». La dona va tenir sis fills, «però als vuit o deu dies de néixer nosaltres, ja ens deixava amb la minyona i marxava a la parada», recorda Josep. Les verdures d'El Prat tenien fama a tot arreu.

Mai no li va agradar anar a escola. Josep Pi preferia la feina agrícola i treballar amb els animals. Tot i això, va ser alumne del Sr. Vigo i del Sr. Martí. «Abans de l'hora del col·legi, nosaltres ja havíem donat de menjar a les vaques. Després marxàvem caminant fins a El Prat». I era un bon tros de camí, moltes vegades enfangat en aquells anys, ja que la masia de Cal Costelleta es troba al final del carrer Coronel Sanfeliu, passada l'avinguda Onze de Setembre, tocant a la Barceloneta.

Un amant de les feines del camp

Només dos dels sis fills van triar la vida al camp. La resta van preferir estudiar i tenir carreres universitàries. «Tampoc no hi

La masia de Josep Pi és un refugi dins el vertigen de la ciutat. Asseguts a la porta de la casa, sembla que ens hem traslladat a una altra època, a un altre món que va ser habitual en El Prat de fa anys, però que ara es perd a un ritme trepidant. Aquest pagès encara viu de la seva feina, un miracle cada vegada més estrany en aquests temps, i conrea camps d'alfals. També cria oques i gallines, i atresora una col·lecció de tractors antics.

Josep Pi, de Cal Costelleta Petit, a la masia familiar, on va néixer l'any 1930

«Cap dels fills dels meus amics vol treballar en el camp», diu Josep Pi

havia terres per a tots», explica el pagès. Amb quinze anys, ell es llevava per anar al mercat a descarregar melons. També buscaven els fems per adobar els camps, i es desplaçaven fins a les escombraries. «Tot ho feiem amb la força, ni tractors ni res de res».

Fins que es van cansar, i va aconsellar al seu pare comprar

un tractor. «Però ell no volia, em va costar molt aconseguir-ho. Finalment va adquirir un que era petit». I encara està allà, el tractor, a les portes de la masia. «M'agrada molt conservar-lo. M'han arribat a oferir per ell els diners que jo vulgui. Però no el vendré. M'agrada tenir-lo aquí». També ha comprat altres tractors. Arregla les peces, els posa macos, i sempre pensa que els vendrà. «Però me'ls acabo quedant», assegura.

Tots els vehicles poden posar-se en marxa i fer feines al camp, però ell els conserva com a peces de museu. També guarda les eines dels cavalls que es feien servir en els anys de pujança de l'agricultura. El pati de la masia alberga oques, «són molt velles, ja no posen ous ni res, però no les vull matar, ni menjar-les. Estaran amb mi fins

que es morin». Acaba de comprar gallines.

Ara ell es dedica al conreu d'alfals. Té terres a Viladecans, a la zona del cementiri Sud, i a Ca l'Àgata. «Ara he llogat a Gavà dues Ha. per conrear alfals. Tinc contracte per dos anys», assegura. Però ha notat que el negoci ha disminuït. «Abans la gent venia i et comprava 50 bales d'alfals, perquè tenien cavalls, per les ovelles... Però cada vegada és més car poder mantenir un cavall, i ara compren només cinc o sis bales». Josep Pi és conscient que la feina de pagès està a punt de desaparèixer. «No conec a cap fill d'amics meus que s'hi vulguin dedicar. El més jove que treballa al camp deu tenir uns 40 anys. Això és molt dur». Amb ell també s'acaba la nissaga, perquè no ha tingut descendència. «Cada vegada és més difícil fer de pagès -explica- T'apreten per tot arreu, et van envoltant». El desenvolupament del Pla del Delta l'ha afectat, tot i que no de forma molt contundent. Li han expropiat terres que ell treballava, però no en propietat. «És clar, tampoc no m'han donat un duro, perquè eren terrenys llogats». També lamenta la desaparició de les històriques masies. «Ara són peces de museu. Ningú no les respecta, ni les volen conservar. Simplement, les llancen a terra».

Ell està patint els canvis climàtics. Les gelades de l'hivern li van cremar les carxofes. «Ara conreu carxofes a l'hivern, perquè li dedico l'estiu a l'alfals, i no m'hi sé estar aturat». La sequera està també afectant els conreus. Una dura forma de vida, i un dels seus últims testimonis. ■

El «Col·legi de la Mare de Déu del Carme» de les germanes carmelites, durant la postguerra

El mes de febrer de 1939, després de l'entrada de les "forces nacionals" a El Prat, van tornar al convent de la nostra població les germanes carmelites, i poc temps després el col·legi de la "Mare de Déu del Carme", va iniciar les classes.

Una de les activitats prioritàries va ser la catequès per la preparació dels nois i noies de la primera comunitat.

Degut "... el gran nombre de nois i noies que es preparaven per rebre l'Eucaristia, per primera vegada l'any 1939, es decidí fer-ho en dos diumenges del mes de juny (1)."

L'any 1940 va ser destinada a El Prat, com a "Madre Superiora" de la comunitat la germana Francesca Costa Canals (Sor Arcàngela), una de les primitives monges que van arribar a El Prat el 1906. En aquesta època la comunitat estava constituïda per 8 monges, entre les quals cal citar les germanes Maria Serret, Maria Sans, Isabel Borrell, i la germana cuinera Consolació (2).

Davant la situació generalitzada de penúria econòmica, les germanes carmelites acolliren en el col·legi algunes nens i nenes pobres de la població. El juny de 1942, l'ajuntament "...teniendo en cuenta los servicios que indirectamente viene prestando al Ayuntamiento la Congregación de la Hermanas Carmelitas Descalzas, existente en esta localidad, propiciando enseñanza y educación gratuita a varios niños y niñas de esta vecindad, se acuerda, por una unanimidad, conceder una subvención de cien pesetas, por una sola vez" (3)

Les escoles privades van estar durant els primers anys de la postguerra a un especial control pel Govern Civil i fins i tot per la Falange (SEM) (4)

Per la Festa Major de 1943 es va organitzar una exposició de "labores y trabajos escolares", efectuades per les alumnes del col·legi durant el curs escolar 1942-1943. En aquesta

Colegio de la Virgen del Carmen
DIRIGIDO POR LAS HERMANAS CARMELITAS
DESCALZAS MISIONERAS

La Srta. P. g. M. Pella DEBE:

	Pesetas	Cts.
Mensualidad de	30	
Gastos de escritura <u>pluma, 2 libretas</u>	6	
<u>2 piezas piano</u>	15	
Labores		
Francés		
Mecanografía	15	
Taquigrafía	15	
Música	30	
TOTAL	111	

Prat de Llobregat, novre de 1 de 1948

[Signatura]

Treballs d'instal·lació del sistema de captació d'aigua en un pou artesà en l'arrossar «Cal Cubano» a principis del anys cinquanta.

ocasió la Mare Superiora, germana Arcàngela, va convidar a la Junta local d'Ensenyament a que visités l'exposició, la qual restà oberta els dies 26, 27, 28 de setembre de 1943 (5).

Cal significar que tot i la prohibició de parlar català, la germana Maria Sans, quan les nenes estaven cosint o brodant, els hi explicava en català els contes de Folch i Torres, que havien estat molt populars abans de la guerra. La mateixa germana va ser l'organitzadora de diverses excursions. (6).

A partir del 1945, va ser habitual la celebració de les festes de finals de curs. Algunes de les representacions ja es feien en català.

Cada classe, es designava en aquesta època, per un nom religiós. Els nens de pàrvuls tenia el nom de "Niño Jesús de Parga". Altres noms eren els de "Virgen Niña", "Purísi-

ma", "Virgen del Carmen" "Santa Teresita", i "Montserrat" (7).

L'any 1946, la festa de final de curs es va celebrar el diumenge dia 14 de juny de 1946 (8) No cal dir que anualment es celebrava la "solemnidad de nuestra Santísima madre de la Virgen del Carmen", patrona de la Comunitat i del Col·legi (9).

També durant els anys que la comunitat va ser regida per la germana Arcàngela Costa, s'organitzaven actes festius per la Mare de Déu, dels Angels per "...celebrar su fiesta onomástica nuestra reverenda Madre Superiora, priora de esta casa (10)"

A mitjans dècada dels anys 40, el col·legi disposava també de professorat de francès, mecanografia, taquigrafia i música (11).

L'any 1948, la mare superiora era la germana Maria Montserrat Serret Duran, la qual va dirigir la comunitat i el col·legi durant un temps. L'any 1950 la citada Mare Superiora va sol·licitar les corresponents certificacions de l'Ajuntament del Prat, en compliment de "Ordre de 15 de novembre de 1945" sobre tramitació d'expedients d'escoles privades. (12) Segons els informes verificats pel Arquitecte municipal i el Metge Titular del Prat, el col·legi disposava a final del Curs 1949-1950 de set aules, dues de les quals de pàrvuls (13). Les dues certificacions emeses per l'Ajuntament acreditaven que el col·legi, complia els requeriments establerts per la legislació aleshores vigent (14).

JOSEP FERRET

Tot i la prohibició de parlar català la germana Maria Sans explicava en català els contes de Folch i Torres

REFERÈNCIES

- 1.- FERRET PUJOL, J.; "La Vida parroquial els anys 40", Parròquia de Sant Pere i Sant Pau, El Prat 1993;
- 2.- AHMP, Padró Municipal 1940;
- 3.- AHMP, "Llibre d' Actes Ple Municipal" de 1942;
- 4.- Antecedents Col·legis particulars- Documentació Diversa, Capsa 318;
- 5.- A.H.M.P., Ref.318-11 (1917-1950) Col·legi "Verge del Carme";
- 6.- Dades facilitades per l' exalumne Paulina Vilà;
- 7.- AHMP, Ref. 318-11, op. cit.;
- 8.- AHMP, Ref. 318-11, op. cit.;
- 9.- AHMP, Ref. 318-11, op. cit.;
- 10.- AHMP, Ref. 318-11, op. cit.;
- 11.- Dades d' un rebut d'una mensualitat d'alumnes;
- 12.- Segons BOE. de 13-12-1945.;
- 13.- AHMP, Ref. 318-11, op. cit.;
- 14.- AHMP, Ref. 318-11, op. cit.

Primer bloc de la Cooperativa Obrera de Viviendas (1963)

El 7 d'abril de 1963 es va inaugurar el primer bloc de la Cooperativa Obrera de Viviendas Joan XXIII, amb la presència de l'alcalde d'aquell període, Jaume Codina (Foto cedida per Fernando Cerdà)

BALTASAR
MEDIADORES DE SEGUROS

BALTASAR
GRUPO ASESOR

SEGUROS

Avda. Virgen de Montserrat, 38
Tel. 93 370 02 99 - Fax. 93 370 06 06
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

SEGUROS DE:

- ❖ AUTOMOVILES
- ❖ HOGAR
- ❖ COMERCIO
- ❖ VIDA
- ❖ JUBILACION
- ❖ COMUNIDADES
- ❖ ENFERMEDAD
- ❖ ACCIDENTE
- ❖ SUBSIDIO RETIRADA CARNET
- ❖ RESPONSABILIDAD CIVIL

HORARIO:
Mañanas: de 8 h. a 2 h. - Tardes: de 4 h. a 9 h.

Avda. Virgen de Montserrat, 17
(Esquina Avda. Libertad)
Tel. 93 478 56 34 - Fax. 93 379 79 97
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

**ASESORAMIENTO
Y GESTION:**

- ❖ LABORAL
- ❖ FISCAL
- ❖ CONTABLE
- ❖ APERTURAS
- ❖ CONTRATOS ARRENDAMIENTO
- ❖ DECLARACIONES RENTA
- ❖ SEGUROS SOCIALES - I.V.A.

HORARIO:
Mañanas: de 9 h. a 1 h. - Tardes: de 4 h. a 8 h.

ASESORIA

MERCÈ FONT I MAS

Ha descansat en la Pau del Senyor el dia 26 de maig de 2005 a l'edat de 58 anys

La família agraeix totes les mostres de condol

GERARDO BLASCO I GONI

Va morir cristianament el dia 4 de juny de 2005 a l'edat de 78 anys.

La teva esposa, fills, néts, nebots i demes família et recordarem sempre

IRENE RIBAS I MONCUSÍ

Ens va deixar el 15-5-2005 a l'edat de 73 anys

La família vol agrair totes les mostres de condol i afecte rebudes durant aquests dies per part de veïns i amics.

JESÚS MIRALLES PORCAR
(SACERDOT)

Ens va deixar el passat mes de maig

Germà del nostre amic i subscriptor Juli Miralles, a qui des de Delta donem el nostre més sentit condol

Sonia Romero Gracia, natural de Venta de Baños, Palencia, viuda de Ramon Jardi i de 73 anys, mori a L'Hospitalet de Llobregat el 18 de maig

Joan Massey Reverter, natural de Gavà, espòs de Carmen Ruiz i de 77 anys, mori a L'Hospitalet de Llobregat el 19 de maig.

Julia Morilla Olvera, natural de Lugros, Granada, viuda i de 86 anys, mori al seu domicili el 20 de maig.

Amalia Ruiz Garcia, natural de Barcelona, soltera i de 38 anys, mori al seu domicili el 20 de maig.

Maria Rovira Puig, natural d'El Prat, viuda de Salvador Montagut i de 79 anys, mori a L'Hospitalet de Llobregat el 21 de maig.

Mercè Font Mas, natural de Barcelona, esposa d'Enric Cunillera i de 58 anys, mori al seu domicili, el 26 de maig.

Gines Ruano Rodriguez, natural de Caniles, Granada, viudo d'Antonia Hernandez i de 94 anys, mori al seu domicili el 28 de maig.

Grgoria Gallardo Ortiz, natural de Solana de los Barros, Badajoz, esposa de Francisco Ordoñez i de 69 anys, mori a

L'Hospitalet de Llobregat el 30 de maig.

Francesc Riera Busquets, natural d'El Prat, espòs de Francesca Sales i de 63 anys, mori a L'Hospitalet de Llobregat el 30 de maig.

Àngela Augue Balague, natural d'El Prat, viuda de Jaume Pares i de 87 anys, mori a Viladecans l'1 de juny.

Consuelo Fernandez Fernandel, natural de Sarria, Lugo, viuda d'Angel José Gay i de 95 anys, mori al seu domicili el 2 de maig.

Antonio Garcia Maestre, natural de Santa Cruz de Abranes, casat i de 82 anys, mori al seu domicili el 3 de maig.

Maria Atienza Atienza, natural d'El Gastor, Cadiz, viuda de Pedro Barriga i de 93 anys, mori al seu domicili el 5 de juny.

Asunción Gomez Gutierrez, natural de Garrovillas, Caceres, viuda i de 84 anys, mori al seu domicili el 6 de juny.

José Ochoa Moreno, natural de Cabra, Cordoba, casat i de 64 anys, mori al seu domicili el 9 de juny.

Salvador Galindo Bellido, natural de Zahara de la Sierra, Cadiz, casat i de 68 anys, mori el 10 de juny.

ANTONIO SABATÉ MONFERRÉ

Natural de Barcelona, falleció a los 72 años de edad, el 1 de mayo de 2005 en Bovera (Lleida)

Tu esposa, hijos y nietos no te olvidan

Funerària d'El Prat

Sant Pere i Sant Pau

SERVEIS FUNERARIS DEL PRAT, S.L.

OFICINES: Crta. Camí Mel Natrus s/n
Telf. 93 478 08 31 • Telf-Fax. 93 478 63 33

L'Arc de Sant Martí

Olor

Francisco de Quevedo (1580-1645), polígraf i audaç i passional poeta satíric i conceptista, fins i tot humorista però també fantasiós i doctrinal, va escriure un sonet que recollia una forasenjada comparació: "Érase un hombre a una nariz pegado, / érase una nariz superlativa, / érase una nariz sayón y escriba, / érase un peje espada mal barbado. // Érase un reloj de sol mal encarado, / érase una alquitara medio viva, / érase un elefante boca arriba, / érase Ovidio Nasón más narizado. // Érase un espolón de una galera, / érase una pirámide de Egipto, / las doce tribus de narices era. // Érase un naricísimo infinito, / frisión archinariz caratulera, / sabañón garrafal morado y frito".

No hi ha dubte que Quevedo va voler caricaturitzar l'apèndix nasal d'algú; i és que hi ha nassos que donen molt de si. No obstant, en qualsevol cas, si el sentit de la vista ens fa veure belleses que raptan; si el sentit de l'oïda ens fa escoltar melodies que sedueixen; si el sentit del gust ens fa tastar sabors que encisen; si el sentit del tacte ens fa palpar magnificències inimaginables... el sentit de l'olfacte ens fa sentir olors que embriaguen. I això d'embriagar és molt complementari de la seducció, doncs operant conjuntament porten a l'apassionament.

De tota manera, voldria ressaltar altres vessants i conseqüències de l'olfacte, lligades també als nassos i les olors. Fa uns mesos, el malson del tsunami ens va envair i esborronar fins a límits no coneguts. Al cap d'uns dies, una dada donava la volta al món i ens desconcertava encara més: pràcticament no hi havia cap animal mort en el descomunal desastre. Està clar que van ensumar el que venia; i els seus instints animals -basats en les olors i dirigits a seduir- els utilitzen bàsicament per a aconseguir la fita de la reproducció, per a cercar menjar, però al mateix temps també per a protegir-se de calamitats que els puguin afectar directament. La natura, que resulta ser un cúmul de determinisme i atzar, de fatalisme i d'improvisació, ha posat a l'abast dels més dèbils de l'hàbitat una intuïció que en moltes ocasions els serveix senzillament per a salvar la vida.

Diuen que un gos, per exemple, té un olfacte cent vegades més agut que el d'una persona. I deu ésser així donat que és palpable la

tasca que els gossos ensinistrats duen a terme, igual per a la detecció de drogues com per a trobar sota la runa el cos d'un ser humà viu. I naturalment, cal igualment gaudir d'un bon sentit olfactiu per a ser un entès en perfumeria o un expert en enologia.

Tenir bon nas (en un sentit al·legòric) és equivalent a tenir perspicàcia; tenir bon nas és igual a tenir sensatesa, a ser capaç de rectificar, a reconèixer errors o a tenir claredat de mires; tenir bon nas vol dir tenir fluïdesa de pensament, però simultàniament àdhuc, de paraula i d'obra. Tenir bon nas és una vacuna molt recomanable contra l'estancament. Les evolucions i fins i tot les revolucions, han tingut sempre com a estàndard una visió de futur diferent, o el que és el mateix, un bon nas capaç de distingir un aroma potenciabile d'un tuf escabrós. No fa pas massa, el professor Antoni Vilanova -del qual vaig tenir la sort de ser-ne alumne-, catedràtic que fou de crítica literaria i ara, membre de nombrosos jurats de premis literaris novel·listics, manifesta sobre l'ofici del crític: "Crec en l'instint, el gust i la sensibilitat fonamentats en lectures riguroses, però el nas és fonamental".

Si cal *arrufar el nas* davant de segons quins aconteixements, fem-ho; no ens sàpiga greu exhibir el nostre disgust o la nostra repugnància. Si cal *ficar el nas*, fem-ho també, tafanegem el que faci falta sempre que ens ajudi a prendre les millors decisions.

Però, això sí, tenir un bon nas, saber oлар i prevenir no és el mateix que "tenir nassos"; no "tinguem la barra" ni "tinguem els nassos" de fer o deixar de fer quelcom en contra del sentit comú i amb perjudici de tercers i a més a més, "per nassos". Seriem uns pocasoltes, sense solta ni volta, uns "wishy-washy" (com sembla que s'expressa en llenguatge post-modern).

Ipensem que Internet, que és la revolució cultural, tecnològica i de comunicació més important i transcendent de la història de la humanitat, està encara intentant de com s'ho fa per a introduir 'les olors' a la xarxa... No ho tindran fàcil, però potser arribaríem a confondre les sensacions amb les autenticitats.

Seria també una qüestió de nassos...?

VICENÇ TIERRA

Desde el Perú

La paciencia de la educación

Yo, tú, él y los demás, carecemos de paciencia algunas veces. En lo que a mi respecta, reconozco y lamento esa falta de paciencia y trato de corregirme deseando que el profesor en clase, y los padres de familia en casa, tengan toda esa paciencia que se requiere para educar, y lo digo y aconsejo porque yo mismo he sido educador muchísimos años dentro de un aula escolar.

El secreto de la cultura y la riqueza consiste en saber esperar.

Alguien afirmó que el genio no nace, se hace, es una paciencia prolongada. Si interrogo a la naturaleza cuál es el secreto de su riqueza, me responde que necesitó millones de años para formar diamantes.

Por costumbre, queremos el resultado en el acto y esto es imposible en la mayoría de los casos.

El ser humano germina nueve meses en el maravilloso laboratorio del claustro materno antes de poder gozar tangiblemente el resultado de aquel acto de amor que lo inició. El grano de trigo necesita nueve meses para producir la espiga y el duraznero necesita años antes de entregarnos sus frutos.

Esta enseñanza de hoy no la puedo cosechar mañana, tiene que pasar por la etapa de maduración para que aflore en su tiempo oportuno.

Es un grave error querer palpar los frutos de la educación al día siguiente de la clausura promocional o fin de estudios. No se puede juzgar la calidad de un centro educativo por la conducta llevada en una crisis juvenil. En este momento de inestabilidad, de búsqueda y de lucha, no se halla la respuesta inmediata a una orientación de vida.

Cuando se produce la estabilidad de la madurez, recién afloran aquellos valores ocultos en el subconsciente y que fueron acallados en el momento de la ofuscación, de lucha y de violencia de la edad juvenil.

Es un error empujar al niño a rendir más de la cuenta, sobre todo al inicio de la edad escolar, esta impaciencia provocada por el deseo inmoderado de los padres y la vanidad del educador, acaba por agotar al niño y las fuerzas le abandonan al querer mantener los primeros puestos de un comienzo de vida escolar. La naturaleza no da saltos y esa lección debe ser aprendida y aplicada en la educación, siendo ella obra de paciencia y lentitud, debemos sacrificar el deseo inmoderado de querer gozar precipitadamente de un resultado.

JAUME ESTRUCH

Alberto Chamorro, guanyador del primer premi del IX Certamen de Poesia Rafael Alberti

«Intento fer literatura, però la gent encara confon i lliga la vivència personal amb el fet literari»

MARIANO MARTÍNEZ / *“El juego de hacer versos, / que no es un juego, es algo / que acaba pareciéndose / al vicio solitario”*, ens recorda Jaime Gil de Biedma de tant en tant quan repassem alguns dels seus versos. Alberto Chamorro també en sap una mica d'aquest vici solitari, íntim, que és escriure poesia, i ens ho ha deixat clar aquest darrer dies guanyant la IX edició del Certamen de Poesia Rafael Alberti que organitza la Casa d'Andalusia del Prat.

Encara que actualment té el seu exili a Barcelona, el nom de l'Alberto Chamorro està vinculat d'una forma intensa al Prat. La seva trajectòria com a escriptor es remunta a plena adolescència: *“Vaig començar escrivint i llegint contes des de que era molt petit. Probablement, el meu primer contacte amb la poesia sorgeix de l'institut, i d'un professor, que encara dóna classes al IES Salvador Dalí, l'Antonio Ezpeleta. Ell em va empènyer en el meu interès per llegir i escriure poesia”*. Poc després de d'acabar el batxillerat i amb una bon grapat de poemes, va llençar-se a l'aventura editorial, i amb poc més de 20 anys, va publicar el seu primer poemari, *Siluetas del silencio*, i un any més tard, va editar un segon, *Ser de tinieblas*, ambdós a Seuba Ediciones. D'aquesta carrera a la vida amb la companyia dels versos que va començar l'Alberto Chamorro també l'ha donat altres satisfaccions, moltes d'elles lligades al Prat: un tercer premi al certamen de poesia Vila de Sant Boi, i dos premis d'autor local a les edicions del 1998 y 2000 del propi Rafael Alberti, que aquest any ha aconseguit endur-se'n.

Tot aquest recorregut vital en petits fotogrames porten a l'Alberto Chamorro a reflexionar sobre la seva manera d'escriure: *“M'he donat compte que quan intento plasmar als*

Èxit de la 9a. edició del Rafael Alberti

M. MARTÍNEZ / El passat 4 de juny es van lliurar els premis que atorga la Casa d'Andalusia del Certamen de Poesia Rafael Alberti. El primer premi va recaure en Alberto Chamorro, mentre que el segon va ser per Teresa Núñez González, de Madrid, que en l'anterior edició també va guanyar el mateix premi. El tercer premi se'l va endur Javier Cano, de Jaén, i el premi d'autor local va ser per l'Anna Palma, vinculada a la xarxa associativa del Prat. L'edició d'aquest any va comptar amb la participació de més de cent poemes procedents de tot l'Estat espanyol, a més de diferents països com Brasil i Cuba. Durant l'entrega del premis, les intervencions de Paco Jódar, president de la Casa d'Andalusia, Salud Martínez, secretària de l'entitat, i els diferents representants polítics, van destacar la importància d'aquest premi arrelat a la vida cultural del Prat, i la necessitat que tingui la continuïtat que es mereix.

poemes alguna cosa real, no em trobo a gust, no sóc capaç d'arribar a cap lloc. Molts dels meus poemes neixen d'una història inventada, que evidentment tenen una arrel a les vivències pròpies, però quan m'ensopego amb una implicació emocional meva, el poema no funciona. Intento fer només literatura, però la gent encara confon i lliga la vivència perso-

nal amb el fet literari”. La poesia d'Alberto Chamorro es basa molt més en la recreació de la passió, de l'estat emocional, amb un punt de fredor que dóna la distància entre l'escriptor i el fet creatiu, però en aquest cas, no aconsegueix minvar la calidesa i l'emotivitat dels seus versos: *“En tots els meus poemes hi ha coses que he sentit, que he viscut, perquè si fos capaç d'escriure sobre coses que no he conegut, seria un geni, perquè he fet creure a la gent coses que no sento. El fet interessant de quan escric un poema és el poema en si, independentment de tot el que l'envolta, intento treballar molt en la forma per transmetre al lector la història que explico al poema”*. Quan intenta explicar el seu procés cap a la creació d'un poema, sembla posar-se rera la figura d'un escultor, que posa a punt les seves eines: el tema, normalment de caire amorós, és una roca sense polir, que va agafant forma i musicalitat amb el treball intens de les mans del poeta. Aquesta aparent manca de visceralitat a l'hora d'explicar-ho no deixa de sorprendre dins d'un gènere literari com la poesia: *“Els poemes que escric pertanyen més a la gent que els llegeix que a mi”*.

Els projectes literaris s'acumulen al seu escriptori. Ha començat i acabat varies novel·les, a més d'un bon grapat de poemaris que no acaben de veure la llum, ho confessa, per manca de disciplina. El premi del certamen Rafael Alberti, però, sembla haver-li donat una nova empenta i renovar forces per encetar vells i nous projectes. *“Volver, pasados los años, / hacia la felicidad / -para verse y recordar / que yo también he cambiado”*, ens torna a xiuxiuejar Gil de Biedma, amb uns versos que acomiaden a Alberto Chamorro fins un retrobament proper, amb nous poemes, amb noves històries. ■

“Els poemes que escric pertanyen més a la gent que els llegeix que a mi”

El Prat acull la 12a edició del Festival Internacional de Cinema de Medi Ambient de Catalunya

L'Ajuntament i els organitzadors arriben a un acord perquè El Prat sigui la seu definitiva del Festival

M. MARTÍNEZ / El dia 1 de juny es va inaugurar oficialment el Festival Internacional de Medi Ambient de Catalunya, que aquest any arriba a la seva dotzena edició. El Prat, que acollirà la mostra fins al dia 7, és una de les tres seus que organitzen aquest festival, juntament amb les ciutats de Tortosa i Sant Feliu de Guixols. «És una manera perquè el missatge del medi ambient arribi al màxim de gent possible», va comentar el director de la mostra, Jaume Gil, sobre el fet que els organitzadors optessin per aquesta aposta conjunta de tres ciutats per acollir el festival. També va reivindicar la proposta que fa aquest festival de «donar a conèixer i recolzar tot un conjunt de directors i productors compromesos amb el medi ambient». En aquesta línia van anar encaminades les intervencions del regidor de Medi Ambient, Sergi Alegre, i l'alcalde, Lluís Tejedor, també presents a l'acte, que van ressaltar el Prat com un referent medi ambiental. L'alcalde va destacar que era «un festival que connecta amb l'experiència personal cívica dels ciutadans de la nostra ciutat».

Durant el dia de la presentació, Jaume Gil també va explicar quina és l'estructura i leif motiv del festival d'enguany, que tindrà com a seu fixa en futures al Prat, i concretament, al Consorci del Delta del

La roda de premsa de presentació del Festival va comptar amb la presència del regidor Sergi Alegre, l'alcalde Lluís Tejedor, el director del Festival, Jaume Gil, i el director del film «Caribe», Esteban Ramirez.

Llobregat, situat a les Cases d'En Puig. Format per vuit seccions, és manté la temàtica ecològica d'una banda i la social de l'altra, a més de recuperar llargmetratges de ficció amb importants estrenes cinematogràfiques. En aquesta edició, els temes que tindran un tractament especial seran el canvi climàtic i les energies renovables.

El festival ha comptat amb algunes estrenes importants a diferents localitzacions del Prat, entre d'ells La Capsa i el teatre Modern, com el film «Caribe», amb Jorge Perrugorria, Cuca Escribano i Maya Zapata, dirigits per Esteban Ramirez, present també a l'acte de presentació. La mostra també va acollir dues importants produccions, «Génesis», que El Prat va pre-estrenar un mes abans que el documental arribi a les sales comercials; i «Global Focus», un documental amb Robert Redfort que ens descobreix les històries d'uns activistes nord-americans. Aquest darrer treball el va presentar el documentalista Will Parrinello, també col·laborador habitual del conegut actor nord-americà.

A l'últim dia del festival al Prat, el passat dia 7 de juny es va atorgar el Premi ciutat del Prat al documental «Doñana, cuadernos en la red», del programa *El Escarabajo Verde*, de TVE a Sant Cugat, dirigit per Gemma Soriano. ■

Cartell del Festival, que aquest any comptava amb la novetat de tenir tres seus oficials, El Prat, Tortosa i Sant Feliu de Guixols.

Il·luminació cultural

MARIANO MARTÍNEZ / «*Quan l'esperit està net, s'il·lumina el coneixement*», diu el mestre taoista Wen Tse, i no és un mal consell que es pot aplicar la classe política per evitar certs tics nerviosos quan la gent, i en concret, el periodista, practica l'esperit crític amb llibertat, amb criteri propi, des del punt de vista d'un ciutadà amb inquietuds que es mira curiosament les coses que passen al seu poble. Serà la poca costum a la crítica, però amb 'talante' taoista, resulta obvi dir que quan es realitzin accions positives, serem els primers a dir-ho.

D'entre aquestes coses que veiem amb bons ulls, ja es fan notar moviments sobre algunes activitats impulsades des de la regidoria de cultura. La posada en marxa d'un cine-club al Capri ha estat un fet molt significatiu. Primer toc de pedra: la projecció de «*Primavera, verano, otoño, invierno... primavera*», un joia cinematogràfica en forma de conte taoista guardonada a diferents festivals. Després de la desaparició de la Claqueta Metàlica, era estrany que El Prat, amb una tradició entorn el cinema, no existís cap iniciativa d'aquest tipus. Esperem que aquest proposta tingui continuïtat, sobretot si, a més, s'implica al Capri, part de la nostra memòria sentimental.

Més novetats. Des del Centre Cívic Sant Jordi-Ribera Baixa s'està impulsant una plataforma durant els diumenges, per donar a conèixer músics locals, però on també tenen cabuda altres propostes. És «*L'aperitiu musical*», un *vermouth* musical a prova de ressaques. I ens podem preparar també per una animada i interessant agenda d'estiu que es prepara des d'aquest centre cívic, que ens obligarà a 'okupar-lo' durant juny i juliol. També comencem a conèixer algunes activitats vinculades a la campanya de Promoció de la Lectura, una iniciativa impulsada des de la Diputació, que durant el juliol ens acostarà a algunes de les veus poètiques catalanes més interessants.

Una de les preguntes que ens podem fer, després d'aquest repàs, es si poden semblar elitistes aquestes propostes impulsades des de la regidoria. Potser sí, o potser hem de ser conscients ja que la cultura ha deixat de considerar-se un luxe d'uns pocs per ser un dret de tothom, que a més d'uns carrers nets o la necessitat de més apartament, la cultura és un eix fonamental pel benestar social d'un poble i la qualitat de vida dels seus ciutadans. De moment gaudirem d'aquestes noves propostes, que ja arribaran els Andy y Lucas per la Festa Major i ens retrobarem amb la crua realitat. ■

La Banda de l'Associació Musical guanya el segon premi a Almàssera

La Banda Simfònica de l'Associació, en un moment d'assaig a Almàssera.

DELTA / El passat 4 de juny, la Banda Simfònica de l'Associació Musical del Prat de Llobregat va guanyar el segon premi en el Certamen Nacional de Bandes d'Almàssera celebrat el dissabte 4 de juny.

El proper 24 de juny a les

20.00 hores a la plaça de la Vila, la Banda Simfònica de l'Associació Musical del Prat oferirà el tradicional concert de Sant Joan amb la presentació a Catalunya de les dues peces interpretades al Certamen: *Jaume I el Conqueridor* i *Almàssera*. ■

Teatre compromès amb l'obra «I la mort no tindrà cap domini»

INÉS MOYA / El passat divendres 10 de juny la sala d'arts escèniques del Centre Cívic Sant Jordi-Ribera Baixa va acollir l'estrena de la performance "*I la mort no tindrà cap domini*" a càrrec de la companyia **Transparència Teatre**.

L'obra forma part dels actes que El Prat Solidari ha organitzat per aquest any. La platea es va omplir de gom a gom i va ser perceptible l'emoció del públic que va rebre amb un efusiu aplaudiment als actors al final de l'espectacle.

Dansa, teatre, poesia i audiovisual es fusionen amb música per oferir una punyent denúncia en contra de les guerres. L'invasió de l'Irak va provocar en aquesta associació socio-cultural del nostre municipi la necessitat d'expressar públicament el seu rebuig. Així es va iniciar un treball de creació que ha anat desenvolupant-se i creixent, com un veritable "work in progress", des de la primera performance que tenia per títol "*No oblidem*" fins arribar a la versió actual que vam poder gaudir divendres i que es va estrenar en primícia el 9 d'abril al teatre American Lake de Gavà.

El vers del poeta gales Dylan Thomas que dona títol a l'obra és el pòrtic d'entrada a una selecció de textos heterogenis que van des de el conegut poema atribuït a Bertolt Brecht "*Y cuando finalmente vinieron por mi*" fins a un article de premsa de Suso del Toro sobre Palestina. La mort el fil conductor d'una obra que ens endinsa en els horrors de la guerra: en la por i l'angoixa, la crueltat i el sarcasme, la innocència dels infants i la despreocupació dels adults. Però el desenllaç de l'obra no ens aboca a la desesperació sinó al compromís. ■

El concurs Pratimag ja té guanyadors

Carilda Oliver plena de versos el Kaddish

O. SOLSONA / "*Te extraño, / ¿sabes? / Quisiera persuadirte no sé de qué alegría, / de qué cosa imprudente.*" Nuevamente la buhardilla del *Teatre Kaddish* se abre a la poesía. El pasado 22 de mayo, a las 19 horas, toda la subversión de la mujer que se atreve, transgrede, fulmina lindes, erotiza a balazos con palabras de alto calibre y desgarrada desvergüenza... es decir, la mismísima Carilda Oliver Labra (Matanzas, Cuba, 1924), rompió cristales con sonido a migas de pan, pronunció hombres que usó en absoluta libertad de vida y obra poética y se transmutió en cuatro cuerpos: fuerza, alegría, sexo y tristeza... en otras tantas rapsodas pratenses (Luisa Contreras, Noelia Tomás, Elena Asensio y Ceci Ràfols) que tiraron a versificar (*a pacificar*, diría Mario Benedetti: que, por cierto, estuvo también presente, como contrapunto y diálogo -Oscar Solsona-).

Y ya lo creo que Carilda Oliver atronó desde lo alto del verso... y dijo la guitarra y la percusión de dos sumandos, Elías Gallardo y David Faure, en un toma y daca. El privilegiado público salió del encantador Kaddish profundamente tocado por la gracia de la galardonada Carilda.

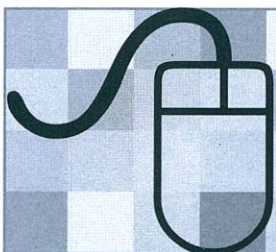
Además, cabe destacar la comprometida dirección de la jovencísima Laura Quinto, que ha arremangado los entremares para que Cuba y El Prat se reconozcan cómplices.

Concluyo esta reseña asegurando que la poetisa cubana sólo es apta para almas que hicieron, hacen y harán por siempre la revolución sentimental cada día de sus días. Por eso, Carilda, nos susurra: "*Vuelve, vuelve. / Atraviésame a rayos. / Hazme otra vez una llave turca. / Pondremos el tocadiscos para siempre. / Ven con tu nuca de infiel, / con tu pedrada. / Júrame que no estoy muerta. / Te prometo, amor mío, la manzana.*" ■

El Concurs Pratimag ja té guanyadors

DELTA / El 22è Concurs de Fotografia Pratimag, patrocinat per la Federació Catalana de Fotografia, va donar a conèixer el passat 3 de juny els premiats d'aquesta edició. Aquest any han estat admeses 177 obres, de les que 112 van ser en color, i 65 en la categoria de blan i negre.

El guanyador d'aquesta edició en fotografia en color va ser Vicente Peiro Asensio amb l'obra «Kiwengua 2», de Logroño, i en la categoria de blanc i negre un fotògraf de l'Hospitalet, Cristóbal Trujillo, amb el treball «El chino de BCN». Hi han dos categories més, l'accessit local «J.L. Marín», guanyat per Isidro Cuadrado amb «Pub», i l'accessit social AFP, guanyat també per un fotògraf local, Fernando Vecino, amb «Valencia Reflejos». Aquest any, el jurat ha estat compost per Jaume Vilà, Xavier Vilaregut, Jordi Solsona i Carles Millán. ■

Envian's bústies, suggerències o textos

periodicdelta@yahoo.es

El collage de Luis Pardo al Ona Nit: un joc fet art

AZAHARA PALOMARES / El joc del collage és una activitat que molts hem practicat durant la nostra infància. Destrossar les revistes de casa, retallar sense fre i enganxar les coses de forma aleatòria per fer d'un munt de petits elements un nou conjunt és una de les formes més diverti-

Collage. Si un s'aproxima a les obres exposades amb ull investigador, hi podrà trobar referències al Renaixement, com pot ser *L'Acadèmia* de Rafael o fins i tot petits detalls d'obres mestres de l'escola veneciana del segle XVI. Tot i això, són les avantguardes les que més es

des d'omplir el temps lliure i creatiu d'un infant. Des del cubisme de principis del segle XX, però, el collage ha esdevingut també una forma artística, i en aquest món pictòric actual, en què la barreja d'estils i idees és la nota predominant, alguns autors encara reivindiquen el valor del retallar i enganxar.

Aquesta ha estat precisament la línia principal de l'exposició de Luis Pardo que s'ha pogut veure aquest mes de juny al cafè i restaurant Ona Nit, titulada senzillament *Collage*. Pardo ha reunit una quinzena d'obres del mateix format on reuneix pedaços de diversos aspectes que ha volgut destacar de la vida artística i quotidiana.

L'homenatge a la tradició pictòrica és un dels elements presents en els quadres de

"colen" per aquests mosaics de paper de Pardo, evidents sobretot en els homenatges a la pintura surrealista de Salvador Dalí i a les formes del mestre del cubisme Pablo Picasso.

Però una tècnica com el collage, que permet barrejar i unificar elements fins llavors insalvables, no pot tampoc oblidar els eixos del món actual: la publicitat, la moda i fins i tot l'estètica del còmic tenen lloc en aquestes curioses obres en què l'autor exposa també diverses tècniques d'enganxat.

Per aquells amb ull inquisidor i que els agrada explorar dins dels marcs dels quadres, *Collage* ofereix tot un ventall de possibilitats, que, a més, es complementen amb la mostra de mosaics i miralls que es pot trobar a la mateixa Ona Nit. ■

Jordi Fulla ens presenta el seu univers al Torre Muntades

ALICIA C.S. / *Seasons* és el títol que ha escollit Jordi Fulla per la seva exposició del Torre Muntades que van poder veure del dia 20 de maig al 19 de juny.

L'autor que ha exposat obres a nivell mundial, es preocupa pel concepte de la imatge i la manera en que nosaltres la percebem. A través de la seva obra estableix un recorregut visual que intenta crear un vincle amb tots els nostres sentits. Jordi Fulla té molt d'interès a fusionar pintura i fotografia i això es veu en el tipus d'imatge que ens presenta.

Les seves obres son acrílics de gran i petit format i aconseguides pel procés de la serigrafia. Un procediment que va fer famós Andy Warhol i que implica un distanciament amb el producte final. L'acabat no permet veure com la mà del pintor ha modelat la superfície a partir de la pinzellada sinó que aquí l'obra esdevé frívola i sense emotivitat física.

La natura esdevé totalment protagonista de les seves imatges, com els seus arbres i les seves gotes que dintre de la seva simplicitat aporten un gran contingut. Ens trobem davant d'una

imatge que pot resultar un tant minimalista, amb un ús cromàtic del color, variant segons l'obra però que normalment sol ser mínim. Com és el cas de *Romur/Regard*, on el brancatge de l'arbre i tres taques vermelles són els protagonistes de l'obra. D'aquí podem entreveure un cert aire japonès amb una composició sobre fons blanc i aquest aire de falsa quietud que precedeix la tempesta. *Regard IV*, en canvi és una fotografia amb una atmosfera borrosa barrejada amb el color verd que es superposa. Hi ha

d'altres obres però que ens evocuen cap a un component líquid, com a origen primigeni, és el cas de *Sense títol* o *Seasons* i en altres casos aquesta massa líquida es materialitza, com a *Maragda*.

Els efectes de transparència, les superposicions de

diferents capes de pintura i els colors verds son alguns dels trets que podem observar-hi a l'exposició. Hi ha una inclinació cap a una imatge molt cuidada i a un tipus molt creatiu molt ben definit. En conjunt resulta una proposta suggerent que ens permet veure una de les corrents del panorama artístic actual. ■

L'autor es preocupa pel concepte de la imatge i la seva percepció

Perruqueria LYDIA

C. Joan Maragall, 55 • Telf. 93 370 65 02 • EL PRAT DE LLOBREGAT

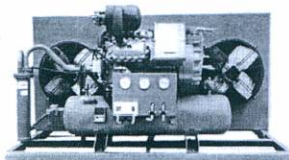
BOLSOS
Delcar
Artículos de piel y viaje

Frederic Soler, 6 • Telf. 93 370 19 53 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Mecànica i electricitat de l'automòbil i la motocicleta
Taller Ribas
Telf. 93 478 60 97

C. Sant Joaquim, 24 • 08820 El Prat de Llobregat

MARFRED, S.L. ❄️

FRED INDUSTRIAL

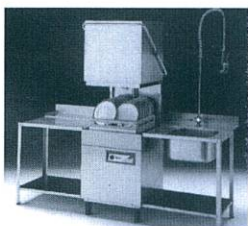
Evaporadors industrials

Compresors de fred industrial

Aire acondicionat

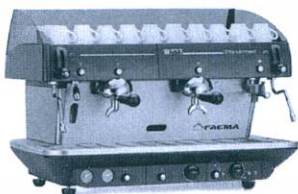

MAQUINÀRIA D'HOSTALERIA (MUNTATGE I REPARACIÓ)

Túnels de rentat de vaixelles

Cafeteres, trituradors, microones industrials

Exposició i vendes: Maurici Vilomara, 6
Taller: Maurici Vilomara, 8
Telf. 93 370 31 37 • Fax. 93 478 39 96 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Can Nicolau

RESTAURANTE

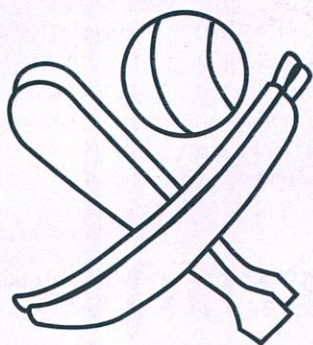
MARISQUERÍA

**ESPECIALIDAD EN
MARISCOS VIVOS
Y COCINA DE MERCADO**

Servicio diario de menú

Avda. Virgen de Montserrat, 185
Telf. 93 379 20 30 • Fax. 93 370 33 61
EL PRAT DE LLOBREGAT

Restaurante Frontón

*Casa
Alcaide*

C. NICOLÁS Mª URGOITI, 16
Teléfono. 93 379 10 12
El Prat de Llobregat

SERVIMATICA-PRAT, S.L.
INFORMATICA • OFIMATICA • VENTA •
REPARACIÓN • MANTENIMIENTO

INFORMATICA

- Ordenadores
- Impresoras
- Plotters de dibujo
- Programas (standars y medida)
- Papel Continuo
- Impresos
- Diskettes
- Mobiliarios
- Libros, etc...

OFIMATICA

- Máquinas de escribir
- Calculadoras
- Registradoras
- Fax
- Fotocopiadoras
- Destructoras de papel
- Encuadernadoras, etc...

**CONCESIONARIO OFICIAL DEL
BAJO LLOBREGAT**

SERVICIO DE ASISTENCIA TECNICA

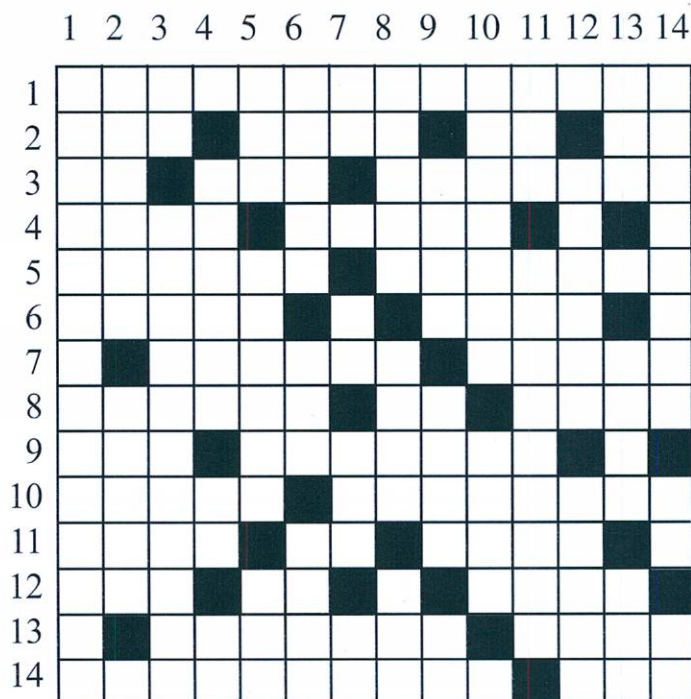
Av. Virgen de Montserrat, 249
Telf. y fax. 93 370 80 57
EL PRAT DE LLOBREGAT

Pratigrama n° 21, per Puigmalet

Aquests mots encreuats ofereixen deu definicions, en cursiva, amb tema pratenc.

Horizontals: 1. Assenyades. – 2. Nen. ... Redding, cantant. Existeix. Gos. – 3. Les fronteres de Tórrec (a la Noguera). Arrel. *Primera part del nom català del fabulós Charadrius Alexandrinus, ocellet dèltic.* – 4. Espargeix aigua sobre les plantes d'Àger (Noguera). Instrueix de dreta a esquerra. Dòlar alliberat. Cinc romans. – 5. Períodes. *Estany artificial al Sagnier o a l'Estruch.* – 6. Difunts. Zero. L'inseparable nom antic de Tailàndia. Cinc-cents romans. – 7. Alfa. *Club filantròpic pratenc amb taula reservada a Casa Alcaide.* Oculto. – 8. L'arbre dels victoriosos. Sodi. Desocupació. – 9. Institut d'Ensenyament Vilaltenc (a la Noguera). *Cal ..., l'antic bar més relaxant de la plaça de la Vila.* Entrem a Tèrmens (Noguera). – 10. Afarta. Representis l'obra per primera vegada. – 11. *Primer cognom de l'institut de secundària més surrealista del Prat.* A i el. El dolent a l'Otel-lo de Shakespeare. Un romà. – 12. Al de poll se'n diu durícia. Fet sense vocals. Sortim de Balaguer (Noguera). *Mitjà de transport sobre vies sense soterrar i perilloses.* – 13. Entrem a Ribelles (Noguera). *Magatzem deltaic d'aigua subterrània en perill de salinització.* Difós mitjançant una emissora. – 14. Et responsabilitzaries. Embarcació esportiva idiota.

Verticals: 1. Trapelleria. – 2. ... Alcalà-Zamora, republicà de segona. Mortal. Marca de plural. – 3. TeleNotícies. *Municipi extremeny agermanat i amb dialecte propi.* – 4. Europa. Aquell qui rapta. Arbre matemàtic. Principi del Quixot. – 5. Tenia sistemes anys i encara se salvà del diluvi universal. Extensa praderia de clima continental. Indici del foc. – 6. Boti de baix a dalt. Pels hitlerians, individu de raça pura. Animi el foc. – 7. Una mica de nota musical. Cent romans. No ho és tot el que llui. El paradís dels creients. Fúria consonàntica. – 8. Llança saliva de tan males puces que té. A l'inrevés, multinacional japonesa d'aparells electrònics. Aquell qui regna. – 9. Nitrogen. Ressentiments. Altiplà abrupte. Res. – 10. Seguidor de santa Teresa. Enfurimat. Doble revolt. – 11. Associació de Sardanistes Ripollesos. *Segona part del nom català del fantàstic Charadrius*

Alexandrinus, ocellet dèltic. – 12. El matí del dia. Del revés, passi per un tamís. Sogra de Rut i àvia del rei David. – 13. Repetició d'un so. La fi del món. Apòcope familiar del Gutiérrez. Gas inert pels rètols lluminosos. – 14. *Nom de pila de l'institut de secundària més surrealista del Prat.* I tant. A l'est de l'oest.

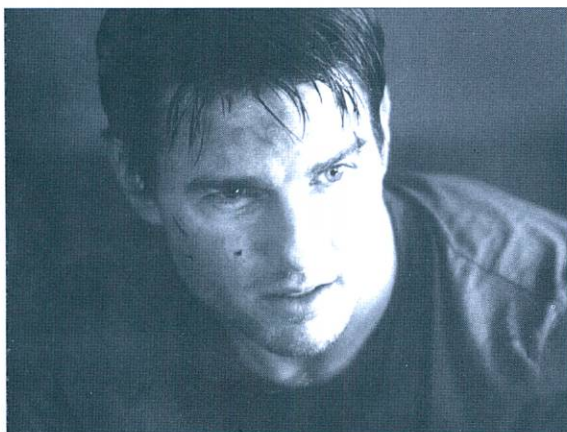
Solucions al Pratigrama núm. 21

Horizontals: 1. Entenimentades. – 2. Nim. Ots. Es. Ca. – 3. Tc. O. Siam. D. – 7. A. Rotany. Amago. A. – 8. Lloren. Na. Atur. – 9. FEV. Pícolm. T. – 10. Aúpa. Estrenis. – 11. Dalt. Al. Iago. I. – 12. Ull. Fc. R. Tren. – 13. R. Aquifer. Emès. – 14. Assumítes. Iot.
Verticals: 1. Entremahadura. – 2. Niceto. Leral. S. – 3. TN. Garrovillas. – 4. E. Raport. Pi. Qu. – 5. Noè. Estepa. Fum. – 6. Itas. Art. Avit. – 7. Ml. C. Or. Cel. Fr. – 8. Escup. ynoS. Rel. – 9. N. Odis. Alt. Re. – 10. Teresa. Irat. S. – 11. ASR. Camanegre. – 12. D. isimaT. Noemi. – 13. Eco. N. Gut. Neó. – 14. Salvador. Sl. St.

QUÈ FAN AL CAPRI?

«La Guerra de los mundos»: Tras Orson Welles, llega la versión de Spielberg

Ray Ferrier (Tom Cruise), un ciudadano medio americano, se dispone a jugarse la vida para ponerse en la primera línea de fuego y salvar a sus hijos (Dakota Fanning y Justin Chatwin) y al planeta de la brutal invasión alienígena. Se trata de la segunda colaboración entre Steven Spielberg y Cruise tras el éxito de Minority Report. Se rumoreó que sería el proyecto más caro de la historia del cine,

aunque finalmente sólo cuenta con 128 millones de dólares

(102'4 millones de euros) de presupuesto, la mayoría de los cuales van a parar al departamento de efectos especiales.

La cinta se basa en la novela de H.G. Wells escrita en 1898, de la que Orson Welles hizo una mítica versión radiofónica que asustó a toda EEUU en 1938, y Byron Haskin un film de culto en 1953. Esta cinta actualiza la historia con guión de David Koepp.

También tiene en su reparto a Tim Robbins y Miranda Otto.

Programació Juliol 2005

Les dates i les pel·lícules que ens han estat confirmades pel mes de juliol són les següents: Del dimecres 29 de juny al dimarts 5 de juliol: Estrena i continuació tots els dies tarda i nit «La Guerra de los Mundos» Divendres, dissabte i diumenge, dies 15, 16 i 17 de juliol: Estrena de «Los 4 fantásticos» La resta de dates del mes estan pendents de confirmació.

Sorteig d'entrades

Maria Amor Andrés, Josep Agramunt Siurana, Joan Anglés Anglés, Josep Bages Jan, Francesc Baltà Llopart, Josep Ballús, Josep Busquets Martínez, José Antonio Calvet Casas, Montserrat Ferret Pujol i, Xavier Panisello Vives. Les entrades es poden recollir a la redacció de Delta, al carrer Castella, n. 5, el nou Horari d'Oficina:

-Dilluns i dimecres, de 15.00 a 18.00 hores; Dimarts de 9.00 a 14.00 hores

▶ Bàsquet

Adéu al somni de l'ascens del CB Prat

L'equip pratenc es va quedar a les portes de l'ascens a la LEB 2 després de caure a les semis de la final a vuit a Palència

JUAN CARLOS CEBRIÁN / El CB Prat va acabar perdent a les semifinals de la final a vuit de Lliga EBA contra el CAI Huesca per 87-83, i va quedar-se a les portes doncs de l'ascens a la Lliga LEB 2, que van assolir finalment el conjunt d'Osca i el Ferrer CB Vic.

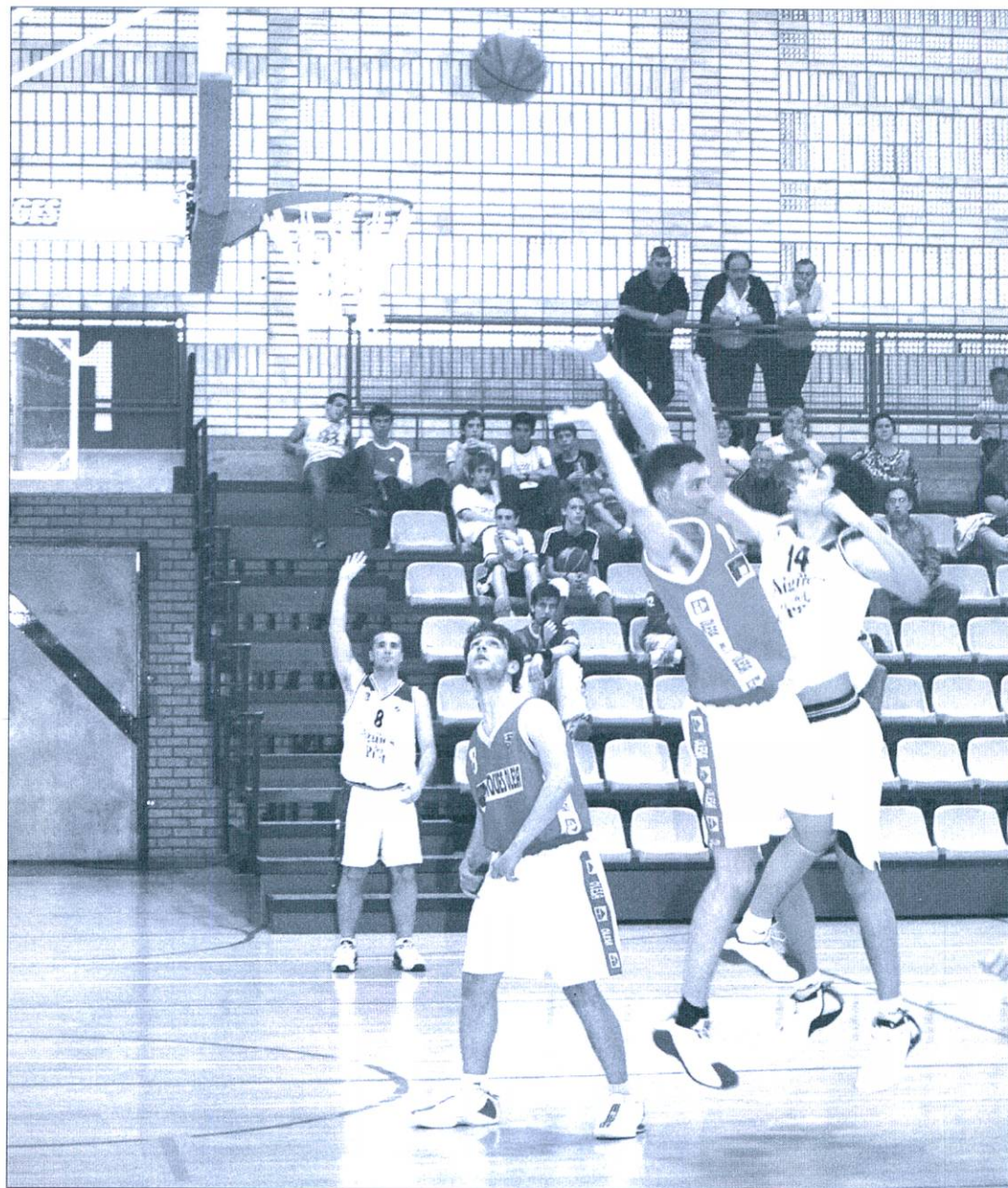
El Prat no va fer una bona semifinal, però va estar molt a prop d'obtenir el triomf. Els de Sito Alonso van arribar a perdre per 16 punts al tercer període, però a falta de tres minuts per acabar l'encontre empataven 78-78. En el tram final, el pivot del CAI Huesca, Miguel Ángel Montañana (13 punts i 11 rebots a la semifinal) va ser un malson pels pratencs, molt perjudicats per les faltes, sobretot en el joc interior. Quant als jugadors d'Alonso, cal destacar l'aportació en aquest partit de Pere Coromines, amb 31 punts, 10 rebots i 7 faltes rebudes.

S'acabava així la temporada pel CB Prat Joventut, que va assolir el primer lloc del grup C de Lliga EBA i que als quarts de final havia derrotat amb contundència l'Adoz Atletiko San Sebastián per 88-73, amb 25 punts de Xavi Martí.

En aquesta final a vuit d'EBA, disputada a Palència, el CAI Huesca es va proclamar campió, guanyant el Ferrer CB Vic a la final per 82-69. Els d'Osona s'havien desfet a les semis de l'equip amfitrió, el Palència, a la pròrroga, per 78-76.

Planificant la propera temporada

Un cop acabada la temporada, el president del club, Arseni Conde, i el director tècnic del primer equip, David Álvarez, ja treballen en la plantilla del proper any. La continuïtat de Sito Alonso a la banqueta no està confirmada, doncs és possible que fins i tot pugui ser

El CB Prat acaba la temporada assolint el primer lloc de la lliga EBA.

l'ajudant del primer equip de l'ACB de la Peña, mentre que quant als jugadors, el CB Prat ha ofert la renovació amb les mateixes condicions que enguany a Pere Coromines, Xavi Martí, Txus Benito i Diego Araque, i està a l'espera de veure que farà el Joventut amb Josep M. Guzman, Joan Jordi Vall-llobera, Panchi Barrera, Guifré Peray, Albert Roma, Dimitri

Flis i Hernan Olaguibe. La continuïtat de Vall-llobera és una de les prioritats d'El Prat, doncs el jove aler ha fet una gran temporada, mentre que Coromines té una gran oferta del Valentine Montcada, que busca reforçar el seu equip després de la retirada de Maiol Cisteró. Si es confirmés aquesta marxa, és evident que el CB Prat hauria d'incorporar un base de

qualitat contrastada i aquesta seria una de les prioritats.

Queden setmanes doncs de treball a les oficines per planificar la temporada 2005-2006 a Lliga EBA, un any que serà complicat, doncs la competició es reduirà a quatre grups en dues temporades, i per tant l'any que ve baixaran més equips, amb l'augment de competitivitat i emoció que això suposa. ■

► Fútbol

El Prat, campeón de Liga

M. GOL / Además del ascenso a Tercera División el Prat se proclamó Campeón de Liga de la Primera División Catalana en la penúltima jornada en el campo del Manlleu, donde logró también la victoria al igual que en el último partido de liga ante el Pomar.

Rubio y Guim fueron los goleadores pratenses en el encuentro en el que el Prat aseguraba el liderato ante el Manlleu (1-2), mientras que Alex Pérez, Sergio Mateos y Yann eran los goleadores en el Sagnier en el último encuentro de liga ante el Pomar (3-0)

Tras la liga, el Prat afrontó la primera eliminatoria de la Copa Cataluña y el sorteo le deparó un derbi ante el Gavà, que se clasificó justamente para la siguiente ronda tras dejar sentenciado el partido en la primera parte en la que marcó tres goles que pudo ser alguno más. En la segunda parte y con los cambios, el Prat mejoró, pero solo para poder abrir su contador. Al final 1-3. ■

El 6 de junio, el Ayuntamiento con el alcalde Lluís Tejedor al frente, recibió a la AE Prat para celebrar la consecución del ascenso.

Altes i baixes

Tot seguit us passem la situació actual de la plantilla de l'AE Prat.

Continuaran de la temporada passada: *els porters Víctor i Costa, els defenses Moreno, Iván, Xavi Valls i Robert Vigara, els migcampistes Albert Comas, Parralejo i Alex Pérez, i els atacants Miguel Rubio, Benja, Lolo i Jaime Fuentes.*

Alta: *el porter Toni Texeira (Juvenil EF Prat Blaugrana).*

Baixes: *Luigi, Guim, Edu Rodón, Jordi Valls i Luque.*

Dubtes: *Dani Carme i Yann.*

► Fútbol • 2ª Regional

La Unificación vuelve a la Tercera

L. ILLO / Los números mandan en el fútbol y en este caso no hay lugar a dudas por lo que respecta a los que ha conseguido la Unificación Prat este año. El pobre balance de ocho victorias, seis empates y veinte derrotas junto a los 103 goles en contra ha provocado que el equipo presidido por Gregorio Benedí vuelva a la categoría que hace apenas un año le vio coronarse campeón.

Por su parte el Prat B ha realizado una extraordinaria campaña que espera repetir y consolidar el próximo año. La juventud de los jugadores pratenses no ha sido un hándicap para la aclimatación a esta 2ª Regional, por lo que el próximo año el filial pratense se presenta como un serio candidato al título. Tan solo le han separado 8 puntos de la promoción de ascenso que ha ocupado el Ramón y Cajal, que ha quedado por detrás del todo poderoso Vallirana.

Por su parte el Juventud Prat salvó los muebles a última hora gracias a lo que no había conseguido en toda la temporada, ganar más de un partido seguido. La labor del «mister» Johan ha sido clave ya que el equipo ha sumado 13 de los últimos 15 puntos saliendo de la penúltima posición en la cual se encontraba en las últimas jornadas. La satisfacción del presidente de la entidad Manuel Moreno, que esta temporada cumple 30 años de vida, se ha visto reflejada en la promesa de poner todos los medios para que el club suba de categoría y se afiance de una vez por todas en la 1ª Regional. De momento se puede avanzar que Fayco Lay, ex-jugador del 1er equipo del Prat, se estrenará como mister de la entidad juvenina. Su paso por muchos y buenos equipos puede ser clave para que jugadores de cierto renombre acaben fichando por la entidad juvenina. ■

Bàsquet • El CB Prat La Seda «B» baixa a 2a Catalana

Tampoc va tenir sort el sènior «B» del CB Prat a la promoció de permanència a la Catalana masculina. L'equip pratenc va caure al primer partit del playoff a Badalona davant el CB Sant Josep «B» per 73-63, va guanyar en el segon al Joan Busquets per 74-71 i no va poder fer res al tercer, de nou a Badalona, on va caure per un clar 94-60.

El Total Petrochemicals Femení, sisè a Segona Catalana

El Total Petrochemicals Bàsquet Prat Femení va acabar en una meritòria sisena posició al grup 4 de 2a Catalana femenina, després d'acabar la lliga amb una clara victòria davant el Collblanc «B». El Bàsquet Prat Femení va organitzar també a principis de juny el seu Torneig Júnior, que va comptar amb la presència de Joventut Les Corts, el CB Castelldefels, el CB Montpedrós i la Selecció d'El Prat.

17è Torneig Júnior Ciutat d'El Prat

El Poliesportiu Joan Busquets acollirà el 18 i 19 de juny el 17è Torneig Júnior Ciutat d'El Prat de Bàsquet. El dissabte a partir de les 17 h. es disputarà el FC Barcelona-Pamesa i les 19 h. la Selecció d'El Prat s'enfrontarà al Joventut. El diumenge a partir de les 10'30 h. es jugarà el encontre pel 3er i 4art lloc i a les 12 h. la gran final.

Fútbol • Martos a punto de debutar

El defensa del Barça C, Javi Martos estuvo a punto de debutar con el primer equipo azulgrana en un amistoso que los de Rijkaard jugaron en Lleida y que acabó con empate a tres. El pratense fue convocado para el desplazamiento, pero en el último entrenamiento recibió un balonazo en el ojo que le impidió viajar.

Debut de Reyes y Cañadas

Los porteros pratenses Javi Reyes y Joan Antoni Cañadas pudieron debutar en Tercera con l'Hospitalet y Mataró, respectivamente. Ambos disputaran el ascenso a Segunda B.

Los Fuentes, salvadores

Los tantos en los últimos encuentros de los hermanos Fuentes, Iván y David, han sido fundamentales para que Poble Sec (Primera Catalana) y Viladecans (Primera Territorial) no hayan perdido la categoría. Otro de los que se ha salvado in extremis del descenso ha sido Israel Silva, su equipo el Vilassar de Territorial Preferente se ha salvado en la última jornada de liga.

«Pigui» queda quinto

Uno de los entrenadores pratenses que continua ejerciendo fuera del Prat es Josep Piguille «Pigui». El preparador local ha entrenado este año al Llorenç del Penedès de Segunda Territorial que ha logrado el quinto lugar de la tabla.

► Fútbol Base • Liga Nacional

Amargo despertar para la Escola

IVÁN ÁLVAREZ / En el último suspiro, en la "final", a la falta de un último empujón para meterse en la historia del fútbol pratense, justo ahí, la Escola sufría un despertar excesivamente amargo para completar una temporada 04-05 de *chapeau* a todas luces. A los de Pedro Dólera les hacía falta un punto, un mísero punto para poner la guinda a un ejercicio de ensueño. No hubo guinda, ni hubo broche, pero la derrota en Sant Adrià ante el Espanyol B (1-0) no puede, ni debe empañar el recuerdo de este año pletórico para el Juvenil de la Escola. La matinal pintaba bien, muy bien. Casi 500 pratenses en las gradas del campo 4 de la Ciutat Esportiva de Sant Adrià aguardaban animosos el desenlace final. Toni, Cuenca, Jordi, Alberto González, Cabrera, Carlos, Fermo, Lara, Jonathan Madrid, Marcos y Flores tenían la última palabra. Navil, Nando, Trigo y Samu añadieron más discurso en la segunda mitad. Pero ni por esas. Un asedio de 20 minutos no parecían suficientes para neutralizar el gol del espanyolista Quique que, junto a un majestuoso Alberto -portero blanquiazul-, acababan por se-

gar el sueño de la Escola. Martínez Sáez indicaba el final del encuentro y el inicio de la peor de las resacas para la Escola.

Pedro Dólera: "Mentalmente, aún estamos jugando el partido"

Con la frialdad que da el paso de los días, el técnico de la Escola revivió para DELTA la última jornada de liga: "No les puedo pedir nada más, ni a mis chavales, ni a la afición. Ver casi 500 personas apoyándonos, dos

autocares que vinieron desde el Prat y todos dando el máximo, no tiene precio. A pesar de escribir el final que no queríamos, esa experiencia no la olvidaremos jamás. Es más, de alguna manera, aún seguimos jugando ese partido". Dólera recordaba la fotografía escoleña al final del partido y, como se escapaba definitivamente el sueño de la División de Honor: "Fue casi sangrante. Tener a tu equipo todo el año en los puestos de honor y, en el último suspiro, por decisiones arbitrales más que dudosas y porque, sencillamente, el balón no quiso entrar, perder el ascenso se hace muy duro". Por lo que hace referencia a su futuro inmediato, tampoco hay duda alguna que despegar: "El club ya lo sabe. Me quedo con el Juvenil un año más, eso seguro. Di mi palabra y voy a seguir. La próxima temporada no va a ser nada fácil, contando además que nueve de nuestros jugadores -Toni, Alberto González, Jonathan Madrid y Flores entre otros- dejan el equipo y tenemos trabajo por delante. Todo el mundo ha de ser consciente que repetir un año como este es muy muy difícil". Palabra de *míster*. ■

El Cadete de la AE Prat ha logrado el ascenso a Preferente. Los pratenses lograron el ascenso ante el Mollet gracias a su remontada a domicilio por 3-5. Los jugadores entrenados por Manolo perdieron en casa por 1-3 y les valió el doble valor de los goles fuera de casa.

► Golf

La Associació de Golf del Prat luchará por los nueve hoyos

TONI ESPIGARES / Tras la decisión de construir un pitch and putt (campo de reducidas dimensiones) dentro del Plan Urbanístico del nuevo Parc Litoral, la *Associació de Golf del Prat* agotará los últimos cartuchos para desbloquear esa decisión y paralizar la destrucción de los nueve hoyos que aún quedan de los antiguos terrenos del Real Club de Golf del Prat. El propósito de la entidad es el mantener esos nueve hoyos y convertirlos en un campo de golf público-municipal. El club formado por más de doscientos miembros, la mayoría federados, no apoya esta decisión y ha iniciado unas series de protestas y reivindicaciones.

La entidad golfística no entiende el porqué de la construcción de un pitch and putt, cuando según el presidente de la entidad, Antolín Ribas, "nadie lo ha pedido en El Prat". El dirigente aboga por mantener los nueve hoyos por diversas causas. Primero por un tema económico. "La inversión para mantener los nueve hoyos sería prácticamen-

te nula. Mientras que para realizar un pitch and putt se necesitaría una inversión millonaria". En segundo lugar comentaba Ribas, "por un tema deportivo. El mantener los nueve hoyos generaría ayudas de promoción por parte de la Federación Catalana y Española ante planes educativos adaptados a los escolares. Y en tercer lugar porque no creemos que lo más coherente sea el privatizar la instalación, como parece ser que quieren que sea".

Uno de los actos reivindicativos se produjo el pasado 27 de mayo en las puertas del

CEM Estruch cuando todos los invitados procedían a la entrada en el recinto para presenciar la entrega de premios de la Nit de l'Esport. Miembros de la entidad desplegaron una pancarta con el lema: "Campo de golf, si. Pitch and putt, no". La última acción ha sido el envío de una serie de alegaciones ante el anuncio del *Pla Especial d'Ordenació del Subsistema de protecció ambiental* de la costa publicado por el Ayuntamiento del Prat en el *Butlletí Oficial* de la Provincia de Barcelona, en donde se contempla la construcción del pitch and putt. Ribas continuaba, "estamos en pie de guerra y no cesaremos hasta conseguir lo que creemos que es lo más correcto para nuestra ciudad". Sobre las razones medioambientales que niegan el mantener los nueve hoyos, el presidente del club decía: "No creo que pueda tener un perjuicio mediambiental el mantener los nueve hoyos que ya están construidos. Otra cosa sería el hecho de que se tuviera que construir nuevamente la instalación". ■

Pejoan vuelve a ganar el Segle XXI

A nivel deportivo y tras la disputa del último recorrido en el *Camp de Golf de Pals* Sergi Pejoan se ha proclamado vencedor el *Segle XXI* con un total de 180 puntos, seguido de Ildefonso Romero con 179 y Manuel Blanco con 163. Pejoan ha sido el mejor a los largo de los seis torneos realizados y de esta forma, se adjudica por tercer año consecutivo el trofeo organizado por la *Associació de Golf del Prat*.

► Patinaje de carreras

Poca suerte tuvieron las pratenses en el Pro olímpic

DELTA/No han tenido mucha suerte las dos representantes pratenses, Sandra Gómez y Marta Sánchez, en el 49º Circuito San Antonio de Patinaje disputado en el circuito Antoniuti de Pamplona el 11 y 12 de junio ya que ninguna pudo subir a ningún cajón del podium. La prueba navarra incluida dentro de la Copa Pro olímpica ha servido como plataforma para que el patinaje de velocidad sea incluido en los próximos Juegos Olímpicos del 2012. Por ello este prestigio trofeo además pudo contar con los mejores patinadores del mundo. En total 81 patinadores procedentes de doce países: Australia, Holanda, Italia, Bélgica, Colombia, México, Portugal, Finlandia,

Reino Unido, Francia, Venezuela y España se dieron cita en Pamplona.

En cuanto a los Campeonatos de España de pista en categoría juvenil y junior que se celebraron el pasado mes de mayo en el patinódromo del CD Amaya de Pamplona cabe destacar las medallas de plata obtenidas por el corredor del Delta Prat Jonathan Sanchez y el también pratense Roger Vallverdú que corría como independiente, ambos en la prueba de 10000 metros eliminación. También obtuvo un primer (5000 m.puntuacion) y un tercer lugar(en 10000 m, eliminación) la patinadora del Cobra El Prat, Victoria López, pero sin conseguir metal ya que es de nacionalidad chilena. ■

Fútbol Sala • El Casa Alcalá a expensas de la Federación

El Casa Alcalá deberá esperar tres semanas para recibir el comunicado oficial de la Federación que le confirme su presencia en el próximo campeonato de Liga Nacional.

El Sporting Prat presenta su torneo de verano

Como cada año viene siendo habitual la entidad Sportinguista celebrará su torneo de Fútbol playa. Este año se han elegido las fechas del día 2 y 9 de julio para que los aficionado a este deporte puedan disfrutar de este sano y divertido deporte. La novedad del torneo es la celebración de los partidos en horario nocturno por lo que el ambiente puede ser si cabe, aún más espectacular. Para inscribirse es necesario acercarse a cualquier pabellón deportivo, al Café Artesano o bien al Bar Costa Brava.

Gimnasia Rítmica • ¡¡Confirmado!! el 16 de julio el Guinness

El Club Escola Rítmica, última todos los detalles para el próximo 16 de julio en el Complex Esportiu Municipal Sagnier a partir de las 19 horas la entidad pratense entre a formar parte del Récord Guinness. El club de gimnasia intentará concentrar entre 300 y 500 gimnastas para realizar el mismo ejercicio de forma simultanea. Para ello se ha hecho llamamiento a gimnastas de toda España. La entidad local también está trabajando en la confección del maillot más grande del mundo.

Ciclisme • IX Memorial Joan Suñol

El pasado 5 de junio se celebró el IX Memorial Joan Suñol Armengol para veteranos organizado por la Escola Pratenca de Ciclismo y valedero para la Challenger de la Federación Catalana. Andreu Garriga de Lleida fue el vencedor, seguidos de Jaime Estañol (Girona) y el pratense Juan Hernández, respectivamente. El siguiente ciclista local en pasar por meta fue Cristòbal Amaya en séptima posición.

CRISTALERÍA
METALISTERÍA

PEDRO

Cerramientos de aluminio en general ► mallorquinas ► rejas
► ballestas mamparas de baño ► vidrieras de aluminio y emplomadas
► cerramientos de aluminio-madera y persianas de aluminio y P.V.C.

Coronel Sanfeliu, 58 ☎ 93 370 17 02 • Fax 93 379 81 05 • El Prat de Llobregat (Barcelona)

mobldecor
EXCLUSIVAS

MOBLIDECOR símbolo de calidad y seriedad.
Pidanos información y compare. Le decoramos su hogar
con modelos exclusivos a medida

Castilla, 10 • Tel. 93 379 57 99
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

sm
studio mobel
DECORACION

Para la decoración de su hogar no dude en buscar el
servicio más profesional, lo tiene muy cerca de usted
Studio Mobel su garantía

Jaume Casanovas, 114-116 • Telf. 93 379 18 25
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

▶ Atletisme • VII Cursa Delta-Prat – II Cursa Infantil

Jordi Escoriza gana y bate el récord

Antonio Godoy y Patricia Galdames fueron los primeros corredores locales

TONI ESPIGARES / Jordi Escoriza fue el ganador de la VII Cursa Delta Prat celebrada en el El Prat el pasado 4 de junio. El corredor del Fila Domingo Catalán cubrió el recorrido de 10 km en un tiempo de 32:23, batiendo de esta forma el récord de la prueba que lo ostentaba desde el 2002 el corredor del Canguro de Madrid, Raúl Fernández con 32:29. En segunda posición llegó Joaquín Hernández con un tiempo de 32:55 y tercero fue Albert Caballero con 33:45, ambos del California Sports.

Desde un principio ya se vio que Escoriza, Hernández, Caballero y Vergé, este último ganador de la edición pasada, serían los serios aspirantes a la victoria final. Este orden se mantendría en el paso por el meridiano de la prueba y también el definitivo.

En categoría femenina la atleta del Trotaplanas, Hassna Bahom fue la vencedora con un tiempo de 38:52, seguida de la atleta local del Pratenc AA, Patricia Galdames que haría un tiempo de 43:10. En tercer lugar llegó Laura Martín del Castelló Unió Atl, con un crono de 45:54.

A nivel local, Antonio Godoy fue el primer atleta pratense en cruzar la meta marcando 35:33 y Patricia Galdames del Pratenc AA, la primera fémica pratense.

La novedad del nuevo circuito cumplió con las expectativas previstas por los organizadores y tuvo una gran aceptación entre los corredores. Las dos vueltas que tuvieron que dar los corredores al circuito de 5 km consiguió el ambiente deseado, sobre todo en los dos pasos por la zona peatonal de Ferran Puig.

La prueba también batió el número de participantes totales ya que llegaron a meta un total de 505 corredores; 363 en la carrera de 10 km y 142 niños en las infantiles. ■

Jordi Escoriza y Hassna Bahom, líderes de la general (foto superior izquierda). Antonio Godoy y Patricia Galdames (foto superior derecha)

Más de 150 niños tomaron parte en la Cursa Infantil. (Fotos Salva).

Clasificaciones

• General masculina (10 km)

1.Jordi Escoriza (Fila Domingo Catalán) 32:23; 2. Joaquín Hernández (California Sports) 32:55; 3.Albert Caballero (California Sports) 33:45

• General femenina (10 km)

1.Hassna Bahom (Trotaplanas) 38:52; 2.Patricia Galdames (Pratenc AA) 43:10; 3.Laura Martín (Castelló Unió Atl) 45:54

• Cursa 400 m masculina

1.Soulaiman Aouaj; 2.Adrià Solé ; 3.Oscar García

• Cursa 400 m femenina

1.Estela Pellicer (Pratenc AA); 2.Macarena Mateo; 3.Anna Serradell

• Cursa 1000 m masculina

1.Jesús Balboa; 2.Anas Inali; 3.Josep Gallego

• Cursa 1000 m femenina

1.Noelia Alcón (Integra 2); 2.Aida Angel (Pratenc AA); 3.Elvira Gómez

• Cursa 1400 m masculina

1.Hector Muñoz (CE Vilanova); 2.Mohamed Elkarmaoui (Santa Eulalia); 3.Xavier Juanes

• Cursa 1400 m femenina

1.Melodi Martín; 2.Yasmina González; 3.Thais Solsona

► La Nit de l'Esport

Quadre d'honor del millors esportistes del 2004

XV Premi Periòdic Delta a la Millor Trajectòria Esportiva
Joan Suñol Darnes
(ciclismo-Escola Pratenc)

Millor Esportista Masculí Major de 16 anys

- Jesús Collado (Natació-FiS El Prat)

Millor Esportista Femení Major de 16 anys

- Sandra Gómez (Patinatge-Cobra El Prat)

Millor Esportista Federat Masculí Menor de 16 anys

- Sergio García (Natació. CN Cornellà)

Millor Esportista Federat Femenina Menor de 16 anys

- Victoria López (Patinatge-Cobra El Prat)

Millor Esportista Masculí en JJEE

- Juan Antonio Cifuentes (Atletisme-Pratenc AA)

Millor Esportista Femení en JJEE

- Estel.la López (Atletisme-Pratenc AA)

Millor Equip en JJEE

- Infantil (3 cintes i 2 mans lliures-Rítmica Prat)

Millor Equip Masculí en Trajectòria Esportiva

- Juvenil Escola Futbol Prat Blaugrana (Fútbol)

Millor Equip Femení en Trajectòria Esportiva

- Sènior Pratenc AA

Millor Entitat en Promoció Esportiva

- Pratenc AA-Atletisme

Millor AMPA/Centre Ensenyament en Promoció Esportiva

- AMPA CEIP Ramón Llull

Millor Tasca Tècnica

- Pedro Dólera (Fútbol-Escola Futbol Prat Blaugrana)

A les imatges, alguns del premiats en l'edició d'aquest any de la Nit de l'Esport.

Millor Esportista amb Discapacitació Física/Psíquica

- Elisabeth Prats (Àssoc.Pares Minus. Iberia de Catalunya)

Mencions Especials

- Adan Sanz i Raquel Frias (Club Patinatge Artístic Sagnier)
- Club Petanca Sant Damia-Cooperativa del Peix
- Lluís Mijoler (Fútbol-AE Prat)
- 25 anys Fútbol Sala Delta
- Manuel Moreno (Fútbol-Juventud Prat)
- Tito Escorpión López (Boxeo)

XV Premi periòdic DELTA a la millor trajectòria esportiva: Joan Suñol Darnés

Joan Suñol Darnes es "historia viva" del ciclismo pratense. Nació hace 63 años en El Prat y su afición al ciclismo le viene de familia ya que su padre tenía un pequeño negocio de reparación de bicicletas que el continuó. A los dos años su padre le regaló su primera bicicleta y a los 16 años, a escondidas de su padre, empezó a competir.

La *Agrupació Ciclista Prat "la Agrupa"* fue su primer equipo ya con 18 años. En la *Agrupación* estará hasta los 21 en donde complementará la competición de ruta con pista. La prueba de persecución será su especialidad. Fichará por el Vilaseca y más tarde por el

Mataró, clubs que tenían velódromos. Sus triunfos más importantes fueron la victoria en el Campeonato de Catalunya de persecución y el Torneo Nacional Inter velódromos, además de diversas carreras de *Festa Major de El Prat* y el Campeonato de Tarragona y de Tárrega.

Tras el servicio militar, con 24 años decide bajarse de la bici y disfrutar de ella

Josep Maria Canalias, director de Delta, dóna el premi a Joan Suñol.

desde la barrera. En el año 67 es nombrado director del Deportes Ciclista Mataró y dos años más tarde de la Peña Ciclista Nicky de

Terrassa en donde conseguirá el Campeonato de España de Educación y Descanso. Años después (74-75) vuelve al Prat, entonces al conjunto *Agrupación Mobylette*. Organiza un equipo de juveniles y otro amateur. Por el 78-79 entran en el equipo dos jóvenes ciclistas llamados Celestino Prieto y Jaume Vilamajor que más tarde, en el 81 ficharían por el equipo profesional de Kelme (actualmente Comunidad Valenciana) dirigido por Rafa Carrasco y en donde Joan Suñol iniciará su aventura como mecánico de este equipo ciclista y en donde continua hoy en día trabajando. Por sus manos han pasado las bicicletas de grandes ciclistas como Pepe Recio, Lale Cubino, Vicente Belda, Oscar Sevilla, etc... Durante estos años, aunque de menor forma por la falta de tiempo, ha seguido vinculado con el ciclismo local siendo el presidente de otro club ciclista del Prat, la *Escola Pratenc*, que el mismo fundó en el 85 y arreglando bicis en su pequeño taller. ■

▶ Triatló

Històric triomf del CN Prat al Triatló de Llarga Distància de l'Ampolla

DELTA / El passat dissabte 28 de maig va disputar-se a les Terres de l'Ebre, la segona edició de l'IronCat. Aquesta esgotadora competició, constitueix la versió catalana del popular Ironman de Hawaii, la prova esportiva més dura del món, fusionant altres tres esports de resistència de forma consecutiva, sense cap pausa: natació, ciclisme i la marató.

Quatre integrants de la secció de triatló del Club Natació Prat (Jordi Arias, Víctor Dobaño, Iván Valencia i Lluís Florensa), varen demostrar a l'Ampolla la condició de club de referència a nivell nacional en el triatló de llarga distància, amb el seu triomf per equips.

A les 7 del matí de dissabte, 75 triatletes vinguts d'arreu, es van llençar a les tranquil·les aigües del port de l'Ampolla per completar els 3800 metres de natació inicials. Xavier García, del C.N.Barcelona, va ser el primer en sortir de l'aigua, seguit de Jordi Arias, del Prat. Amb una ràpida transició el triatleta local Víctor Dobaño va atrapar a Jordi constituint el duet perseguidor. Davant, 180 quilòmetres de ciclisme contrarellotge durant els quals no és permès el anar a roda de cap contrincant. Tres minuts més tard, sortia el

favorit de la prova i a les postres guanyador final, el triatleta del C.E. Mataró Jose Luís Cano, *recordman* d'Espanya de la distància. El recorregut ciclista constava de cinc voltes pel delta

Catalunya va obtenir la primer posició de la general.

de l'Ebre, entre arrossars i canals d'aigua, sense cap defensa contra la marinada que sovintega per la comarca ni contra els mosquits que inunden la zona.

Quilòmetre rere quilòmetre, els especialistes en ciclisme anaven retallant distància a Dobaño i Arias, que finalitzaven el sector sobre rodes en cinquena i novena posició respectivament. A partir de llavors, l'arribada quedava només a 42.192 metres. Aquest cop, la marató va ser terreny de remuntada pels triatletes locals, que van anar recuperant posicions fins a posar fins i tot en *jaque* la segona posició absoluta, que des de feia

hores estava en mans del triatleta basc Andoni Illarramendi, guanyador de la passada edició. Jose Luís Cano, portava llavors una còmoda avantatge en primera posició que ja va mantenir fins al l'acabament de la prova.

Dobaño va ser tercer

Victor Dobaño va creuar la línia d'arribada en tercera posició absoluta amb 9 hores 21 minuts i 16 segons, millor marca personal en la distància. Jordi Arias, cinquè amb 9h 33 minuts i 9 segons, superava en dos minuts al subcampió de la passada edició, el triatleta del C.N.Reus-Ploms, Xavier Queralt. Ivan Valencia, amb 10 hores 38 minuts

i 21 segons va completar els trio que puntuen a la classificació d'equips. Lluís Forença, va finalitzar la prova amb poc més de 13 hores. Amb aquests resultats, la victòria per equips va ser contundent. Catalunya, amb Jose Luís Cano, Víctor Dobaño i Jordi Arias, va coronar-se com a la nació guanyadora per davant del País Basc al premi de les nacions que es va instaurar dins el mateix l'IronCat.

En poc més d'un més, 12 components de l'equip viatjaran a Alemanya, per participar en el Triatló de Llarga distància més multitudinari del món, l'Ironman de Roth. ■

▶ Hoquei

Més d'equips per a la pròxima temporada

ELISENDA GÁLVEZ / El CH Prat ja prepara la propera temporada on els canvis seran la nota predominant. L'equip pratenc planteja continuar a la Segona Catalana però possiblement amb dos equips. La formació de dos sèniors per la temporada 2005-2006 anirà lligada al fitxatge d'alguns jugadors que podrien venir de la Primera Catalana com reforç, a més de recuperar antics jugadors del club local. Les gestions ja han començat i s'agilitzaran al llarg de les properes setmanes. L'augment d'equips dins de l'entitat no acaba aquí. Ja està confirmat la creació de dos formacions a les categories inferiors. D'aquesta manera, el CH Prat comptarà la propera temporada amb un juvenil i un benjamí.

El primer equip del CH Prat ha disputat aquest mes els últims partits a la Segona Catalana aconseguint una victòria, un empat, una derrota que els col·locava en onzena posició final. El primer partit va ser contra el CHP Sant Feliu de Codines, primer classificat i matemàticament en lloc d'ascens a la Primera Catalana. El match va acabar amb un 7 a 7 en un partit vibrant i ple de gols. Els pratencs van guanyar a un dels seus grans rivals. El CH Prat-Santa Isabel va acabar amb un 7 a 1. Per finalitzar la temporada els pratencs van caure davant el HC Palau de Plegamans per 6 a 10. ■

Moda esportiva

- Futbol
- F. Sala
- Caça
- Muntanyisme
- i tot tipus d'esports
- Neu
- Bàsquet
- Pesca

Tramitacions permisos i llicències

Pau Casals, 34 • Telèfon. 93 370 08 02 • Fax. 93 478 21 61 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

► Atletisme

Sara Gómez, doble campiona de Catalunya Cadet

JAUMEVILÀ / Durant les darreres setmanes s'han disputat els diferents Campionats de Catalunya des de la categoria aleví fins a la categoria promesa. En aquests Campionats els atletes del club Pratenc Associació d'Atletisme, han assolit un total de 17 medalles: 5 d'or, 6 de plata i 6 de bronze.

El cap de setmana del 11 i 12 de juny es va celebrar a les pistes d'atletisme Moisès Llopart del CEM Sagnier el Campionat de Catalunya Aleví, Infantil i Cadet. Durant aquest cap setmana va destacar l'actuació de l'atleta Sara Gómez del Pratenc AA, que es va proclamar Campiona de Catalunya Cadet en el triple salt amb 10,80 metres i en el salt d'alçada amb 1,50 metres. En aquests Campionats es van guanyar cinc medalles més: Carlos Rodríguez primer en els 80 metres tanques infantil; Estel·la López segona en els 100 m.ll. cadet i Carlos Martínez segon en els 3000 m.marxa infantil; i els alevins Dacil Rodríguez i Enric Bartra van ser tercers en el salt d'alçada i els 2000 m. marxa respectivament.

La setmana abans, es va celebrar el Campionat de Catalunya Júnior a l'Estadi Joan Serrahima de Montjuïc, amb la participació destacada dels atletes del Pratenc AA que van guanyar un total de set medalles,

Sara Gómez, en una de les proves.

amb les victòries de José Maria Izquierdo en el llançament de martell i d'Estefania Martín en els 3000 metres obstacles, les segones posicions de Natàlia López en els 5000 m.ll., Sonia Rodríguez en els 400 m.ll. i Javier Ramos en els 200 m.ll., i les terceres posicions del mateix Javier en els 100 m.ll. i Cristina Reliegos en els 3000 metres obstacles.

Finalment, el Campionat de Catalunya Juvenil es va disputar a Castellar del Vallès, amb tres medalles pels atletes del Pratenc AA: una de plata de Juan Antonio Cifuentes en el llançament de disc; i dues de bronze de

Mikel Rodríguez en el llançament de javelina i de José Naranjo en el salt d'alçada.

El diumenge 22 de maig es va disputar a Calella, la darrera jornada de la Lliga Catalana de Clubs d'Atletisme. L'equip masculí del Pratenc AA (tercers) no va poder assolir una de les dues primeres posicions que donaven l'ascens a la Segona Categoria de la Lliga Catalana.

Sara Gómez i Estel·la López, sots-campiones d'Espanya Escolars

Del 3 al 5 de juny, es va celebrar a Valladolid el Campionat d'Espanya Escolar Cadet, amb la participació de dues atletes del Pratenc AA: Sara Gómez i Estel·la López. Les dues atletes cadet es van proclamar Sots-Campiones d'Espanya amb el relleu de 4x100 de la selecció catalana i a nivell individual Sara Gómez va ser cinquena en el triple Salt amb una marca de 10,80 metres. Per equips la selecció catalana es va proclamar Sots-Campiona d'Espanya.

També a nivell escolar, dos atletes del Pratenc AA s'han proclamat Campions de Catalunya Aleví: Carlos Rodríguez en els 60 m.ll. i Carlos Martínez en els 2000 m.marxa. A nivell Infantil Cristina Pedrosa va ser segona en el llançament de javelina i Victor Tamayo va ser tercer en el llançament de pes. ■

► Karate

Dos medallas de bronce en los Campeonatos de Catalunya para el Nippon Prat

DELTA / El Gimnasio Nippon Prat y más concretamente el profesor David Hernández son el referente del karate en El Prat. Desde hace cinco años este profesor de cuarto dam imparte clases de karate a uno grupo de 40 alumnos de todas las edades.

El karate, deporte con una tradición de más de un siglo de historia tiene su procedencia en Okinawa (Japón). Su enseñanza puede iniciarse a partir de los cuatro años y no tiene límite

de edad. Es un deporte de defensa personal aunque también posee la faceta competitiva. En El Prat los más pequeños del Gimnasio Nippon han competido en los Juegos Escolares obteniendo un total de siete trofeos y a nivel sénior, en los Campeonatos de Catalunya, dos de los pupilos de Hernández, Juan Carlos Villalba y Verónica Martínez han conseguido la medalla de bronce en sus respectivas categorías. ■

Campeonato de Catalunya senior disputado en La Garriga

F.I.C. FERNÁNDEZ J.L. S.L.

- INSTALACIONES FRIGORÍFICAS
- MAQUINARIA DE HOSTELERÍA
- SERVICIO TÉCNICO
- VENTA DE REPUESTOS PARA HOSTELERÍA
- FABRICACIÓN PROPIA EN ACERO INOXIDABLE

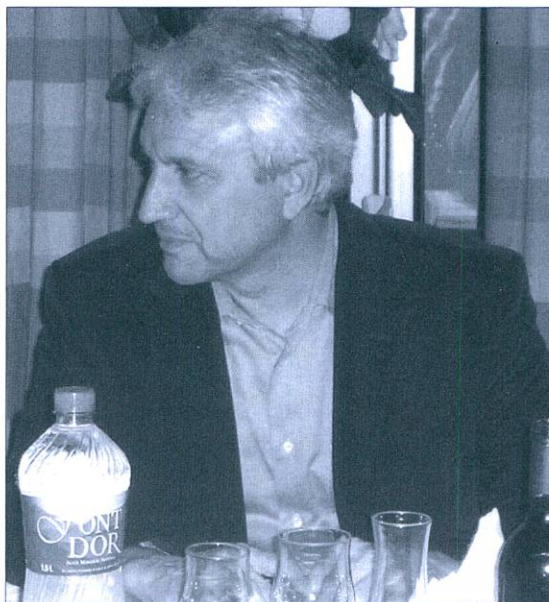
PRESUPUESTOS, PROYECTOS Y OFERTAS

EXPOSICIÓN Y VENTAS: AVENIDA REMOLAR, 91-93
EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 370 23 63

► Institucions

Rafel Niubò va visitar El Prat

DELTA / La 16a edició del Sopar de la República, que organitza la secció local d'Esquerra Republicana de Catalunya va comptar, en aquesta ocasió, amb la presència del Secretari General de l'Esport, Rafel Niubò, i d'una cinquantena d'assistents, tant militància i simpatitzants del partit com representants de diverses entitats locals, entre les quals hi eren presents els principals clubs esportius de la ciutat. Niubò va exposar el model a seguir per part de la Secretaria que presideix, fent especial èmfasi en la necessitat de potenciar l'esport de formació i d'establir un nexa entre l'esport als centres escolars i els clubs, com a pas necessari perquè l'esport, més enllà de la competició, esdevingui un vehicle socialitzant, integrador i potenciador de valors socials i de tolerància. També va reconèixer la necessitat de crear a Catalunya un total de 600 noves instal·lacions esportives i de consolidar «deu grans esdeveniments esportius anuals de rellevància mundial».

Rafael Niubo, Secretari General de l'Esport

Finalment, va defensar els esforços realitzats per reconèixer el dret a competir de les seleccions esportives catalanes i la de millorar el nivell dels formadors de l'esport als clubs i les escoles. ■

► Boxeo

Saiz se impone con contundencia

E. ILLO / El pratense Raúl Saiz se impuso en el combate estelar de la noche al nigeriano Fagaras Ioan en la velada boxística organizada por el Club Boxeo Prat el 3 de junio en el pabellón cubierto del Complex Esportiu Municipal Sagnier. La pelea profesional cumplió las expectativas y el púgil de Agustín González se deshizo en el tercer asalto por KO técnico al pupilo de Jonathan Dele. El valiente nigeriano poco pudo hacer ante la superioridad y la contundente pegada de Saiz que dominó en todo momento el ritmo de la pelea.

Del resto de la velada cabe destacar las victorias de los pratense Pedro Baena, Amar Hadjaidji y Guzmán «El Bueno». Baena venció a los puntos ante David Díaz, mientras que Hadjaidji derrotó a Fernando Luz por abandono en el segundo asalto. Por su parte Guzmán venció a los puntos y demostró ante Ibone Kebe de Valencia su gran estilo y técnica de profesional dentro del cuadrilátero. El combate entre el pratense Javier Gómez y Rubén Albarracín acabó en nulo. ■

► Voleibol

Objetivo cumplido

MARTA BUCETA / De excelente puede calificarse la temporada realizada por el CV Prat que acaba de finalizar. En abril consiguió proclamarse Campeón de Cataluña al ganar la liga de 1ª Catalana. Disputó en mayo las fases de ascenso a 1ª Nacional en Lorca, donde logró un tercer puesto que le permitirá ascender a la división de plata del voleibol nacional y por último en la Lliga Catalana logro un tercer puesto donde cayó en semifinales de ida y vuelta contra Vall d'Hebron, que empatados a una victoria cada uno se decidió por el set-avergage.

Pero no sólo en el primer equipo masculino puede estar contento, si no que también el senior femenino entrenado por Albert Roures a conseguido ascender a 1ª Catalana tras disputar la promoción. Destacar que este es el segundo ascenso consecutivo. Pero estos logros recientemente conseguidos ya son pasado, y el club ya esta trabajando en varios proyectos. El primero los distintos fichajes para reforzar los distintos equipos del club, en especial los recién ascendidos.

Como segundo, la organización para el próximo 23 de junio de la llegada de la Flama del Canigó, que como todos los años miembros del club traen al Prat y que se ha convertido en una tradición desde hace mas de 10 años El tercer proyecto va encaminado a la base, con distintas iniciativas de la escola de voleibol con el objetivo de dar a conocer este deporte entre los mas jóvenes, desde aquí el club invita a todos aquellos niños y niñas interesados a acercarse a las instalaciones del CEM Julio Méndez y solicitar información. Y por último, más competición, porque el voleibol no descansa y cuando acaba la temporada de pista empieza el volei-playa. El CV Prat organiza este año dos torneos, el primero diurno el día 18 de junio y el segundo nocturno el 2 de julio. ■

PEUGEOT en EL PRAT

Avda. 11 de setembre, 239-245
Telf. 93 370 39 03 • 93 370 59 61

ESPECIALIDAD

Jamón Ibérico
Bacalao
Anchoas
Pulpo
Patatas Bravas

Primer de Maig, 12 • Telf 93 379 43 59
08820 El Prat de Llobregat

MAS BLAU 2

EDIFICIO CORPORATIVO MAS BLAU 2

- ✓ Alquiler de hasta 3800 m² en módulos de 400 m²
- ✓ Frente a la futura L9
- ✓ A estrenar
- ✓ Contacto - Telf. 93 478.48.47

CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon: 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències de 8 a 20 hores.

- **Especialitats:** Medicina General, Traumatologia, Ginecologia, Pediatria, Dermatologia,fins a 20 especialitats.
- **Serveis:** Anàlisis clínics, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies i mamografies

Concertat amb mútues asseguradores i laborals

C. Ignasi Iglesias, 81-83 • El Prat de Llobregat

En commemoració de les noces d'or d'en Josep Puigventós i Madrona Oliva, us volem felicitar la vostra família i amics.

Agraint-vos que en aquest dia tant especial ho volguessin compartir amb tots nosaltres en un dinar.

Us desitgem moltes felicitats

Si voleu veure publicades les fotografies de les vostres celebracions, poseu-vos en contacte amb el departament comercial de Delta, trucant al 93 370.69.12

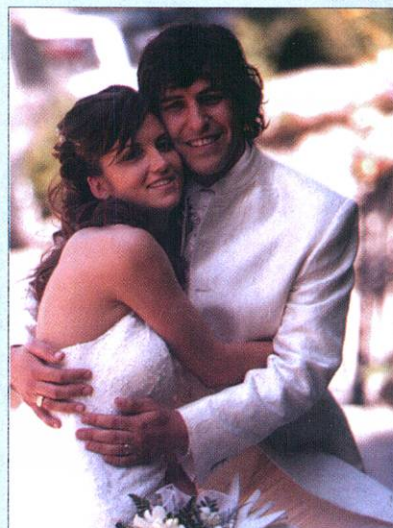
Bodas de oro del matrimonio Alcaide-Pardo

Carmen Alcaide y Manolo Pardo celebraron -el pasado 21 de Mayo-, sus bodas de oro y renovaron su vínculo matrimonial en la cripta parroquial de Sant Pere i Sant Pau, el mismo recinto en el que hace cincuenta años contrajeron matrimonio. Familiares y amigos compartieron con los homenajeados la celebración, en la que no faltó un generoso ágape que se sir-

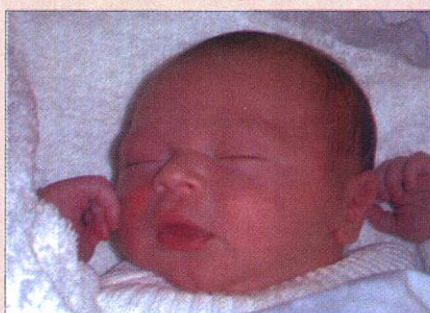

vió en el Gran Hotel Rey Don Jaime de Castelldefels. Recientemente se ha conmemorado el 75 aniversario del prestigioso restau-

rante local "Casa Alcaide", regentado por los hermanos Javier y Carlos, hijos del matrimonio Alcaide-Pardo. Enhorabuena.

El pasado 30 de abril Pablo Luque, jugador del Juventud Prat y María José Avellano se dieron el «si quiero» en la Iglesia Sant Pere i Sant Pau de nuestra ciudad. Sus amigos le desean lo mejor en esta nueva etapa de la vida.

El dia 26 d'abril va neixer en Pol, tercer fill del nostres amics Cristina Brufau i Juanjo Perramont. Molter felicitats als seus germans Aleix i Marcel, així com a tota la seva família. ¡Enhorabona!

MUEBLES

FABRICACIÓN PROPIA

Luna

LA SOLUCIÓN A SUS PROBLEMAS DE ESPACIO

C. Castilla, 38 • Telf. 93 478 78 63 (El Prat de Llobregat)

ANUNCIA'T A

Delta
LLOBREGAT

VINE A LA PRATJA!

LA PLATJA DEL PRAT

Activitats de l'11 de juny al 16 de juliol
tots els caps de setmana

Activitats esportives

Volei platja, golf de sorra, tai-txi, futbol platja, caiacs, concurs de pesca...

Activitats lúdiques i educatives

Jocs de sorra, la recerca del tresor, estels, la força del sol, la rosa dels vents, històries i música de la mar, rellotges de sol, jocs ambientals, els ocells del Delta...

Dissabte, 25 de juny a partir de les 21 hores

Festa El Prat Solidari amb l'actuació de Pigmeus, Kompotser, Chumbimba, Corde i Dj.

Més informació a: www.aj-elprat.es

expo mobi

2005

en tu casa
40 años
en tu vida

40 años contigo

MUEBLES **EXPO MOBI**

EL PRAT DE LLOBREGAT
Anselm Clavé, 5 • Tel.: 93 379 37 98

BARCELONA CARREFOUR-PRAT
Autovía Castelldefels, km. 5 • Tel.: 93 370 72 02

